

زۆجی

مهولهوی

وه رگیترانی

پیره میرد

پیشه کی و سه رپه رشتی
له چایدانه وهی

مه مهه د همه باقی

Abdul Lateef Mawlawi
18/5/2020

مدلولہ دومی

سکون پینی
پیسرہ میرو

ہیشہ کی دوسرہ پریشتی لہ چاندانہ دومی
محہ مدد حہ مدہ باقی

ناوی کتیب : رۆحی مه وله وی

گورینی : پیره میتیرد

پیشه کی و سه ره رشتی له چا پدانه وه ی :

محه مه دحه مه باقی

چا پی ستیه م : ۱۳۷۳ ی هه تاوی

۱۹۹۳ ی زایین

تا بلۆی به رگی ده ره وه : هونه رمه ند :

حه مید (سنه)

خه تی به رگی ناوه وه و ده ره وه : هونه رمه ندان :

عوسمان چوگلی و شه هرامی شه مسی (سه قز)

تیراژ : ۲۰۰۰

پشہ کی

۱۹۹۹ء تا ۱۹۹۷ء

کامہ پیری و ٹہ وینی نہینی و ٹہ فسانہ یی بوو ، ہەر لسه
سہرہ تایی تہ مہ نی مہ ولہ وی۔ یہ وہ ، دہ ستیان لہ دلہ ناسککہ کی وہ شاندوہ ،
ہہ موو عومزی مہ ولہ وی - یان نو قمی ٹہ وینیکی سہ رومر و ہی برانہ وہی
سرووشت و زیتدہ کی کرد ، کہ ہەر بہ گر و کلپہ کی ہہ مان ٹہ وینیشہ وہ ،
باوہ ش بہ شیعدا بکات و ، خوی بہ میرا تگری قہ بالہ کی ٹہ دہ بیکی
تہ مہ ن درتیزی دیالیکتی (گۆزانی) بزانی و ، لہ ماوہ یہ کی کورتسی
تا قیکردنہ وہی شیعیریا ، لہ یہ ک کاتدا : لہ لایہ کہ وہ توانی رووبہری
جوگرافیای جہ ماوہری ٹہ م شنیوہ زمانہ فراوانتر و شیرینتر بکات و ، لہ
لاپہ کی تریشہ وہ ، لہ نا و ٹہ م جوگرافیایہ دا ، نہ خشہ یہ کی تاییہ تمندو
جیاواز ، بو خوی دیاری بکات ، کہ شیعیری کوردی ، لہ سہر دہ ستی
ٹہ مدا ، بالاتر ہہ لچی و ، ہہ موو کۆلہ کہ کانی ٹیستا تیکای شیعیر ،
تازہ گہرییان بہ سہردا بیت و ، جوانیی و نہ مریی ہہ تا ہہ تایی بدات
بہ شیعیر ...؟!؟!

ٹہ گہر ٹہ م پرسیارہ چرانہ ، تا ٹیستا لہ لایہ ن رہ خنہ گران و
تویژہ رہ وان و شیعیر ناسانی کوردہ وہ ، بہ تہ واوی وہ لآم نہ درآ بیتتہ وہ و
پلہ و پایہ کی و شوتینی مہ لہ وی لہ نہ نہ ہی کوردی و ، لہ ہواری ٹہ سرخ
شنا سیدا دہ ستنیشان نہ کرابج ، مانای وانییہ ، مہ ولہ وی پہ پیامہ کی

خۆی به‌ناته‌واوی داوه‌ته‌ده‌ست‌نه‌وه‌ی‌دوای‌خۆی . به‌لکو‌به‌په‌چه‌وانه‌وه‌
 نه‌وه‌ی‌دوای‌مه‌وله‌وی‌وه‌، به‌تایبه‌تیش‌له‌م‌حه‌فتا‌ساله‌ی‌دوای‌پیدا، که
 کاروباری‌به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی‌شاعیرانی‌کلاسیکمان‌وه‌، ناساندنیسان،
 که‌وتوونه‌ته‌به‌ر‌رووناکیی‌وه‌، له‌همان‌کاتیشدا، که‌گۆژم‌وه‌ه‌نگاوی
 خیرای‌ره‌خنه‌ی‌بابه‌تی‌وه‌زانستیانه‌ی‌ئه‌ده‌بیی، لای‌گه‌لانی‌دوور‌وه‌
 دراوستیکانمان، له‌به‌ره‌وه‌په‌تیش‌چووندان . . . نه‌وه‌ی‌ده‌باره‌ی‌مه‌وله‌وی
 بۆ‌نه‌وه‌ی‌نوێ‌ناساندرا‌بین، چه‌ند‌ته‌قه‌للایه‌کی‌نا‌وبه‌نا‌وه‌بوون^[1]، که
 له‌عوده‌ی‌ئه‌م‌گورته‌نووسینه‌ی‌مندا‌نبیه، نه‌وه‌نووسینه‌به‌سه‌ر
 بکه‌مه‌وه‌وه‌، هه‌لیان‌سه‌نگینم . . . بۆیه‌ئه‌گه‌ر‌تیمه‌وه‌بۆ‌مه‌به‌ست‌وه‌،
 ئه‌لیم : قه‌واره‌ی‌ئه‌وه‌ناساندنه‌ی‌له‌م‌حه‌فتا‌ساله‌ی‌دوای‌پیدا، بۆ
 مه‌وله‌وی‌کراوه‌، هه‌یشتا‌به‌ئه‌ندازه‌وه‌قه‌واره‌ی‌ئه‌وه‌ناساندنه‌نبیه، که
 مه‌وله‌وی‌له‌سه‌رده‌می‌ژیانی‌خۆیدا، به‌خۆیه‌وه‌دیوه‌وه‌، بۆی‌کراوه‌ . . .

(۱) : ته‌قللا‌دیاره‌کانی‌ئه‌م‌مه‌یدانه‌، له‌نا‌وه‌چهندان‌گورته‌وتار‌وه‌نووسینی

راگوزاری‌بیانه‌دا‌(جگه‌له‌م‌کتیبه‌ی‌به‌ر‌ده‌ستان) ، نه‌مانه‌ن :

- گۆزان : مه‌وله‌وی‌وشیعری‌مونا‌سه‌به‌ت - گوفاری‌هه‌ولتیر ، ژماره‌ (۸ تا ۱۰)
 ۱۹۵۱ ز .

- گۆزان : یادی‌پیره‌مترد - به‌غدا - ۱۹۵۱ ز - چاپخانه‌ی‌مه‌عاریف - ل ۷۳
 تا ۸۲ .

- میژووی‌ئه‌ده‌بن‌گوردی - عه‌لانه‌دین‌سه‌جادی ، به‌غدا - ۱۹۵۲ ز .

- دیوانی‌مه‌وله‌وی ، کۆکردنه‌وه‌وه‌، لیکولینه‌وه‌وه‌، لیکدانه‌وه‌وه‌، له‌سه‌ر
 نووسینی‌مه‌لانه‌بدولکه‌ریمی‌مدرس - به‌غدا - ۱۹۶۱ ز .

- دیوانی‌مه‌وله‌وی ، وه‌رگێرانی‌بۆ‌سۆرانی : محهم‌د‌ئه‌مین‌ئه‌رده‌لانی -
 به‌رگی‌یه‌که‌م - به‌غدا - ۱۹۹۱ ز .

- میهره‌جانی‌مه‌وله‌وی ، کتیبخانه‌ی‌ژماه‌ (۱) ی‌گوفاری‌(رۆشنگیری‌نوێ -
 به‌غدا - چاپخانه‌ی‌الزمان - ۱۹۸۹ ز .

- ئه‌نوه‌ر‌قاسر‌محهم‌د - لیریگانی‌شاعیری‌گه‌وره‌ی‌کورد - مه‌وله‌وی -
 ستۆکهۆلم - ۱۹۹۱ ز .

- کۆنگره‌ی‌مه‌وله‌وی‌سه‌قز / تا ۱۳۷۱ / ۷ / ۱ . ی‌هه‌تاری‌ (۲۹ تا ۳۱ / ۸ / ۱۹۹۲ ز) .

چونکه مه وله وی هیتشتا خۆی له ژياندا بووه ، که له لایه کهوه : وه ک شاعیرتیکى هه ره که وره و دیار ، له لایه ن تیکرای شاعیرانى دیا لیکتسى گۆران - هوه ، به سه ر کراوه ته وه و ، لىنى ئالۆن و ، وه ک رابه رتیکى شیعیرى و ، ناوه ندىکى ته ده بیى ، خۆشيان و بیستوووه ، نامى شیعیریان له که لدا ئالوگۆر کردوووه . له لایه کى تریشه وه ، وه ک مرۆف له هه موو شاعیرانمان زیاتر ، په یوه ندى کۆمه لایه تی به هتیز بووه و ، نامه که لیکى زۆرى لى جیما وه ، که بۆ دۆستگه لیکى سه ربه توتیز و چینه جیا جیا کانى کۆمه ل نووسیویتى و ، ته یسه لمینن که چ لای جه ماوه رى هه ژارى ناوچه دواکه وتوووه که ی و ، چ لای پیر و پیر زاده کانى و ، چ لای زانایان و ، چ لای میرانى بابان و ، به تایبه تیش لای میرانى نه ره لگن و ته نانه ت لای سه رانى قاچار - یسه وه ، به که سیکى زانا و ره وششت به رزو خاوه ن هه لوتیست و دلسۆز ، سه یرى کراوه و ، جیگه و ریتزى تایبه تی هه بووه و ، پله و پایه ی مه زنیان بۆ دانا وه و ، له م مه یدانه شدا که لى جار تکای لیکراوه وه ک ریش سڤى و ناویژیکار ، بۆ برانه وه ی که لى کیشه ی کۆمه لایه تی و ئایینى ، بچته مه یدانه وه و قسه ی خۆى بکات و ، لای هه ردوو میرانى بابان و نه رده لانیشه وه پیتشیارى بۆ کراوه ، بچته پایته خت و شاره که وره کانیا نه وه و ، له سه ر فه رمانى (غولام شاخان) ی میرى نه رده لانیش ، له نا هه نگیکی پیر ته داره کدا ، به ره سمى ، له قه بى (مه وله وی) پیدراوه [2] . دیسان هه ر ته م شا زاده یه ، له که ل ته وه شدا که له باوه شن دایکیکدا که وره بووه ، سه دان فرسه خ ، له زیتد و زمانى مه وله وی - یه وه دووره ، که چى ته وه نده عاشق و هوگر و سه راسیمه ی شیعیرى مه وله وی بووه ، نه ک هه ر به دیا لیکتسى (گۆرانى) ، به لکو سه یر له وه دایه ، به شیوه زمانى ناوچه ی (تا وه گۆزى)

(۲) : میژووی ته ده بی کوردی ، عه لانه دین سه جادی - چاپى دووه م - به غدا -

شيعرى له گه لښ مه وله وى دا نالوگور كړدووه ! [3]

نه م جتيگه و ريزه نه ده بيبى و كومه لايه تيبه ي مـــــــــــــــــه وله وى ،
ديارده يه كى نه وه نده پر سه روه ريبه بو نه ده به كه مان ، كه پيشينه ي
نه بووه و ، شاعيرتكي ترمان نيبه ، نه وه نده ي مه وله وى ، نه م شكو و
مه زنا يه تيبه ي به خو په وه ديبتى . . سه ره راى نه مه ش ، نه وه ي جيبى
دلخوشيه ، نه م ديارده يه ، نه وه نده ي تاله موويه ك ، شاعيريتى و
كه سا يه تى مه وله وى - يان نه بردووه به ره و له خو بايبى بوون و ، چاو-
برينه پله و پليكانه ي خو به رزكړنه وه ، له سه ر حسابى ناوبانگ و
شاعيريتى خو ي . . . يان نه وى كړدى سه رى بلندى شيعر ، له بهر نه م
ده ريارتيكدا . . . به لكو له كو كړنه وه و ، ها ونا هه نكي كړدى نه م نوو
جوړه په يوه نديبه دا ، روژ دواى روژ ، خوشه ويستى خو ي وه شيعرى ،
زياتر و زياتر ، له بازنه يه كى به ريلو تر دا ، قوولتر و دا كوتا و تـــــــــــــــــر
بردووه . . به جوړيک لاي شاعيران و ، شيعر دوستانى ، بو تـــــــــــــــــه
ره مزتيكى لره وشاوه ي نه ده بيبى ، كه شيعر ، سه ربارى په يا مـــــــــــــــــه
نه ده بيبه كه يشى ، له عاست به رزكړنه وه ي چيژى چه شتنى روحيسى و
هونه ريبى ، له پاليشيا ، له خه م و خه ونى خه لگ نزيك ببيتـــــــــــــــــه وه و ،
ده سته ده سته نالووده ي شيعر بين . . .

په كه مين كه سڅ ، كه له م خه فتا سالي دواييدا ، ده ست پيشكه رى
نرخاندى نه م پله و پا يه يه ي شيعرى مه وله وى بووه ، شاعيرى گه وره مان
(پيره ميږد) بووه ، كه به پشوويه كى دريژ و ره نجتيكى كه م و تينـــــــــــــــــه وه ،
به يارمه تى (مه لاهه بدوللاى مه رپوانى) و (گوران) ي شاعيرى مه زن ،
سه رجه مى شيعرى مه وله وى ، له دياليتكى (گورانسى) يه وه ، كړدووه به
دياليتكى كرمانجى خواروو ، واته (شيوه ي سليمانى) و ، له دوو به رگدا

(3) : يادى مهران - به رگى دووه م ، مه لاهه بدولكه ريمنى منترس - به غدا - ۱۹۸۳ ز

نیشتمانہ .. بۆنی نیشتمانہ .. وہ ک چۆن بہ دیتنی گولی نیرگز،
 بۆنی بہ ہار ئە کہین ، بہ شیعیری مە ولەوی - ش ، بۆنی خاکسی
 مە ولەوی ئە کہین ..! ئە م بۆنە ییشی ئە وہ نندە شاعیرانہ و ہونەر مە ندانہ
 ناوتیتە و ناخراوی شیعرە کانی کردووہ ، رووخسار و ناوہ رووکسی
 شیعرە کانی پیکە وہ جۆشداوہ .. لە رووخساری ہیچ شیعیرتیکیا (نا پدیا)
 ہا وار و ژاوە ژاوی بروشم پیا ہە لدان ناکات .. بۆیہ لە شـیعیری
 سە زومری ئە و شاعیرانہ شماندا ، کہ لە ریزی پیتشە وہ ی دلدارانی
 نیشتمانن ، شیعیری کہ سیان ، ئە وہ نندە ی شیعیری مە ولەوی ، عە شقی
 نیشتمانیان لە ہە ناویاندا ہە لئە گرتووہ .. ئە گە ریش ہە لیان گرتبج
 لە رووخساری شیعرە کانیاندا یہ .. ئە ک لە سەر لە بەری ناوہ رووکدا ...
 چونکہ کہ سیان ئە وہ نندە ی مە ولەوی ، شارە زای خە م و خە ونسی
 نیشتمان نین .. کہ سیان ئە وہ نندە ی مە ولەوی ، لە نزیکە وہ سە ریان
 نہ ناوہ بہ دلئی خاکە وہ ، تا لیدانہ کانی دلئی بژمترین .. بۆیہ ئە گەر
 عە فدانئی دیتنی رووی راستە قینہ ی خۆمان بین .. ئە گەر شە ییدای
 دیتنی سە را پای نیشتمان بین ، ئە بتی سە ییری ناوتینہ ی بیتگە ردی
 شیعیری مە ولەوی بکہین .. چونکہ لە و ناوتینہ بیتگە زدہ ی شـیعیری
 مە ولەوی - دا ، ہە ست ئە کہین مە ولەوی زۆر شارە زاو بہ نا گایہ ، لە
 بچووکتترین رووداوە کانی نیشتمان ، ہەر لە شنینہ وہ ی چلتـہ
 وہ نہ وشە یہ کہ وہ ، تا لە رینہ وہ ی چلتہ گیایہ ک ، را چہ نیوہ و دا چلتہ کیوہ
 .. شوین فرینی بالندہ یہ کی کۆچہ ریی کہ وتووہ و ، تا گە راوہ تـہ وہ ،
 پە ژارہ و چاوە پروان بووہ .. گوئی لە خویرہ و قە لتبە زہ ی ئاوی دوورترین و
 تە نگترین دە رہبند و گە روو بووہ .. شوین مە رگ و ناشتنی پایزانہ ی
 تا قە گ لایہ کی دە وہ نیکیش کہ وتووہ .. لە سەر ما و سۆلتہ ی زستانہ
 ساردہ کاندای ، تویی دە روونی خۆی ، ئە ک ہەر بۆ مروشی نیشتمانہ کی ،

به لگو بۆ (نه سيم) ي نيشتمان كردووه به لانه و ژوورى گهرم :
نه سيم ، په نجه ي پات ئه ر سه رديى كيشان
بداره ش نه توى دل ده روون ريشان

ئا شنا يه تى و نه ويى له گه ل سرووشتى نيشتمان كه يا ، هه موو
ته مه ن و هه ست و شيعرى داگيير كردووه و ، له يه كدا تواونه نه وه . . .
به جوړيک وه ك چوڼ ئه لىن (حه زره تى سليمان) ، زمانى بالئنه و
گيانله به رانى زانيوه ، مه وله وى - ييش ئا وا ، زمانى بوونه وه رانى
سرووشته كه ي زانيوه و ، يه كه يه كه ، له گه لىاندا ژيا وه . . سه رى نا وه
به سه رپانه وه و ، رازى دلئى خوئى بۆ هه لرشوون . . پياسه ي هه رنان و

سه ربه رزان و ، لاي دۆستانى له گه لدا كردوون . . تيرى له ديده نى و
تيروانينى به رده واميان نه خواردووه و ، له هه موو ديده نى و به سه ر-
كردنه وه يه كيشدا ، جار دواى جار ، جوانتر و رازاوه تر ، ها توونه ته
به ر چاوى . . وه خت و ناوه خت به سه رى كردوونه ته و . . له سه ره -
به ياندا ، كه كازيوه ي نيشتمانى ديوه ، وه ك دلداره كه ي له نا و نوئينى
خه ودا ببينئ ، ئاوا هانتۆته به ر چاوى و ، به تاسه وه ، سه رى لسه
سنگ به روكه رووته كه ي كازيوه نزيك ئه كاته وه و ، بۆنى ئه كات :

بۆى به خه ي سه هه ر ، په ي ده ماخ دل

مانۆ وه نه سيم ، جيب جه مين گول

له گه ل كوچى گه رميان و كوستانى خيلاى جاف دا ، سه ره ريبانى
ليگرتوون و ، يه ك يه ك سه ر ژمارى كردوون ، بزانه كاميان كه مه . .
ريشه ي جه رگ و په رده ي دلئى خوئى بۆ كردوون به نووشته ي چاوه زارو
به قوّل و مه چه كى كچه جوانه كانى جافه وه ي به ستووه . . له بچووكترين و
دوووترين خه م و كوئستى نازيزانيا ، كسپه و زام گه يوه ته دلئى ئه م و ،
فرميسكى شيعريى ، - له خه مبار و كوئست كه وتووه كان ، زوورترو
به سوئ تر ، هه لرشووه . . كه روومه ته سپى و سافه كانى (شيخ -

عه زیزی جانه وه ره ییی - ها ورپی) - نا ووله - ده رئه که ن ، وشه کانی ئەم
 روومه تی خۆیان ئەرنن ..! له گەل (مه حموودی یاروه یس- ی کور -
 کوژرا ودا) ، گریان و شیوه بنامه ی شیعری چه ندان جار گریاوی ئەم ،
 بئ برانه وه تر بووه .. له پرسه ی ناکامیی (شیخ صه مه دی خانه گا) دا ،
 زا و رۆیه ی ئەم ، به کوڵتر بووه .. له کوته لئ جافه کانیشدا ، شیعری
 ئەم ، بۆ کوژرانی (قادر به گی که یخه سره وه گ) ، به جۆشتر بووه ...
 شیعری مه وله وی ، له گەل ئە وه شدا که زۆر عارفانه و سۆفیانیه ،
 به لآم به پێچه وانه ی هه موو شاعیرانی سه رتاسه ری ئەم ریتبازگه یه وه ،
 که ئە گەر جوانیی و خۆشه ویستی (خوا - کردگار) ، له شیعره کانیان
 ده رهتین ، هه چیان تیا نامینیتته وه .. که چی له شیعری مه وله وی دا
 ئە گەر ئەم کاره ش بکه یین و ، هه ر شتیکی تریش ده رها ویتیش ،
 هیشتا نیشتمان ، به هه موو که ژ و کویستان و گه رمیان و رووبار و
 قه لبه ز و گول و سروه و دره خت و مروثیه وه ، له هه موو شیعریکی
 مه وله وی دا ، له هه موو به یتیکی مه وله وی دا ، به لکو له هه موو پیتیکی
 مه وله وی دا ، بانگمان ئە که ن و ، هانمان ئە ده ن ، خۆشمان بوین ..
 چونکه لای مه وله وی ، هه موو جوانیه کانی کردگار ، له کوردستاندا یه !
 له سرووشتی ره نگینی خاکی مه وله وی دایه .. هه یج شتیک ، هه یج
 جوانیه ک ، له ده ره وه ی خاکی مه وله وی دا نه بووه ، نییه .. ئەو
 جوانیانه ش به جۆریک له نیشتماندا ئە بینج ، که تاییه تمه ندیی
 خۆمالتییانه ی پتوه بئ .. یان به واته ی (گۆران) ی شاعیر (مه وله وی ئەو
 شاعیره به رز و نه مره یه ، که هه موو به یتیکی دیوانه که ی ، که چه کوردیکی
 شۆخ و نازداره ، به به رگ و پۆیلانه ی خۆمالتی ته وا وه وه [5])

* * *

ئەم (رۆحى مە ولەوى) يە ، بۆ دووھ مین جار لە ساتى ۱۶۸ز- دا
 ما مۆستام : شاعیر و نووسەرى كۆچكردوو (كاكەى فە للاح) ، بە پێشە كى و ،
 شیعەرىكى جوانى خۆیە وە ، سەر لە نوێ چاپى كرده وە ، كە نوسخە كانى
 ئەم چاپە ش ، وە ك چاپە كەى سە رده مى (پیره میترد) ، هەر زوو لـ
 كتیبخانە كاندانە مان . . بۆیە دواى تێپەر بوونى (۲۵) سال بە سەر
 دوا چاپى ئەم دیوانە دا ، ستیه مین چاپكردنە وە یم بە پتوویست زانى ،
 تا ئە و خویندە واره شیرینانەى تا مە زرۆى شیعەرى مە ولەوى- ن ، بە م
 ریتگایە لە مە ولەوى نزیك ببنە وە ، كە (پیره میترد) ی شاعیری گە وره مان
 بە زمانىكى زۆر سادە وە ، لە هە مان كاتیشدا ، زۆر شاعیرانە و ، بە هە مان
 وە زنى رە سە ن و خۆمالتییانەى (۱۰) برگە یی وە رگێرا وە ، كە مە ولەوى
 هە موو شیعەرە كوردییه كانى خۆى وە ، تە نانە ت (عە قیدە مە رضیه) كە شى
 چونكە بە كوردی نووسیوتى ، هەر بە م وە زنە ، نووسیوه . .

لە كاتى پیا چوونە وە و ، بژاری ئەم دیوانە دا ، ئەم چە ند خالەم
 لە بەر چا و گرتوو :

۱- ریتنوسى هە ندئ وشە م وە ك چاپى یە كە مى (پیره میترد) خۆى
 هیشتوتە وە ، كە ریتنوسى سە رده مى پیره میترد و ابووه . بە لأم بۆ زیاتر
 ئا سا نكردنى بۆ خویندە واران ، سەر و بۆرم لە سەر هە ندئ لـ
 وشە كان دانا وە .

۲- زۆر هە لە م راستكردۆتە وە ، كە لە چاپى سە رده مى پیره میترد و
 هە مدیسان لە چاپى دووھ مدا ، كە زۆرتر و شتیاوتر ، روویاندا بوو .

۳- هە ندئ لە شیعەرە كانى ئەم دیوانە ، وە ك شیوە ن بۆ : عە نبەر
 خاتوون و ، ئە وره حمانى كۆرى مە حموودى یاروھ یس و ، قادر بە گسى
 كە یخە سرە و بە گى جاف وە زۆر شیعەرى تریش ، كە بۆ هە ریه كە یانى
 چە ند شیوە نىكى جیا جیاى كرددووه وە پیره میترد- ی نە مریش لە بەر
 هەر هۆیه ك بن ، سا ، یان وای بە چاك زانیوه ، یان پتیی و ابووه
 كە هەر یە كنى لە وانە ، یە ك شیعەرى سە ربه خۆن ، ها تووه شیوه نكەلى

هه ز به کتیکانی به سه ر به که وه . چاپکردووه . . بۆیه بۆ تا گاناری
خوتینده واران ، ها تووم بۆ جیا کردنه وه یان ، هتلیکی کورتم به
نیوانیاتدا هیناوه . .

4- نه بویه دوا ی جیا کردنه وه ی شیعره کان ، بۆنه و رووداوی ،
زۆر له و شیعرانه ، له سه روویانه وه بنووسم ، که پیره میترد ، له کاتسی
خوتیدا ، له سه ر شیعره کانی نه نووسیوه . به لأم نه مه م به ده ست
بتهوه ردا ن زانی بۆ کاره مه زنه که ی پیره میترد . بۆیه نه م کاره م هه لگرت
بۆ کاتی خۆی ، که به هیوام له هه لیکه نزیکی ، دیوانیکی ته و اوی
مه وله وی ، به شتیه به کتی تازه و تیره ته سه ل ، له گه ن ها ورپی شاعیرم :
کاک چه کیم . مه لا سالخ - دا ، چاپ بکه یین . . شایانی با سه ، له م
بواره دا . مژده نه ده م . به خوتینده واران و دلدارانی شیعره مه وله وی ،
که روونووسی دیوانیکی نه ستخه تی مه وله وی خوتیم چنگ که وتوووه ، که
مه وله وی ، به خه تی خۆی نه م دیوانه ی پشیکه ش ما موستا که ی خۆی :
(حاجی ما موستا مینه ری) کردووه . . به دلنیا بیسه وه . نه لیم نه م
دیوانه ، نه وله مه مندترین دیوانی مه وله وی نه بی ، چونکه جگه له و
شیعرانه ی مه وله وی ، که له و دیوانه دا هه ن ، کاتی خۆی ما موستای
زانلو ناسراومان (مه لاه بدولکه ریمی مئرس) چاپی کردووه ، ده بیان
شیعره تری مه وله وی تیا به ، که هیشتا بلاو نه کراونه ته وه . .

5- له چاپی به که می نه م (زۆج)ه دا ، پیره میتردی نه مر ، چوار
به بیت شیعره ی له (عه قیده . مه رضیه) به که ی وه رگرتوووه ، کردوویه تسی
به سه ره تای نه م دیوانه ، که نه مه به ییتی به که می نه و شیعره به :

هه وه ره که ی ره حه مت ، رووی سه های که ره م
(صلاته) و (سه لام) ، که ی که م ؟ ئیسه که م

له دوا ی نه و چوار به بته وه ، سنی به ییتی تریشی نووسیوه ، که هه ر
به ناوی مه وله وی - به وه . بۆماری کردووه . . به لأم له به ره وه ی نه و
سنی به بته ، به هی مه وله وی نازانم ، بۆیه نه و سه ره تایه م لــــ

دیباچه

دیوانی مهوله ویمان چۆن چاپ کرد ؟

شیعری مهوله وی به دهنگی خوش و هیجرانی
(عهزیزی تامینه) وه له ناو ئیمه برهوی پهیدا
کرد . عهزیز گوینیده یه کی عهزیز بوو . له مه جلیسدا
هیجرانی و له چیدا قهتار ههر له و تههات . ئهمه
راسته که بهیانی یه که له راوه که ودا قهتاریکی خویند
که وی کوهسارانی هینایه جونبوش و قاسپه .

یه که دوو شیعری بوو ، زۆری له دل ئهسهنده
ئێجگار له بههاراندا ، له ئیواراندا له سههر کاریزی
شهریف که دهی گووت : وههارن ، سههوزن ،
ئاوهن ، پیکاهون . یاخوو :

گوئل چۆن رووی ئازیز نهزاکهت پۆشان
به فراوان چۆن سهیل دیدهی من جۆشان
یا بهیانیان که به قهتارهوه ئه یگوت :

له ورشه ی شهونم له تویی پهرده وه
نێرگس مهست مهست چه م بلاو کرده وه

ئهمانه و ئه وه دهنگه داودی یه وه نه شئه ی بههارانو
دلپاکی ئه وسای یاران ه . جا لیکه ی ده نه وه چه شۆریک و

چسۆزىكى ئەخستە كەللەو دەروونەو. من ئەم
شۆرەم ھەر لە كەللەدا بوو ئەمويست بەسەر
ياراندا دابەشى كەم .

بەلام شىۋەي زوبانە كەي ، ئەو گيانە شيرىنەي
لە ئىمە شار دبوەو، تەنھا چەند كەسك لە
ھەوراماندا تىي دە گەيشتىن .

ئەو سەردەمەي لە ئەستەمول (شاعىرە كانمان) م
لە رۆژنامەدا بەرىز ئەنوسى، لەوئى كەس لە مەولەوي
نەدە گەيشت. نىازم بوو وەك شىنى ھەمە ئاغاي
دەربەند فەقەرەو چوارشخص رەنجورىم كرد بە
توركى، ئەويش وەرگىر مەسەر توركى .

بەلام ئەو گيانە بلىندە لەو گۆرە تەنگەدا نەدە گونجاو
دانەدەمر كا ، ئەو ئارەزوو ھەر لە دلا مایەو
تاھاتمەو. بە زۆرە ملى ئالاندميانە نووسىنى
رۆژنامەو. ئەشيانە ھەموو ژمارەيك ھىچ نەبى
شەش ھەوت رەنگ نووسىن بنوسم ، عىلمى و
فەنى، تەئرىخى، كرىدو كۆشى گالتەو گەپ، إجتماعى،
حقوقى ئەدەبى . . . ئەدەبىياتمان لە ھەموويان بۆ
ئەم خاكە پىشتر بوو . جارى لە پەندى پىشىنانەو
تىھەلچووم ، دىتم ئەو ھەرجى عامە ، بالآ نىھ ، ئنجا
ھاتم بە فەنى (أسپرى تىزمە - جەلبى ئەرواح)

گیانی مهولهویم هیئایه - ژیان - هوه وژیاندهوه •
له قه لای زالمی زه لم وهك تاڤگه کهی زه لم کیئشامه
دهشتی شاره زووری ئه ده بیاتی کورده وه • ئه و
تاڤگه یه ئه له کتریکی نوری لی په یدا بوو روچه کهی و
ئه سله کهی بووه په لکه زیړینهی کوردستان •

ئاخ ههر خۆم ئه یزانم چه ندم ره نچ داوه تا له م
لاو له ولا کۆم کرده وه، خوا هه قه بو ئه مه موفتی هۆی
کرده وه و، دیوانی مهولهوی دامی و حه سه ن به گی
عه لی به گی جافیش سه راوردی مهولهوی ده ست
خستم هه ردو کیان پایه دارو کامگار کا •

پیره میژد

مهولهی کئی به ؟

مهولهوی ناوی عهوامی (عبدالرحیم) ه. بو شیعر
 (مهعدوم) ، کهچی له ههموو شیعریکیدا مهوجوده .
 به بنیچه ئهچیتهوه سهر مهلا ئه بوبه کری مَصْنَف خوا
 لیی رازی بی . له هۆزی (تاوغ گوزی) ن ، پیر خضری
 شاهویش لهوانه .

له سالی ۱۲۲۲ هيجری = ۱۸۰۴م له خاکی^[۱]
 جوانپۆ له دئی (تاوغ گۆز) دا هاتۆته دنیاوه .
 ئه و خوینده واری به بلنده و ، ئه و ههموو ئاتاره
 دل په سنده به فهقی به تی له مزگه و تانا فیری بووه .
 دوازه عیلم بووه ، له (عهقیده = باوه) دا
 ماهیر بووه ، عهقیده نامه کانی له میسر دا به هۆی
 هیممه تی هاوولآتیه کانی خۆمانه وه له چاپ دراوه .
 له پیشدا به فارسی و عهره بی شیعری وتوه ، به
 سهودای مهعنهویاتی شیخ سراج الدین (قدس سره)
 ههموو ئاتاریکی و کرداریکی نه قشی ههورامانی لی

(۱) : تائیتستا ئه و سهرچاوانه ی له مهولهوی دواون ، سالی (۱۲۲۱ کۆچی) یان
 به سالی له دایکبوونی داناوه . که ئه مهش له کاتی گۆریندا به سالی زایینی
 ئه گاته (۸۰۶ز) ، نه ک سالی (۸۰۴ز) ، که دوو سالیان جیاوازه . نازانم ئهم
 هه له به ، بو به سهر پیره میرد و کاکه ی فهلاح - دا تپه ریوه ۹۱ .

دراوه و پوردهی په نهانی معنه ویاتی به سهردا
کیشراوه .

مهولهوی به هوئی مجبته و حورمه تی به گزاردهی
جافه وه، هیتجگار قادر به گی که یخسره و به گک، که مامی
مهحمود پاشاو و هسمان پاشا بووه، له تهک به گزاردها
رای بواردوه، شوهره تی مهولهوی دووبه شی به
قادر به گک و مهحمود پاشاوه بووه . زورتی
شيعره کانی ^[2] نهوان کویان کردو ته وه و ده ربارهی
نهوان بووه .

مالي مهولهوی زیاتر له چورستانه بوون که
تیستا ناوایی جه نابی نهحمده به گی حمه صالح به گه ،
له و زه ماندها سهده مالي له نه فغانستانه وه هاتوونه
شاره زوور ، مهولهوی کچیکي لی هیناون که ناوی
عنه بهر خاتوونه و مهولهوی شینی ماته می کردوه له
عنه بهر خاتوون .

سهید محمد و سهید نهحمده و سهید مهحمود و سهید
عبدالله چوار کوری بووه له چورستانه ، ره چه له کی
بر او ته وه . ته نها سید عبدالله ماوه ناچار رای

(۲) : هه لته ته مه تاراده یه که شخ و ابین ، به لآم نه م قسانه جیی باس و
لیکولینه وه ن ، که روونکردنه وه یان هه لته گرم بو کتیبیکي سه ره به خـ
به ناوی (خویندنه وه یه کی تازه می مهوله وی) و... له تاينده په یه کی نزیکدا به چاپسی
نه گه یه نم .

کردوه گواز تویه ته پشت قه لای شه میژان له دئی
(سه رشاته) لهوئ وه فاتی کردوه . ته ئریخی
وه فاتی سالی ۱۳۰۰ هیجری ۱۸۸۲ مسیحی یه .
زاتیکی میانه بالا ریشیکی ته نک دوو چاوی به
ره ونه قو پر جیلوه - ئه و چاوه جوانانه ی له دوا پیدا
کوئربوو - گفتو گوی له سه ر خو وه ک شیخی ضیاء
الدین دانه دانه و به نو کته و نیوه خه نده یه کی به
مه عناکه ئیمای دل پاکی و رووناکی بکا ، جار جار
ناهیکی به سوژ که له کووره ی دهروونیکی پر عه شقی
مه عنهوی ده هاته ده ری، وه ک توجهی شیخیکی نه قشی
تاییدی رابطه ی ده کردو به و عه شقه وه به جو ش .
ئهمه مهولهوی خوئی ، ئه همیشه شیعه ره کانی وه ک ئاوی
حیات له توئی میدادا .

ئەي بۆ مەوجودات تۆ بووی بە مایە
تەنھا تۆ پەیداو ماسوا سايە
پەنھان بووی ، وەحدەت شەپۆلئىكى دا
بۆ ناسىنى خەلك خۆت ، خۆت كرد پەيدا
بە تۆ سوئند ئەخۆم عەبديكى راسم
ئەگەر بە جلۆهى ، بەروو نەت ناسم
بە سەد جلۆهى تر ، بى چوون و چرا
ناسىنى تۆم لا ، نايى ئاشكرا
سەر خۆشم بە وەصف جەماليتەوہ
بەندم بە جلۆهى جەلاليتەوہ
ئەگەر عادەت بى كوشتنى سەرخۆش
ئەگەر پەوابى خوين رپىرى بى ھۆش
ناچارم لە دەست جلۆه نە كردن
بسم الله ها تيغ ، ها كه چى گەردن

کوا؟ یه کیکی تر دادی له لاکهم
داد له دهستی تو!! لای کی شه کواکهم
واوه یلای بی حهد زاری و پوړومه
هاوارم لای تو، له دهستی تومه

وهی من دیاره په نجای تارمه
وهختی هاوینی نهو بهارمه
صوبجم له شه ودا پیم پی ده که نی
ئه لئی: کرده ووت عومری نه مینی
پیستی ته پلی گویم شهی کیشا خاو خاو
نهم سهره و سهره دوور بینه که ی چاو
پیری بانگ نه کا پیم ئه لئی ههسته
له ده رگای ههستی مه وهسته بهسته
پشتی کو ماوم ده لئی ها خزمه
دانه وه ده رگای پی عده م نزمه
لیلایم لیله، قامه تم چه ما
پی پی پهرده داریم له بارانه ما
یادی زولفی لوول، شیرین نیگاران
خه یالی تاقی بروی نازداران

ئەويان بوو بە لۆچ بۆ ناوچاوانم
ئەم خەمى ، خەمى قەدى كەمانم
يادى دانەى خال كەبك خەرامان
سەوداى بلىدى بالاي نەمامان
ئەو، تانەى ديدەى سۆما بېژمە
ئەم، دانەى فرمىسك بەتاو پېژمە
مۇطرب ! وا بالاي چەوتم كەمانە
سۆزى نالەى دل ، بوو بە چەغانە
سادەى لە باتىم بەدەم دەردەو
بەرزكە نەوايى بەم چەند فەردەو :
ئەى خوداى بېچوون كەرەم فراوان
لوتفت زۆرتەرە لە كۆگاي تاوان
كردەوەى بەدەم ئەم توينىتەو
لوتفت لە دەست ئەو ئەم سىينىتەو
خەجالەت هيندەم بچووك ئەكاتەو
دەستى مندالم پيا ئەگاتەو
كە فيكرى فەزلىت پەردەى پى ناوى
پىرىم جوانى خستە پى ناوى
من بەخشندەى تۆم فریادرسە
شەرمندەى لای تۆم بەسە، بەسە

پەردە پۆش ! پەردەى كردهم بپۆشه
پوو پەشىم لە لاى ياران ناخۆشه
بە پەحمە كەى خۆت فەردى تەنياى تاك
بە شقى مەشقى عەشق يارانى دڵ پاك
بە دەمى دوورى دەروون پرخاران
بە كۆچى دوايى دوا بە دواى ياران
هەرچەند تاوانم لە حەد بە دەره
دەفتەرى كردهم لە پرووم پەشترە
تۆ لىم ببوورە من پرووزەردى خۆم
جەزاي كافىهە و سزاي مەرگە بۆم

دهر دو مهینهت و ئیشی نهینی
 گردبوونهوه لام، که ته شریف بیینی
 ئای چیت پی کردن! ته شریف نههات
 دهر دت دا، به دهر دمهینهت ریزو مات
 ئیستاش چاوه پرین، ئاخ چاوه پراوه
 وهك سه رخۆش و امه، به و ته مه نه ناوه
 داوات فهر موبوو، نوشتهی چاوه زار
 تۆم هاویشته ته په نای کردگار
 به لام به حو کمی فهر موودهی خۆتان
 وا نوشتهم وهر گرت لای پیران بۆتان
 بهرگی له په پرهی جهرگی سه د پارهم
 قهیتانی ریشهی دلهی ئاوارهم
 کوفی، هه ناسه ی مه سستانی یا هوو
 بی پیچه له ده ور، با هووی بی ئا هوو
 ئه مه پیشه یه که و تۆته ناومان
 ئه گینه های شای نازك ئه ندامان!
 تۆ هیئد نازکیت له حهد دهر چووه
 بیئایی خه یال، پری لی گوم بووه

دیده‌ی بهد دهردی نادیساری بی
له کویت نه‌بینی تا ، لیت کاری بی
جه‌مالت جامی جه‌می خه‌جه‌ل کرد
چاوی پیس عکسی خوی دی و لئی کار کرد

●
ناوچاوان مه‌یلی سهر نه‌ژنۆ ده‌کا
کرنۆشی ترسان بو پیری ده‌با
قه‌د ، چه‌مایه‌وه پرووی کرده په‌ستی
سهر ده‌رگای نزمه ، ده‌روازه‌ی هه‌ستی
یادی کرده‌وه‌ی ، به‌دی سه‌د ته‌رزه
نه‌ژنۆی هیوامی هی‌نایه‌ له‌رزه
به‌لام که‌سیکه‌ جی‌هیواو نه‌رجووت
(ستار) ه‌گونات ناداته‌وه ، پرووت
مووی سپی (قه‌لغان) پروویره‌شی پیره
که‌وانی قه‌دیش بو تکای تیره
دوو شی‌عیری پیری وتن ناتوانی
فه‌ریاده‌ له‌ ده‌ست پیشه‌ی جوانی
هه‌رچه‌ند گو‌ره‌وشار له‌ مهرگ به‌دتره
پروو ره‌شی‌یه‌که‌ی من له‌و گرانتره

من که خه جالتهت بيمه خزمهتت
جهه ننهه هه رگيز ، نه چمه جه ننهتت

موترب ! بيم گهري ئامان دل گيرم
وا پيري له پير ، هات به ره و پيرم

نه غمهت ويرانه ي دل بکا ئاوا
بهه گوران يه ي بيساران ماوا

هه رچيم کرد ، کرده ي پروي نادانيم بوو
دهمي سه رچلي نه وجوانيم بوو

ئيستا له هه مووي ، وا په شيمانم !!
پيرو ئه فتاده و دهسته و دامانم

کوچي دوايمه و مه رگيش به نو به
نو به ي ، تو به مه ، لي بوردوو تو به

وہك چاره‌ی خه‌یال پوخساره‌كه‌ی خۆی
له‌ پهرده‌ی دل‌ه‌ی پر له‌ ئاخ و ئۆی

جه‌بینی ده‌رخست شای سو‌سه‌ن خالان
كه‌م كه‌م له‌ گو‌شه‌ی لای سسیا مالان

له‌ تو‌ی‌ی تاریکی شه‌ده‌ی بی‌خه‌وشا
جوانی‌ی وه‌ك ئاوی حه‌یات ئه‌دره‌وشا

غه‌ریب بووم لوتفی له‌گه‌ل نواندم
تیریکی دیاری بو داوه‌شاندم

هه‌رچه‌ند وه‌ك یاران گیانی خۆم دایه
به‌لام یادگار ئه‌و تیره‌م لایه

ئازیز دیاره‌ كو‌چی دواایمه‌ه
ئالۆدای پیچی مال ئاواایمه‌ه

ده‌وله‌ته‌كه‌ی وه‌صل ، پی له‌ زه‌واله
دیده‌نی بالات ئیتر مو‌حاله‌ !!

سا ، دلم خۆشکه‌ه ، به‌ إلتفاتئ
وه‌ره‌ به‌م لاوه‌ بت‌بینم سساتئ

با بیته‌ به‌رگو‌ییم شنۆی پازه‌ كه‌ت
گوم نه‌بی له‌چاو ، شیوه‌ی نازه‌ كه‌ت

ئاخىر سەھفەرى رېڭا زۆر دوورە
مەنزىل بىن پايان تۆشۈۋ زەرۋورە :

دېنت : تويى شوۋى چاۋ ، مەيلىت تويى شوۋى دىل
پازت : تويى شوۋى گويى مەنزىل بە مەنزىل

دەۋران ، دەۋر ئەدا بۆ نامرادى
با ، لەبەينى با بى گەردن ئازادى

شەۋى نالەى من جۆشى سەندىبى
سەگى دەرگاگەى تويى ھەل سەندىبى

يا ، نەى ھېشتىبى ئەشكى تەرى من
شەمال تۆزى رېت بەرى بۆ دوژمن

ياخو ، نىگەى من زوۋى پرووشاندىبى
دېركى بىرژانگم پى ئىشاندىبى

ياخو ، دلەكەى دىۋانەى دىل تەنگ
ۋەختى نىشانەى دلان بۆ خەدەنگ

لە پەلەى خۆشى نىشانەى تىرت
پراى كېشابتى تاي ، زولفى زنجىرت

يسا تۆ دابىتت ، بە دىل مەزەى مەرگ
رەنگە خەدەنگت دابى لە تويى جەرگ

يا ، به ننه به دل ديوانه ي دل گير
له تير ئه ندازيت كرد بي ته قصير

يانه ت نارد بي تو زي پيلاوت
بو كلي چاوي كو يري پيئاوت

تو ليم بيووره ، مزوو ، ليت بور دووم
چونكه به ژاري په ژارهت مردووم

چپ گهر د ئاره زووي به دوور يمانه
به ديمه ن بانه ي كرد به به هانه

تافه لك ليمان به به هانه بي
هانه ، هانه كه ي ، با ، هه ر ، بانه بي

خو ئه گهر بيلتي بو دل غه مينت
عومريكي نو ي يه دوو بساره دينت

ئه گهر نه يش هيلتي تو به سه لامهت
ديده ني ديدار كه وته قيامهت

دیاری دا به شهرم له په نجره ری ناز
تای ریشهی جهرگی ده رکیشا به گاز

توی ژالی زامی لابر دم به خوئی
وهخت بوو ساپیش بی لیم هاته وه سوئی

تیریکی هاویشت ، په نجره ی وه کو گول
تا ، په ریه ی تیری نیشته په ریه ی دل

نه ترسم جهسته ی په قیبی دل سبارد
ثاشی زه مانه بیشی کا ، به ئارد

وهختی بپروانم به پرووی له یلاما
شمال ئه و توژه بکا به چاوما

په حمهت و زه حمهت نوقته یان فهرق بوو
ئو نوقته یه بوو که له من تهوق بوو

من له (زئی) ی زه حمهت نوقتم نه کپاند
به (ری) ی په حمهت دا ئه ومیشی پیاند

له توی حهلقه ی زولف دله ی شیته و ویت
توبه ی کردبوو که دل نه دا پیته

وهختی روژی پرووت که و ته پرووی سه ما
قسه ی شه و به روژ بایه خی نه ما

سه‌ره‌ته‌شی غه‌م هیند سوورپرایه‌وه
 تایی کرژی مه‌ینت بادرایه‌وه
 مُقَدَّمَه‌ی غه‌م تالی مَذاقه
 ده‌ک به ناخیر بی واده‌ی فیراقه

 هاوین ، ها ، وینه‌ی من ئاگری گرا
 گهرمی به‌زمی نه‌زم ، به‌هاران برا
 ئاگری گولآله‌ی سوور کوژایه‌وه
 چه‌من بی نه‌وای بولبول مایه‌وه
 تایی به‌پوزای شوخ له سای موغاران
 په‌شیو بوو وه‌ک زولف تازیه‌ داران
 هه‌ل دیرکان ، دلپان هه‌ل دیراو تو‌ی‌دا
 هه‌رده ، هه‌ر ده‌ک‌یا، قور به‌سه‌ر خو‌ی‌دا
 دووریت ، ئاگری به‌ردایه‌ مالم
 کام مال ؟ مالی دل ! مال ویران حالم
 هه‌وا ئاگرین ، سه‌روه‌خت ئاگرین
 دله‌م ئاگرین ، به‌دبه‌خت ئاگرین
 به‌م ئاگران‌ه‌وه وجودم خامسه
 به‌ختم ناب‌ه‌خته ، فامم نافامسه

بەو بلیسەووە تۆزیکم ماوە
کوا ئاگری بادەت؟ ساقی هاناوە

بەشقی پیاڵە ی مەستی چاوە کەت
بەو پەشیوی زولف ژیر کلاوە کەت

پیم بەدە جامی گری سەر مەستی
ئاگر بەرداتە خاشاکی مەستی

بەزم ھام فەردان یاری موحیبەت کیش
ئەم شەووە دەفیک دەرویش! ھای درویش!

بێنە بە کورەو لێو لێی دەفدا
پرووی پەندو توانج بە ھەر تەرەفدا

رووی پەند بە یاران دۆستی بەو فە
بۆ معدوم توانج ، بە قەھر و جەفا

بلی : ھە ی دلە ی سەر سەختی نە فام
ھە ئسە لە خەوی بێ ھۆشی سەر سام

شەووە ، خەلووە تە ، مال بێ ئەغیارە
بێگانە نوستوون ، دۆست خە بەردارە

نهوهك ميوان بيت تو بئخه بهر بي
تا پرۆژى مه رگت ، دل پر كه ده ر بي
چاو ! گه ردى غه يري وا به سه ره وه
به ئاوى سوژى دل ، بي شو ره وه
هه رچهند ديدى تو ، په رده ي وا له سه ر
ئهو تو ده بينى له تو پرۆشـنـتر
بي ني ره وه ياد ، عومرى په نجه پرۆت
بي ني ره پيش چاو ، كرده ي به دى خو ت
سه ر دانه وي نه وهك شه ر مه ساران
له چه مى چاوت برژينه باران
با بي شواته وه شاي كه رهم په ناه
دهسته ، به دهسته ده فته رى گونا ه

دلّه ! ، تامیسیکت به لیوه وه یه
حالت ، به حالی په شییوه وه یه
بووی به بالندهی (هه لو) هوش بردوو
نه کرده کردهی ، کردهی نه کردهی
هیوات ، گا به م دیو ، گاهیی به و دیوما
به گیزه لوو کهی بای ترسو بیما
های نهت کرد بیی ، نه مهت کرد بیی
عوقدهی عقیدهت له دل برد بیی
هه ر شوینی وه صفی خوش نیگاران
له ویی عقیدهی دل نه فکارانه
تو ظنت چون بیی نه ویش هه روایه
مه یلت بیی ، مه یله ، جه فا ، جه فایه
پاوردوو ، پاورد هه ولتی بو باقی
مایه ، دهرویشو نهی ژهنو ساقی
نه سستی ره ی هیوات شوعلهی زیاد بیی
(ولا تیئسو) ت دایم له یاد بیی
هوشت سه دای دهف ، گوشت نهوای نهی
ده سنتت بو شیشه ، لیو بو جامی مهی

صَفات جَه‌فای بی ، بۆ‌فضای هه‌ستی
نۆشا نۆشت بی هه‌ر بلی‌ی مه‌ستی

بولبولی باخچه‌ی بی‌نام و نه‌نگی
کو‌تره‌ باریکه‌ی سرره‌ی بی‌په‌نگی

نوقته‌ی إنته‌ای حه‌دی سه‌ر‌گۆشه
نه‌ی ده‌ست نه‌ی چی ، تووتی پشت شووشه

خانوی دَل له سه‌ر پئی مه‌ولا ، ناوه
بازی هیلانه‌ی لای (مه‌ولان ئاوا)

پایه‌ت بلند بی و سایه‌ت بی‌پایان
بۆ بازگه‌ی ئاسکه‌ی دیده‌سیاوان

ئاسکه‌ی توونی دَل به بۆی نافه‌ی میشک
ته‌ره بووله‌گه‌ل گه‌رمیانی وشک

هه‌ل وه‌ستایه‌وه و سلی کرد مه‌ست ، مه‌ست
بۆ هه‌رده‌ی بارگه‌ی ، تو ، گو‌مه‌ته‌ی به‌ست

په‌لکی هیمه‌تی بۆ بکه به‌سییه‌ر
له سه‌رمای کو‌یستان نه‌بینی زه‌ره‌ر

نه‌لی‌ی من پیری ، که‌وته‌و نه‌توان
که‌لکی چیم نه‌گری مه‌یلی ئازیران

تا ياران نيگای پنهانیان بى
پيران ئه شى تاف جوانیان بى
چونکه مه یلی له ییل ، پیری موخاله
دهوره ی بلووغی ، له پاش سه د سآله

نهوای که ژاوه ی له یلی نازانه
سه ره تای بارگهی شیرین رازانه
وه ی رۆی شوین کۆچی مجنون به ختانه
ناهی فرهادی زه حمت سه ختانه
وهك خییلى دلان ، دلان پرداخان
پۆل ، پۆل په شمالان چوون بۆ لیتاخان
سه ره ئه یل بۆ دادم لابه که ره وه
خیلخانه ی دلان وا له به ره وه
مالاتی سه ره جهم که وته ی گیایه
هه رده وه هه وارگهی مافته ی تیایه
دهوله ته که ی خۆت مه ده به بادا
مال و ئازالی خۆتی لی لاده

کوچی خیرت بیّ ئەمسال وەك سسالان
تا، لای (ئییل بگی) ئییل نو هالان

هەرگا، هینایه دلی وەك سسالان
پووشانەهی دلی لهوهری پاوان

پرسی ! کوا؟ بوچی؟ پووشانەهی نههات
جوابی بهرەوه بللی هات نههات

چقل له دیدەهی شادی چهقی بوو
له ناشنایی عالم توقی بوو

کزهی (سه بون) ی شاره زووری دل
(سیروان) ی خوینی دهروونی گول ، گول

سەر پڕیژی ده کرد له کهلههی تاو ، تاو
تافگهی (سهراو) ی چهرخی (زهلم) ی چاو

(عهدهم) هات پووشی وجودی سووتاند
ههستی وەك وپکی پرووی ئاو نهی نواند

له بهر هاژهی ئاو نه مزانی له گویم
بهلام چهند شیعری نههاته بهر گویم :

ئای بهختم شوومی ویران مالیهتی
کهرمیانی دل، سییا سالیهتی

(کۆز) ی سووتاوی دەر وونی پیر دەر د
(مالآت) ی شادی به جاری قری کرد

هه ناسه ی کزه ی ره شه بای هه ل کرد
ره شمالی عه شی ته خته ، ته خته کرد

هاوما لآن گهینه هه وار گه ی جار ان
من بی باره بهر ماندوی هه وار ان

له دست سه ر ئیلی غه م وا کوژ راوم
تا خیله و خوار من کوچ هه ل پیچ راوم

یاری وه فادار له لات معلوم بی
ئه شی وه ک نوری دیده ی معدوم بی

که زانی بهنده ی هاتوته نوشوست
فرمیسک و نوری چاوی بو هه ل رشت

مه ناره سه دای سه لای سه دته رزه
مز گهوت لپاو لپ ده ماخی به رزه

مه ی له کووپه ی خه م وه ک من ئه سپره
مه یخانه صفای گه لی دل گیره

لوه له ی بلویری ته راویح خوش ده نگ
تاری تموره ی ئاهه نگ بی ئاهه نگ

مهرحه بای بهرگی طاعت پوشانه
کاسی، کاسهی کیف، باده نوشانه

ساقی! به نازت بنازم وهره وه
بانگی (وامتازوا) م بو بهرز که ره وه

طرهت له سهر خال ناوچاوان لیژه
(پیالته خوار بگره و به لام مهی ریژه) !!

نه ستیرهت له شه و طره ی قطرانی
ناشکراو په نهان شمس پیشانی

هیلال له بی شه و نه سیم بو ی نافدا
دهرخه له شفق باده گهی صافدا

بلین نه وه مانگ !! جه ژنه سا، وهرن
دهسته ی صوفی گهل شقی پی بهرن

شادی بدهره دلی مهی خواران
خهفت بخه ره ناو پروژوو داران

نەسسىمى محرم مابىنى ياران
ئەلەن بەھارە سەۋزە دياران

ئەمپۇر گيان واخۇي ، زويرو زيز ئەكا
وا ديارە تاسەي لاي ئازيز ئەكا

كەوتۆتە خەيال ، ئەو دل پەسەندە
كوپستانيش ئىستا رىي سەھۆل بەندە

زەحمەت مەدەرە خەيالى جانان
ئەگەر ئەو نەچوۋ ، تۆبچۆ قوربان

كە چوويت وپرسى : بنالەو بلىي :
دېم سەودا زۇدەت خەفەت لەدلىي :

دل و دەروونى ھەر يەك قەلەمى
بە دەستەۋە بوو ، ئىشاي پەقەمى :

دل بە دوۋكەلى خۆي (ھو) ي کرد مرقوم
دەروونيش بە خويىن (مُحِبِّكَ مَعْدوم)

ئەگەر بۆت نابى بە دەردى سەرى
بۆت ئەخوينمەۋە گويم لى پراگرى

بە نامى دەرمان برىنى مَشْكَل
لە نەۋاي بولىول لە اِسْتِغْنَاي گول

(بعد) به چاوت شای مهلهك صيفات
هر هينده ده بييم ئه لئين به هار هات

نهى هيشتووو تهى دلهى غه مگينم
ساتى ره نگوو بوى به هار بينم

روبارم خويناو دلهى پر دهرده
نه سيم شنووى هه ناسهى سهرده

خونچهى نه شكفتهم زامى كارى يه
بولبولم نالهى شهو بيدارى يه

ئيتر باى سموم به ختى نوشوستيم
شيواندوويه تى به هارى هه سستيم

نه لئى خه رمانى خه مان چون كوويه
به كه يفى تويه، وهك كو، كو كوويه

كاتى خه بهرى ئيسوه ديتسه وه
گول و بولبوليش ئه لاويتسه وه

ته نها من ناوم نيه له پرووى كار
پير نه كه وتوه وه وه مه حرومى ديدار

زه حمهت و حسه رت سه برو سه بوورى
ره حمهت له جه ناب دهرده كهى دوورى

کوورەى ئارەزوو جۆشى سەختىيە
 ئاي بىمەيل ئاوى دەخيل وەختىيە
 ئاخىر نەك ئىمەيش داخ لە دىكىن
 سەودا زەدەى عەشق وەك تۆيكلەين
 تۆ بۆ نىشتمان ، من بۆ سەوداى تۆ
 بنالەين لەگەل يەكدا بە پۆ ، پۆ
 نازك تەدارك فەسلى بەھارە
 زەرىف ئارايىش ھەردەو كۆسارە
 گۆل وەك پرووى ئازىز نەزاكەت پۆشە
 بەفراو وەك لافاو دىدەم بەجۆشە
 سەير كەن گوللان لە پای دەربەندان
 پىكەوەن وىنەى ئارەزوومەندان
 چەند جوان ئەشنى لە ئىواراندا
 سەوزە بە پرووى خاك گەلى ياراندا
 پروانە پەعشەى دەروونى پاكىيان
 ديارە لەجلووى سەوزايى خاكىيان
 ھەلسە بەيانە ، دل تازەخواو
 شنۆى بەرکاو ، گۆشەى سەراو

لەم گۆشە خوشتەر نییە مەسکە نی
دەخیل هەی ساقی! خمار شە کە نی

سەوزە ی خاکی پاك یارانى هام فەرد
چەند جارمان بە فەرش بەزمی خویمان کرد

کە ی سەوزە ی ئیتمەیش لە کام هەردی بی
فەرشی مەجلیسی کام هام فەردی بی

بارگەو بارخانە ی کۆچی نوخالان
حەوحەوی نییە ئەمسال وەك سالان

دیارە سەرخیتلی نازک ئەندامان
نە ی ویستوو هەوای هەوارگە ی دامان

یاخو نامە ی دل پی ئیشاوە کە ی
کزی دەروونی تاخ کیشاوە کە ی

ئەو سنگە زیووە ئاوینە ی جەم رەنگ
ئە یەوی باوی بو جگەر خەدەنگ

خەسەرە تا خەشرە ، تیت نە گە یشتین
کەوات کرد بوچ زوو ، بەجیت نە هیشتین

پایز زۆرینە خ جام چارشیتوی هە ی تەم
دەرەنگە سوارکە تازە بو کئی غەم

موترب نازانم تۆ سیاسه‌نگی
من بهم حاله‌وهو، تۆ وا بی‌ده‌نگی

خه‌یال به‌ماچی پی‌خۆش‌حال ئه‌بی
به‌لام که‌ی به‌ختم خۆش خه‌یال ئه‌بی

ئهو پری‌یه‌ی پیاچووی هیند پۆسیم پی‌ی‌دا
دی‌ده‌ی دل نی‌گای، نه‌ماوه لی‌ی‌دا

مه‌عدوم غه‌م مایبه‌ی فامتی بردوو
یا بۆ ته‌فره‌ی دل ئه‌مه‌ت کردوو

تۆو ته‌شریفی ئه‌و، یاری گیانیه
سووتاوو، ئاوی زینده‌گانیه

شه مال چهنه جاران پښت تهى كړدووه
 ته شريفت بو لاي نازيز بردووه
 نه من له جاران حاله خوشتره
 نه نازيز وينه يارانى تره
 دهى سبا، شنهت بې له سبسه حردا
 وهك هه ناسنهى من له ناويده ردا
 ساتي هه ل وهسته پيشت پروانه
 ناسبتانه ييك وهك ناسمانه
 خاكي بيژاوه به جهوت تاره مدا
 خصوص به سه ربهخت چهرخى چواره مدا
 قوللهى هيز به رزه سه عدى ته كبره
 له هه موو بورجى به شه ربه فتره
 ته ستيرهى به ختى مهينه ت گازه كه م
 خورشيدى ته وجى بورجى نازه كه م
 وا له گوشه ي به رز خانه ي شه ربه فدا
 نور ته پرژينى به هر ته ربه فدا
 هاوار بيستوومه گوم بووه له چاو
 تيشكى ديار نييه وهك پوژى گيراو

(۱) شرف الملك .

به عني ٿو بالاى عه رعه رى ته رزه
 به دم له رزه وه هاتوته له رزه
 باغى مه جو و بى سه رتا به دامان
 زه رد بووه به بساى وهى شوومهى خه زان
 نيم نيگاي مه يلى دل دوزى نيه
 نازى ٿاره زوى گيان سوزى نيه
 چين كه وتوته روى ناوچاوانى سيم
 وهك زنجيرهى ٿاو به شنوئى نه سيم
 ٿاولهى جيسمى ٿو يارى گيانيه
 وهك بلقى ٿاوى زيننده گانیه
 شه مال ده خيلم بهم ده ردانه وه
 وا، ٿه تليمه وه بهم دم ٿانه وه
 دل ده ماوه ندى به تم شارده وه
 چاو (رَب راوه ندى) گريهه خوارده وه
 بلئى : كه فارهت به ژنو بالات بئى
 نصيبى ره قيب خالى ٿالات بئى
 بچو، بپرسه نه خوشيه كهى له يل
 پرسى، كئى؟ بلئى كه يسه كهى دوجه يل

وا، له «بانه» دا بئى كنهس كه وتووه.
نه خو شيه كه ي تو ي له و ي بيستوووه.

ئاگرى تى به ربوو له ههر چوار لاوه
پووشه كه ي جهسته ي به ئارده باوه،

گا پيچ نه خواو گا بئى هوش نه كه و ي
نالهي نه فهرده ي لئى ده رده كه و ي :

«فهلەك چەند جارت بەحەسرت كوشتم
بە داخى ئازيز لەهوش خۆت بردم

وتتم كوشتمى ئينجا قه ي ناكا
دواي كوشتن ئيتر هيچم لئى ناكا

كه چي دواي كوشتن هينده به دبه خته
ئازاري پوچم نه دا سه سه خته

بو سو م هه رداو هه رد با نه ي شه كينئى
گيانئى ئازيزيش وام پئى ده نوئينئى

هه ناسه ت برپم فه له ك دادمه
بئى انصاف به سه، وا فريادمه

باوه جوو فرياد لاي تو كار ناكا
تا چه رخت نه شكئى به سه ر گوئلاكا

(۱) كوي بشت بانه .

به سه چاو هاتي ئهي بهرگوزيده.
له جيئي گلينه وهره ناو ديدة.

له يهك تو راون بينايي و چاوم
وهره ريكيان خه، بينايي چاوم!

ساقی يادی دهر ددووری جه بین گول
وه صلی لی کردووم به ژاری قاتل

هر هیندهت زانی که له کی فه له ک
داوینی له ده ست سه ندم به کوته ک

سا، دهی به جامی دلیم بکه شاد
به لکم ریکی خه ن به زمیکی ئازاد

له ده ست بیگانه رزگاریمان بی
به مهستی مهیلی ئاشنا ایمان بی

بۆچ خوینە خویت بووم ھەي بەد کردەوہ !
منت لہ خالۆم وا جوی کردەوہ

دینە؛ سادەي جی جوشی خویناوە
دلە وادەي بەزم نۆشی زووخواوە

خۆش رەنگی لاچۆ، وەرە بی رەنگی
شادی تۆ بەسە ، فەرموو ! دل تەنگی

خۆشی ، بەسەرچوویت ! خوات لە گەل بەخیر
شەوقە بە تەوق بی ! تاکەي ھەوای سەیر !؟

پیش خزمەتی غەم سەراو کۆی ستەم
مەعدومی بەرنە سەر لوتکەي ئەلەم

کەيە وا دل ت لہ شادی کەیلە ؟
دەك کویر بی ! ئەمە ، رەویەي مەیلە !؟

ئەو ، وا بە کلی غەم چاوی خۆی رشت
سەرگەشتەي گەشتی دەشتە کەي (پای رەشت)

ھامرازی ، ئاخەو نالەي نەوای نەي
دل کەباب، چاوی پیک، غەم ساقی، خوین مەي

تۆ وای لہ کۆری ھەي ھەي یاران
کەیفو صجبتەي گەروی مەي خواران

ئەو (سەبون) بىردووى پىرداخ بىپەرداخ
تو بۆي شىنوي باي لىلاخ لە دەماخ

ئەو تىنووى رېي چۆل لا مىلى پىر گەرد
تو تىراوى جۆي بەفراوانى سەرد

ملان ، سەربەرزان ، كىوان ، كەژان ، ھەرد
بى شەرتان لەداخ وەفاتان پوووزەرد

ئەم ئارايىشەو خۆپازاندنەو
بۆ خالۆمە دىت بۆ سەيرى ئىو

مەشىنىنەو چنوورى كاوان
ھاژەتان نەيەت توخوا بەفراوان

ئەو نەبىي، چنوور لە كاوان بۆ كىي؟
ئەو نەبىي، ھاژەي بەفراوان بۆ كىي؟

شەمال بەس بىرۆ بە كۆساراندا
مەشىنى بەسەر گەلای داراندا

ئەو نەبىي شىنەي ئەو بەرزە، بۆ كىي
ئەو نەبىي لەرزەي سەد تەرزە، بۆ كىي

بە سەداي (سەرخۆش) دل خۆش موزاقان،
دا ، نەچلە كىنى ئاسكان لە تاقان

(۱) تەنگى سەرخۆش •

ئەو نەبىي نالەي تەنەنگان بۆ كىي ؟
ئەو نەبىي راوى ، ئاسكەكان بۆ كىي ؟

خالىخاسان بىي شەوق با ، تەم بە لىو بن
ھىلانەي دلان باھەر پەشىو بن

ئەو شەوقەي خالە ، ئەو نەبىي بۆ كىي ؟
ئەو زولفە كالە ئەو نەبىي بۆ كىي ؟

دەخىل ، ھەي دەخىل خالۆكەي گىيانى
خۆت لە سەفەردا ، تەنيانەزانى

تۆ تەشرىفت بىرد بە دىكى پاك
مىت ھىشستەو ھىلطانى پووى خاك

دۆستى گىيانى گىيان ، پەفىقى پىتە
كى گلىنەي تۆزى بەر پىتە

نەفەرمووى چەرخى جەفا كىردەو
وہفاو مەيلى تۆي لە بىر بىردەو

بادەي بىي وادەي مەرگم نۆشابىي
بەشەرتى مەردان مەردىم جۆشابىي

تا دل لە لەزەت دىنت ناكام بىي
ئەو زەوقەي تۆ دىت، لە من حەرام بىي

جەستەى خەستەى ئیش سەودای بى ھۆشى
بەسى بى تاکەى! تەفرەى دىل خۆشى

چەپ گەرد دەستى کرد بەقینە جۆى
عومرى بوو ھات و تى پەرى و پۆى

زەحمەت پزگار بى پىرى سەرگوشتە
ئەى ھوو یا عومر ، عومرى گوزشتە

﴿ شینی عَنبرِ خاتوونی ژنی ﴾

شوورای عاشوورا دیسان بهزمی ، بهست
موحه پرم هات و مه حرهم چو له دهست
ئه و خه ریک له چۆل شامی عه ده م دا
من له که ره به لای ده شتی ماته م دا
ئه و یه زیدی مهرگ ، بردی به ئه سیر
من زاده ی زیاد پیی خستوو مه قیر
سه و داو مامه له ی بازاره ساقی !
هه ی بگره فانی ! وه ی بده ، باقی
رۆی حوسه نیمه به یانیم لی بی
ئاخۆ سه ره له کوئی و لاشه م له کوئی بی
ئه مسال نه و به هار لی م بوو به خه زان
گه لای گول خونچه ی بردم بو هه ردان
ئه شی ! به ختی من ره شی بنوینی
کی ؟ که ی دی ؟ به هار گول هه ل وه ری نی
دل له که چبازی ، بازی چه پ گه ردا
جووتی ویست ! تاکی ، هی نا به به ردا

بۆي عەنبەر لە تويى دەماخا ئەما
فۆرسەتى لى دىم ! بى عەنبەر وہ با

نەي چى ! بە بى بەزم يارانى گيانى
خوشى چى ماوہ ، بۆ زىندە گانى !؟

عەيشم پى تال بوو لە ھەموو لايى
تۆ، بە شيرىنى يەك دوو نەوايى

يە كىيان جارى ، بىم توينىتەوہ
ئەو بە لاي لايە ، بىم ھىنىتەوہ

دووريت ديارە چەند صاحب ئىشە
بە دەردىكى تر تويى دلەم ريشە

ھەرچى دەبينم توي تيا دەنوئى
سەر لەنوئى دلەم ، دادەخورپىنى

كە مانگى نويم دى (گەشكە) مە تەواو
(ھلال) بروئى تۆم دىنىتە بەرچاو

نەشەو رەحەتم ، نەرۆژ دلشادام
شەو ، زولفت !! رۆژ ، رووت دىنىتە يادم

شمشادو نىرگس ، وەنەوشە ، ھەرسى
بۆيە چاوى من لىيان ئەترسى

ئەو ، دىنىتە بىر ، بلىندى بالات
ئەو ، دىدەي مەستت ، ئەو خالى ئالات
سووتوم بەگرەي ئاگرى جىايىت
نەوئەك بلىسەي يادى تەنھايىت
منىش دىم ، بەلام نازانم كەيە
بە مەرگت قەستەم ، ئەمرو سبەيە
موترب ، مەقامى دەردم ناچارە
ساقيا جامى ، دۆست انتظارە

- ۲ -

لەگەل مەرگى تۆ !! ھىند خەم پەيدا بوو
خەرمانى عرفان تەفرو توننا بوو
دىدەو ، دەماخو ، گوئو ، گەردن ھەرچوار
نازانم كامىيان ؟ زۆرتەر بوون زامار
دىدە بوو پرومەت خورشىد وازە كەت
دەماخ بوو ، بۆنى عەنبەر بارە كەت
گوئو بوو بىستنى پازى پەسندت
گەردن بوو حەلقەي زولفى كەمەندت

خیلی غم ئەمەند بە دلما پابورد
وەك لەهەسانی دابی، لووسی كرد

بۆیە پێی بەلای گیر نابێ پێوه
ئەگینه گیانه شوخی شەم شیوه

مەدومی لەکوێ؟ ئەژیا لەدوای تۆ
كەلكی چی دەگری؟ ژییانی پۆ، پۆ

قەزا خۆی كەم بوو، بەلای هاتە پال
بەربوونە عومرم هەردو بە گۆپال

چی بەسەر من هات؟ یارانێ پر مهیل
ئەو بالاو چەهره و خال و زولفی لەیل

تۆوی سەرو و گول وەنەوشەو سونبل
عەزرائیل بردی چەندیە ناو گل

دیسان ئەگەر قیس بەمە دارا بێ
بەهارێك دەبێ چەمەن ئارا بێ

دلہی دل بہمہی ، مہیلی لہیلی کہیل
مہحرہمی اُسرار خہلَوہ تخانہی لہیل

لانہی حہلقہی زولف عہنبہربؤی شہورہنگ
ہاودہمی جیّی تہنگ اَلحد سہرای سہنگ

پہروانہی پرووی ئہو ئاواتہ خوازم
تہرجمانی راز پہزارہی تازہم

بیگہینہ لہیل بہسہد خہمہوہ
چاو بہنمہوہ ، دل بہتہمہوہ

بلیّی ! دیم شیّتہت بلیّسہی بہرز بوو
بہرزی بلیّسہی ہہردہم سہد تہرز بوو

ہہر تہرزی لہیلی ئہلاواندہوہ
بہ نالہ بہردی ئہتاواندہوہ

گا کہفی ئہچہند ، گا ئہبوردهوہ
گا ئہمہی ئہگوت بہدہم دہردہوہ :

ئای ئیشی جہستہی بیگیان ہاتہ سوّ
توّ کوچت کردو منمامہ دواي توّ

شه و نځوونې و دهر د تاليم له لايي
بي كه سو ويران ماليم له لايي
له هر بن بهردي و هر راگوزاري
فرميسكي ديدم به خوړ نه باري
چون وا ده بينم مهنزل بي تو بي
خو ، من بي هو شسم ، راست بي و درو بي
گا ، تيكه ل نه بوو له گه ل ناخ و توي
فهردي هام فهردي له گه ل فهردي خوي
نه ي گوت نه مه جي ي ياري شيرينه
گوزه رگاي شوخي زولف عه نبرينه
له و سه ربه رده وه پي ي هينا يه وه
كه واني له پرووي ناز كيشا يه وه
له و جاسو سگاوه خدنگي پيكا
دل تلایه وه و دلي هات پيكا ..
سه رتا پاي ده شتي گولاو پيژان كرد
سارا ، عه نبري ساراي هرزان كرد
جه لاي ناوينه ي جه مالي دهر كهوت
مانگي چوارده ري ي شكستي بهر كهوت

دهمی به رازی شیرین کرده‌وه
تامی تالی دهرده، دووری برده‌وه

گوزفرگهی جلوهی لهیل له‌دهد به‌دهر
شیوه‌نی مَجْنُون تا یَوْم المَحْشَر

ته‌قریری ئه‌مه، ناکریّ به‌زوبان
نه تو بی‌بیهی، نه خویشو یاران

مَعْدوم که‌قه‌زا ده‌رکه‌وت له‌ناکاو
نادانو دانا ئه‌که‌ونه گه‌رداو

عرفانت س‌سازی بی‌ئاهه‌نگیکه
هه‌ر پوژه جلوهی دوست به‌په‌نگیکه

ئه‌مروّ جلوه‌یه‌ک دینیتته پرووی کار
به‌یانی جلوهی تر ئه‌دا دیار ۱,۰۰۰

نه، نه ئه‌و جلوهی روو له (په‌نهانی) ۲،
ظهوراتیکه که‌سه تو نای‌زانی

چه ماته‌میکه پیت بووه پی‌وه
دانا، کئی دیوی‌یه؟ مه‌غشوشی پی‌وه ۳

(۱) کُل یَوْم مَوّ فی شَان .

(۲) عَقْدَم .

(۳) عِبر .

جلوه يهك تهوى - برده توى عهدهم
 جلوه يهكى تر بوو به بهزم جهم ۰۰۰۰
 گلکوى نازدارى له يلام توى گرت
 ههلسه بى ماله ، نامهرد ، دهست و برد
 زيده وانى تهو يارى غه مناکه
 بو ديده و برژانگ مه عدومى چاکه
 ئاورشين پيشه ي ديده ي غه ديدهم
 مالين وه زيفه ي مژه ي نه ميدهم
 با توى نه نيشه ي به خانه ي نودا
 خهوش نه بى به خهوش ، تهو غه نهر بو دا
 داوینى قهبرى تهو جه فاکيشه
 جى ديده وانى قهسى دلر يشه
 به لکو تهو بالاي ئالاي وهك لا ولا
 بى بينمه وه بهم چاو يا بهو چاو
 معدوم تاو وتى دوورى جوشى سه ند
 هوش و خه يالى توى خستوته به ند
 بوو به ماخولان خه يالى مو حال
 نه گينه شيه ي شهيداي په شيو حال

فەسلى ۋە ۋەسلى بەزم ئەو شىرىن شىۋە
خەۋى بۆ دىت ۋە ناگە پىتەۋە ۰۰
بەتالە ھەۋاى دۆستى كۆچ كىردوۋ
ناگە پىتەۋە ۋە ۋەمىرى پابوردوۋ
بىنىشەرە گىژ دەرىياگەى بى پەى
لە گۆشەى ھوچرەى تارى (كەشتى) مەى
پووت ! روت بەدە بە ۋەستىرە ناسە
ھەر خوا بناسە ، ناخوا مەناسە
بەلكو باى مراد لوتقى كىردگار
لەم گىژە تىژە بت خاتە كەنار

- ۵ -

ئەى پرووناكى چاۋ نامەۋىى لاقچۆ
لىلاىى ، سادەى فەرموۋ ، ۋەرە تۆ
چونكو قىبىلەكەم پۆيى بۆ سەفەر
دىۋارى ھەستى خستومە خەتەر
بىناىى بەپراست دىدەى پى دەردم
ئەى چەند سەرسەختەم دۋاى تۆ نەردم

بلیسەهی کوورەهی دووری بالای تو
گرەهی نەدینی خالی ئالای تو

ئاگری بەردایە محبت سەرای دل
مەیلت بئی جیگا مایهوه خەجەل

ئەو سا،کە دەم بە وەصلت شاد بوو
لە کوئی ئەم پۆژە رەشەهی لە یاد بوو

دەورەهی دووری توی بە هیچ ئەزانی
هەجرو وصالی وەك یەك ئەروانی!

ئێستا لێك بران وا خووی دەنوینێ
ئەگەر ئازایە سەبری بمینێ ..

- بۆ مالا چراخ -

ئاخ ، چە ئاخ ! چراخ ، ئاخ بۆ ئاخذاری
وەك من ، زاماری خاری داخ داری

بچووینایە سەیر سەر ئاوو چەمەن
منو چراخم چەمەن چە چەمەن

لەگەل بولبولان بنالینایە
لە بارەگای دوست بلالینایە

تا له قهفسردا ماوه نهفهسی
ئهوان بۆ گلان ئیمه بۆ کهسی

●

نه موت؟ هه ی عه رعه ر سه هه نده ی سه ر سه خت
باخه وان له ده ست ، تو د ل پر میخنه ت
لاف لی مه ده لای بالای نه ونه مام
خۆت مه خه ره به ند به خه یالی خام
دیته چهنده زوو به چاومه وه بوویت
گه لای سه ر لقت وه ری و له ژه نگ چوویت
گۆرت بئی! ده رگای خه مت کرده وه
نیوه ییمانه هه رچیت برده وه
تۆپلاخه ی دوو که ل ه یجرانی دولبه ر
کومه له له تۆی کاسه ی سه قفی سه ر
که ی که م ئیسته که م خویناو نه کا شه ست
له دوو پلووسکه ی چاو ، چۆراو گه ی به ست
لافاو له کوچه ی جهسته ی خه لووزی
قوراوی هه سته ی هه موی هه ل گۆزی
رهنگی روخسارم ه یچ نه ماوه پی
که له م وه ک کاسه دهنگی لیوه دی!

❧ بۆ ملا يونس لقمه‌ی ماسی ❧

لوقمه‌که‌ی ماسی ده‌ریای قوولتی مه‌یل
پرووته‌ی سه‌رگه‌ردان ده‌شتی ده‌ردی له‌یل

وه‌رم گرت نامه‌ی خوش ته‌حریره‌که‌ت
ئیشای ده‌روون سۆز پر ته‌ئسیره‌که‌ت

نووس‌سیبوت نابئی فه‌رامۆش‌سیمان
گه‌رمی نه‌زم به‌زم باده‌ نۆش‌سیمان

ئه‌شئ له‌گه‌ل خه‌لك ببه‌شینه‌وه
من و تو هه‌رگیز جوئی نابینه‌وه

ساقی جام له‌ ده‌م یه‌کئ بریژی
ئهو‌ی تر به‌ دل نه‌شه‌ئهی نه‌چیژی

له‌شو گیان یه‌که‌ ! و تو به‌ گه‌رمی عه‌زم
مه‌ی نۆش‌به‌و جه‌سته‌ی من زه‌مین به‌زم

که‌ که‌وته‌ ده‌وره‌ پیاله‌و مه‌ی پڑا
ئهم به‌یته‌، نه‌قشی له‌ زه‌مین کیشا

به‌زمه‌و یاران مه‌ست باده‌ی باقی‌یه
معدوم زه‌مینی به‌زمی ساقی‌یه

يا، بالآی ساقی بهم لاوه خمی
يا، جام لهو باقی به بۆ زه مین نه می

جۆشی تایی مه یلی دئستانی به
چارهی به شیعی بی زستانی به

چلوورهی سه هۆل په نجه ره ی کاوان
ئاوینه ی پراگرت له سه ر شه تاوان

به فر بردی به به ست گشت گوزه ر گاهی
دل له یلی ئه وی ئاهه ، ساراهی

دل که وتۆته ری ! ریگا ده ر نا کا
شه مال له کوئی به ؟ به شوینیا را کا

شه مال ئه گهر پیته به سه ر ما سپه
بی خه ره ناو دل جی گی هه رم و گوره

له هه ر مله یه ک فر میسکم (میل) هه ر
بۆ ری ناسینی ری بو ار ده لیله

که ، گه یشتی به لای ئه و شیرین خاله
به م دوو شیعه ره وه بگری و بنا له . .

(۱) مناره ی ری ناسین .

بالاخانه‌ی چاو ، دیوان‌خانه‌کهت
گلّه‌بان خاکی ئاستانه‌کهت

دلۆپه ده‌کاو خه‌یالتی تیایه
پئی‌یه‌کی پیانی ! ئازیز هانایه

نانوینی به‌هه‌شت ناوچاوی نوری
به سووتاو‌ه‌کهی دۆزه‌خی دووری

دووریت عه‌زابی سه‌ختی بۆ سازدام
عه‌زابی‌کی تر پرووی کرده‌ اعضام

ئای ! کئی ده‌رمانی ئهم ده‌ردانه‌م کا
سه‌گی کام هاوسی دادی به‌رمه‌ لا

چاوم به‌ تۆزی پئی کئی پووناک بی ؟
دل به‌ مرده‌ی پئی کئی قرخناک بی ؟

ئهم زانی پۆژی وه‌صلی تۆ دووره
به‌لام بلیم چی ؟ (ابله‌ ضروره)

فه‌له‌ک داد له‌ ده‌ست ده‌ردی بی ده‌وات
موغه‌ننی هاوار فریاد خه ، نه‌وات

به‌رزکه مه‌قامی دل‌سوژی راسی
به‌ به‌سته‌ی شیعیری خالۆی کۆماسی

پرووی وهضلت ئەم پۆم لا ئەندیشه بوو
بۆیه ههمیشه پۆ، پۆم پیشه بوو
فەلەك وا له ژیر بارتا وهستاوم
ئاخ ترساوه که ی نهخه له ساوم
ئەم جار دووری تۆم لێ بوو به باری
بروسکه ی غضب به جهسته م باری

په مه زان جلوه ی پۆژی شادیه تی
شه وال شامی شووم نامرادیه تی
ده رده دار شوال ئای، منیش زام سهخت
بی طالع شوال، ئای منیش به دبهخت
مانگ مانگی شوال جهژنی ره مه زان
دۆست، دۆستی منه و که یف بۆ په قیبان
مغتی تارێ گهردنی خووش تهرز
به سه ر په نجه ی ناز بیئیه له ره و له رز
یاد که، وینه ی من به زمی گوزه شسته
یارانی پر دهر د بهخت بهر گوشته

به نهغمه‌ی دلسۆز ئه‌و دلسۆزانه
بی که به بهسته ئه‌م شیعره جوانه
ئای من و شوال هه‌ردووک هام فهردین
هه‌ردوو گرفتار ئیشی یه‌ک ده‌ردین
غره‌ی ئه‌و قبله‌ی من جه‌فا کارن
به ناوی ئیمه‌و کامی ئه‌غیارن

به‌هار ، خال خاصان وان به‌هه‌رده‌وه
که‌م ، که‌م جوانی هات پیری برده‌وه
تیپی سۆسه‌نان ، گه‌لی گولالان
که‌وتوونه کیوان له‌به‌ر نو خالان
له‌ زاخیراندا چنوور لوولی خوارد
بو پیتی گیانی عه‌شق توڤ ، داوی بنارد
به‌په‌زا به‌و چین ، طره‌ی تاتاو
شه‌مال نه‌ی کیشی به‌م‌لاو به‌ولاوه
نیرگس به‌مه‌ست مه‌ست نه‌لی کوا ئه‌و که‌س؟
گۆشه‌ی چاکی دل به‌رنه‌دا له‌ده‌س

وه نه وشه سو جدهی خالی لا فرهزه
بویه گهردنی که چه بهو تهرزه

معدومی تاکه ی؟ وشك و بی زه وقی
گوی بگره له نهی سیحری و شهوقی

دله وادهی صبح نو بههارانه
کاتی صه فاو عیش دهرده دارانه

ههرچی دانایی و نه فام نه بووبی
میشتکی په که وتهی ز کام نه بووبی

ژه نگی ده ماخی خوی په رداخ دایی
بونی نازیزی له ده ماخ دایی

لهو بونه خوشه نایی ، بی بهش بی
خونچه ی نومیدی هر ده بی گهش بی

تو که نه منده صبحی نهوت دی
دوای تویش ناخو چند ، سحر دیته دی

دل دیار نییه ! های نهی کرد بی
هانای بو خزمهت نازیز برد بی

له دوای نهو من داد ، بهرم بو لای کی
چون به نابه دل پریم له بهر نه چی ؟

دل پئی سووتاوه و هه رده ییش زۆر سهخته
خۆت ، بکه وه پئی نه سیم های وهخته

دل بگیروه وه خۆت وهك شهنه ی خۆت
تی په ره و ئه مه م بۆبگره ئه ستۆت

تۆم سپارد به جۆش ئاره زوو و تاسه م
به گێژه لووکه ی توندی هه ناسه م

که گه یشتیه لای له یلی عه رعه ر ته رز
عه رز که نهك جار ی به سه د ناله ی به رز

بل ئی شیه ته که ت گلاره ی بوو
ئه مه و ورپینه ی گیانه لای بوو

چا و له مه حروومی تۆزی که وشه که ت
نانوین ئی عه کسی رووی بی خه وشه که ت

دل هیند به تاوی خه مان به جۆشه
بۆ شوین هیلانه ی (سَمَنَدَر) خۆشه

فیدات بم ئازیز جه بین په ره ی گول
دووریت کار یکی ، کرده ، چاوو دل

له مه به د تریان نایه به سه ردا
فریا نه کهوی ده ستیان لیک به ردا

نۆ ته شريف بيئي ئهوان مل كه چن
با دل و دیده له دهست دهر نه چن

دیده به کلی توژی پیت پروونه
دل جی دهر دته بهوه مهمنونه

قوربان ، قوربانه جه ژنه شادی به
دهست له ملانه پرووی ئازادی به

دهست ماچ کردنی خوش نیگاران
پی ماچ کردنی خاطر دارانه

کوشتهی مهر دیاری گل جه بینانه
سهر فیداگری دل خه مینانه

یه کئی جان فیدای پیی دلداریکه
یه کئی قوربانی وه فا داریکه

جگه سهودایی هه راسانه کهت
مه حررومی سسایه ی ئاستانه کهت

نه چاوی به گهرد بهر پیت ریژز او
نه بو قوربانی هه ل بژیر او . . .

هیند چاوه پئی یه رۆحی دیتسه دهه
له بۆ (بسم الله) و (الله أكبر)

بۆ قوربانی یه کهت ناله ، ئی رهنگ بهی
چی ده بی ؟ گهریی ، وای پیم ! گهر نهیهی

سا ، بۆ ئەم جهژنه کهوا قوربانه
بمکه به سه رگهرد ئه و بالا جوانه

بۆ تۆ خیریکی قوربانی ده بی
بۆ منیش مهزگی ئاسانی ده بی

مه عدومی بهد بهخت کار ناته وای
هیشتا له پهی جهور خه یال خاوی

قوربانی ده بی له عهیب بهری بی
فیدایی په سه ند ، پئی دول بهری بی

تۆ پئی شکاوی بهردی ههردی دهرد
چاو کوپرو لاواز ، دان کهوته و ، پهنگ زهرد

تۆ له کوئی ؟ روتبهی قوربانی له کوئی ؟
لای خوایش بهد بهخت و خواپیی داو جویی جویی

رېڼې ، جعفر آوا ! صحرا ، گهرمې مهیل
قوناخ، شیراز ! شار، سهودای عه شقی لهیل

دهست نویژم به ټاو ، رُکنا بادی شهوق
مه لای میحرابی سهر موصهلا ، زهوق

خواجھی سهر حلقهی به زمه کھی (اَلَسْت)
دهماخ به نه شئهی بادهی فه نامهست

دهمیکه ټازیز ، شای نه ونه مامان
کاغزی نایه بو شیفای زامان

ناوی ، نه خوشی دهرده کھی نابا
به فهراموشی ، وام له عه زابا

یادی ریڼی دلی له بیر چوتهوه
مهیلی هیجکاری سارد بوتهوه

ساتی به سالی لیم نه چینه سهر
ټهلی لای داوه ، ههی خاکم به سهر

دل بی ټارامه کهوته کهفو کوول
ههندی جار ټه لیم بو دل خوشی دل

من تامی تالی ، طالع م چیرا
خاکی به دبه ختیم به سهر دا بیژا

نام ، له سهر زبان شیرینی تالم
نام له بهر خاطر ته کاخه یالم

ناوم نانوو سئی نووکی قه له می
لوول ته دا دهر دم نامهی ره قه می

ماوای دل ! گهر می وا ، هاتوته ناو
ههل ناگری یادی ته وی بیته ناو

دل ، هیئنده درکی مهینه تی تیاپه
پی می مهیل ترساوه له و شوین ریگایه

صهد دهلیل دینی کهوا نام پهرژی
تهو به تامله و من ، سهبر ته کوژی

به شقی ته و جام و تهو به زم و تهو جهم
بی مهیلی تازیز نه بینی به چه م

نازانی چه نده که و تمه چاوه ری
ته گهر بهم زووه کاغزی نه بی

به ده ستخه تی تهو جام جه مینه که م
دیده ی دنیا دین ، دنیا و دینه که م

غزه لیک سهری (مرده تهی دل) بی
بوم بینه ره وه ته سکین حاصل بی

ئەگەر ایشا اللہو ماشا اللہی تیا بئی
خواجە تۆو پیرت لیی گهری وایی
ئارەزووی دولبەر وا سەری هەلدا
هەردە دەروونی ، ئاگر تی بەردا

تاقت بوو بە خوین لە سەختی زامان
تک ، تک ، وەك فرمیسك پزایە دامان

غەم لەسەر ، جۆی خوین سەحرای دل ، جەم ، جەم
باری هەل چنی وەك قافلە ی عەجەم

هەناسە یەکم هەر بە زۆر ماوہ
بمگهری ساقی ، کارم تەواوہ

دەوری دە ، بە ناز بە پیالەوہ
ژەنگی دل بە جام مە ی بمالەوہ

بۆی گۆلی دەردی دولبەر ئازیزە
مەزە ی تامی غەم ئازیز لەزیزە

بگەرە فریام لە جی گشت کەسم
مە یەلە فرسەت دەرچی لە دەستم

زیندووم کەرەوہ بە جامیکی پر
بەلکو بمینین بو غەمیکی تر

ياران ئه گهر من هو شى مابى پىم
 ده نكيكى خوشه وا دىته بهر گويم
 ئه لى زره زهنگ زواريه دىت
 دهنگى قافلەى ، به هاريه دىت
 ئامان قافلەچى ، دادهو ده خيله
 بنهك داري خهه هيجگار زه ليله
 له پى تى جارته ئه مپرو وهلى
 مايهت رهواج كا عه باسو وهلى
 ساتى قافلەكەت ساكن له سه ير بى
 عه رزىكم هه يه ئوغرت خىر بى
 گىژى زرىبار فرمىسكم به خور
 مه رىوانى كرد به لىتهو به قور
 باى هه ناسه مى !! پراوه سته لى دا
 سه هۆل بى به سته جا ، برۆ پى دا
 ئىنجا برژانگم بكه به سووژن
 سه ر نووكى قه له م به ئاخ ئاخ كون ، كون
 به نى دوو بادي مه ينه تى جگه ر
 تا ، تا ، پى بى بدرو جه والآن يه كسه ر

قه یاسه‌ی قایش پۆسته‌که‌ی جه‌سته‌م
حەلقه‌ی چه‌له‌مه‌ی پیشه‌ی شکسته‌م

به‌تالی به‌نی سی‌تای په‌گی ته‌ن
فه‌رموو بایاران ، باران ته‌نگ بدەن

زه‌نگی دلە‌ی ته‌نگ زایه‌له‌ی سه‌د په‌نگ
هۆناوه‌ی تە‌ی کرژ ریشه‌ی غە‌م گو‌لنک

بـخه‌نه‌ ملی بـلندی پیشه‌نگ
ده‌نگ بداته‌وه ، فرسه‌نگ ، نه‌و فرسه‌نگ

مه‌ده‌د یا‌ علی لی‌خو‌رین به‌ مه‌یل
مَنزَل به‌ مَنزَل تا‌ مه‌نزله‌گی له‌یل

خاکی به‌رده‌رگای شه‌ره‌فداره‌که‌ت
خۆلی سووتاوئ گیان بیزاره‌که‌ت

ئه‌مانه‌تیت بی ، شپه‌زه‌ی ده‌سه‌ت بار
نه‌ی‌که‌ن به‌ پی‌شیل هه‌رشه‌ی قَطار

له‌و زه‌ره‌ی زه‌نگه‌ که‌ خه‌به‌رده‌اره
دیتو ده‌زانی ئاخه‌ر دیاره

ده‌پرسی ئازیز پر وه‌فاو به‌ینه‌ت
کوا؟ تجارباشی قافلە‌ی مه‌ینه‌ت

بلی ! چۆن ! نەت دی مەعلووم نەبوو لیت
 هات پارچە ی گیانی کرد بەفەرشی پیت
 تەمای شاباشی سەودای سەری بوو
 مامەتە ی پارچە ی گیانی تری بوو
 بەلام لەبەر جۆش بۆتە ی بی ئاوی
 گەرمی هەناسە ی جەرگی سووتاوی
 زیوی فرمیسکی جۆش ئاوردە کە ی
 اشرفی تیزاب رەنگە زەردە کە ی
 پرووکەش بە زەرکەفت خوینی گولناری
 وەك مسی نواند لە لای بازاری
 بازاری کەساس ری ی بەندەری بەند
 هیچ کەس نە ی دەگوت سەرمايەت بە چەند
 بە بازاردا ، بە بانگی بی شەرم
 ئەگەر ئە ی وت بە شیوەنی گەرم
 مایەم ناپەرەواج دەروونم تەنگە
 قافیەم تا قاف قیامەت لەنگە

دەرمانی زامان دەرده کەهی کاریم
هەمرازی نالەهی شەوان بێ داریم
پەرحەتی جەستەهی مەینەت بارە کەم
تەسکینی دلەهی پەر جەخارە کەم
کاغەزو دیاری دۆستانەت گەیی
غەریب نەوازیت هیناوتە دی
شیووی گەورەیی بە جۆی هیناوتە
نازی نازداریت خستۆتە لاوتە
بەلام بیناییم دۆستە کەهی گیانیم
نە ک یاری سەپلەهی نانی بە نانیم
چونکو دلە کەم بە مەیلت شادە
ئەم پام و پەسەم لە لا زیادە
نەخوازە لا من ئاوا کەیلی تۆم
سەودایی و فیدارویتی و ویلی تۆم
بۆ تۆ دەروونم پەر ئیش و خارە
بێ تۆ زنده گیم لا زەهەری مارە
هەمیشە دلەم بۆ تۆ پەر خوینە
مەرحەبای خەلکیم لە لا وە ک جوینە

ئەگەر خوای کردو بە چاوان تۆم دی،
خەوو خەیاڵم تێکرا هاتە دی

ئەو دینەت شەوقی دلو دینمە
ئەو دیاری خویە، مایە ژینمە

ئەگینا چرام کوزاوتەو
قەدم لە خەمدا چەماوتەو

بەم کوپۆرەوهری یەو، بەم دل تەنگی یە
ئەي خاکم بەسەر دیاریم بۆچی یە؟

جلوہی جەلای جام دلەي ژەنگ گرتوو
فەرموو بووت تەسبیح، وا بۆم ناردی زوو

هەر بۆ تۆ چاکە بە پۆژو بە شەو
ژمارەي وەصلی دولبەر بکەي بەو

نەك وەك من دەست نوپژ بە خویناوششتوو
غەم سیواک، نوپژی مەینەت دابەستوو

لە کونجی تاری نوپژخانەي دەردا
روو لە میجرابی هەناسەي سەردا

بەم دەست نوپژەو، بەم سیواکەو
لەم گۆشەي خانەي خودای پاکەو

ده نکه شیلانی فرمیسکی دووری
هۆنراوهی تای کرژ رشتهی مهجوری

بو ویردی نالهی جگر سووتاوی
بهسه دیده کهم تهسبیجم ناوی

چهرخ ههر ئهو چهرخه، چهرخا له بهینا
دهست، دهست خاتهمی تا خاتهم هینا

بهزمی شیرینی خهسروی شیواند
جامی سهرجهم و سهرجهم دا شکاند

شوههت نامهی نام حاتهمی کرد طی
کردیه کاسهی کهل، کاسهی کهللهی کهی

ساقی گهردی ئارد یارانی هام فهرد
ئهدا له دهماخ ئاشه کهی چهپ گهرد

بانگی ئاشهوان ههر دی پهیا پهی
ههی ئاش بهتاله نورهیه سا دهی

کاتیکت زانی که ئاش هاته گهر
باراشی لهشی ئیمهی کهوته بهر

له هه‌ر پێ ده‌ش‌تێ ک‌ش‌تێ ب‌ک‌رێ
به‌ر سه‌رچاوه‌ی مه‌ی ئاوی نه‌دری

نايه‌ته به‌ره‌م وا (فه‌ريک) نا بێ
بۆ باراشی ئه‌و ئاشه‌ سه‌زا بێ

في‌دات ب‌م ئامان با بێ په‌يا په‌ی
به‌ سه‌ر گه‌ش‌تدا جۆ جۆ، جۆ گه‌ی مه‌ی

هه‌رچه‌ند ک‌ش‌ته‌که‌م ئاخ‌ر کاريه
هه‌فته‌ی دوايی نه‌و به‌هاريه

به‌لکو له به‌ختی ، به‌هار وه‌رگه‌رێ
له‌م دوايه‌دا ش‌ش‌يله‌ی تێ په‌رێ

حه‌يفه‌ ميراوی سه‌ر جۆی با‌ده بێ
تێرو پ‌ر به‌ش‌ی عاله‌م دا‌ده بێ

ده‌غلی من روو زه‌رد لای هاو فه‌ردی بێ
دان‌ه‌ی روو ره‌ش‌ی لای هاو ده‌ردی بێ

تەمشەو ديارە بانگم بىي شەرمە
زاينەلەي سەزى كەللەم بە گەرمە

دەنگى زىروبەم مەينەت سەد تەرزە
خەفەت شايپەتەي، خەم دەماخ بەرزە

هۆشەم بىي هۆشە، فامم نەفامە
نازانم پىي لاي ئازىزم كامە

نەي چى درەنگە مەيگە بە درەنگ
فەيداي پەنجەت بىم نەي بىنەرە دەنگ

ھەر تەلەي بۆ خۆي پازىي بەيان كا
ھەر سەزىي، گەزى دىل بىي بۇنيان كا

بەقەد نالەي خۆي ھەر كەس بچۆشىي
بەقەد پىيالەي خۆي ھەر كەس بئۆشىي

دەواي ھەر دەردىي بە نەوايەكە
جەلاي ھەر گەردىي بە سەدايەكە

بە ھەر بەندىي دىل بتاويتەو
تولفى دلى پىي بلاويتەو

نالەي دەرويش بىي با ھەر بە جۆش بىي
وەك تەفرەي مەيدال دىل پىي دلخۆش بىي

هه‌ی پشیتوی هۆش هه‌ی شیویایی فام
هه‌ی عه‌قلی بی سوود، هه‌ی خه‌یالی خام

من و نه‌شی و خۆشی پابواردن
خوینه‌خۆی یه‌کین تا پوژی مردن

سا ده‌ی خاوه‌ند نه‌ی پیشه‌ی دل پی که‌ی
ئه‌م فهرده‌ی پیک‌خه‌ی به‌مه‌قامی نه‌ی

ئه‌مشه‌و به‌هه‌ر حال شه‌و ده‌به‌ینه‌ی سه‌ر
سا خودا مه‌رگتی چی ده‌که‌ین سه‌حه‌ر

ئه‌دای پشیتوی حالاتی جه‌سته‌م
نایه‌ته‌ی قوه‌ی خامه‌ی شکسته‌م

جۆشی فرمیسکی معدومی بی که‌س
به‌زۆر قه‌له‌می هینایه‌ی هه‌وه‌س

په‌له‌په‌ل، په‌لی نایه‌ی سه‌ر قه‌له‌م
ئه‌م ته‌نیا شیعره‌ی هینایه‌ی په‌قام

وا دیده‌ی دلی شیتتی په‌نجه‌پو
له‌ناو گولودا ده‌گه‌رتی بو تو

من و بئی مهیلی؟ به پوژ ئه لیین شه و
خو دل لای تو یه! بروانه ره ئه و

بئی چاره به تای زو لفت گیراوه
وا له به رته لدا، بئی جهواب ماوه

نه نازک خه یال نه صاحب انشام
په رده ی مابین بووم، گوپام له گوپام

له شو و دل و جام، جان بوو به جانان
مایه سه ره جلوه ی ده سته ی جوانان

ئه وسا چاو له چاو شیوه ت دیار بوو
فصل و وصل لام به زمی اغیار بوو

ئیسستا لیلایی گرتوووه دوو دیده
وه ره خه لوه ته، ئای بهر گوزیده

له گپه ی ناری خالی آلات دام
له جهه نه می دووری بالآت دام

که نامرم پوحم به رگه ی خه م ئه گری
جهه نه می چو ن دووباره ئه وی

وهك گه لای شادی من بای دووری له یل
وه ی شووم بردی یه هه رد پرشته ی نه و سیوه یل

گيڙي سهركاوان پر بوون له سهرما
ساردو سرن وهك : لهيلي بي وهفا

چار بي دهستو لولولو بهسته زمان
خاك به سهرى يان ئهوي بو خويان

گهلاي زهردى (بي) بو زهردويى دار
ماسى له (سهر او رزان) كوشت به بار

رووى كوستان له بهر كوچي جوانان
گرژ بوو و ههلقرچا ديسان له داخان

وهك پوژي هشرى دوورى له تاوان
پيرو سهرسپي مان ههردان ، كاوان

ههورى نوي زار ، زار كلاوهو كلاو
گيژ ئهخواو ئهگرى له تاوا به تاو

وا ئهويش دهردى هيجراني تووش بوو
يا وهك من بالاي يارى لى ون بوو

وهك گريى پيچي دل له گهال ههستى
نمى عارهقى موحبتت بهستى

زنجيره ي پيچ پيچ زولف نازداران
بو بووه تهسبيحي تنوكى باران

قازان وهك ياران ئاواته خوازن
قطاره يان به سست خهريكي رازن

بئ لهيل ئاخ هاتي له ئيلاخه وه
ئاخ داخ تهكت دا به (ئاخ داخ) هوه ،

ئاسكه كان گهل ، گهل تيكرا تازه مهيل
خويان ههل دايه دهشتي پاي دوجهيل

چاوپره شهي به ناز ئاور دهره وه
سهر قطارهي ئاسك له گهل توراوه

وهك سهرمهست وايه به شنوي ليلاخ
بوي پايزي تازهي ، دووره له دهماخ

شهمال شهو ههلكه و بئ به بئ دره ننگ
سهيل ، تهم رهنگ زهردي ديده و دل و رهنگ

لافاوي چاوم به شهتاواندا
تيمي دل به پرووي زاخو كاواندا

زهردي رهنگ به سهر گهلاي نهمان
تا بزاني پايز گهيوه ته سهрман

ئينجا ئه پرسئ و بير ئه كاته وه
دهنگ و باس چي يه ؟ لاي ولا ته وه

(۱) شاخكه .

بلی ئهوی تو له بیرت چوووه
بی حاله وینهی ، نیوه مردوووه

خه یالی بالات بهره له چاوی
پی خه نه ماوه روو بکاته ناوی

هیند سوورایهوه به دهردی دهروون
با ، بۆنی دهردی بردوووه بو هاموون

له پی ! گرهوی له (کا) بردهوه
بای هه ناسهی خوی خلی کردهوه

پووشه کهی جهستهی به هه ناسهوه
ههر ، ورتهی ته هات به دهم تاسهوه

نازیز شوخ و شهنگ له کهل دیاری
ئا هووی بی ئا هووی شیرین په فتاری

پهی دهر پهی گهلی سپی ته تاران
ویلی ، دینی ئه و دیده نازداران

کوستان ساردی کرد شهونم ده باری
گهرمیان خوشه ! سا ، وهرنه خواری

تا گهله گهله آسکان بار کیش بن ته واو
باج به گهردن و خهراج به سه رچاو

بەرزە ، ھلال ، تار بەفران قەرار دا
نوخشەي مانگي شۆر دلان ديار دا

نەسەيم بە بۆني چنورى ملان
خۆش و چلۆني کرد لەگەل دلان

لە ورسەي شەونم لە تۆي پەردەوہ
نیرگس بە مەستی چاوی کردەوہ

سەوزە بۆ چیمەن (فەرش) بە دەستە
تۆل بادە بەدەست بولبول سەربەستە

لۆمەي من مەکن گرانە دەردم
سەیرکەن چۆن شیوا قافیەي فەردم

فریاد لە شۆري زەوي چارەي من
ھەر سەوزەي مراد من ناديارە

داد لە ھەوای شووم بەد ستارەي من
ھەر نەوگولالەي من ماتەم دارە

لە وەلوەلەي دل ! سا دەرویش جۆشي
بەو صدای ریشەي دل ئاشناوہ

یا جۆشي سەفتوور ، مَطرب خروشي
لەگەل ئەم فەردەي حەسرەت مەعناوہ

با ، سهوز بی تۆوی ، ئاره زووه کهی دل
های چاوه دهخیل شهوی شهونمی

به شکم پروو دهرخا ، نهو ناسکهی نۆگول
ئاها نه سیمی ، سههه رگا دهمی

سهرداری زومرهی فهلاکت کیشان
فهرمان ، فهرمای ملک دهروون پر ئیشان

بادهی خهم خوردهی مه رگی ناکامان
برینی فاسۆر دهروون پر زامان

په ردهی دل به ئیش دهروون خهم باره
دهردی بی دهوای دلهی صد پاره

وهختی لافاوی چاوی پر باران
جو شا وهك تاوی ئه وهل به هاران

قرچهی که بابی جه رگم ته می کرد
به ری ئه ستیره ی ئاسمانی گرت

هه ناسه ی ره شی ساردی دلسۆزی
به ردی دا له به رد ، برّده العجوزی

یه عنی نامه کهی غهم انشا کردوو
زاده ی قه له می به غهم شوق بردوو

شعله‌ی دایه گر ، شه‌راره‌ی نارم
به مووشه ده‌مه‌ی ، دل‌ه‌ی غم بارم
من له پیش شه‌وه‌ی که نامه‌ی تو بی
به‌ر له و خه‌به‌ره که کوس‌ستی نو بی
چهند پوژی دل‌م ته‌نگ و گ‌یرا بوو
چاوم ده‌فری و گ‌ریانی تیا بوو
کاغه‌زه کهت هات ئینجا به یه‌قین
شاییم لی گه‌را ، به چه‌مه‌ری شین
چرای ئیواره‌ی شادیم وه‌ر گه‌را
ته‌لی سه‌متووری شه‌وق و زه‌وق برا
شای شادیم شکا ، پرووی کرده فرار
به‌یداخی شادیم که‌وته نیوه‌ی دار
ده‌خیل بووم به نطق ، ده‌نگی لی نه‌هات
هانام برده به‌ر ، خه‌یال ، شه‌ویش مات
به پرووزی جه‌رگ قرچه‌ی پارچه‌ی دل
به جوشی خوینی ده‌روونی پر چل
ثم وه‌ک طه‌وفی سه‌خت ته‌می سه‌ر کیوان
شه‌و لافاو قوری کرد بو قور پیوان

نامرادان وادهى شىنى بى شۆمه
كەسىم نەمردووه ، وا كۆستى نۆمه

سادەى شىن بۆ كەى ؟ ھەرىكە لەلايى
بى نىنە جونىش گرىو ھەدايى

خەيال غەمگىن بوو ، نوطقم ھاتە دەنگ
ئەى لاواندەو ھە سۆزى سەد رەنگ

ناكامى ايتام ، كامەرانىم رۆ
بەرنە خواردووى باغ ، زىندەگانىم رۆ

نەوجوانى عەشق تەنياى فەردم رۆ
بە ناکام مردەى دل پىر دەردم رۆ

تالار ، ئەيوان ، قەصرى دىنم رۆ
چاپووك سوارى ، رىي يەقىنم رۆ

رى نىشان دەرى قىبلەى وەرەم رۆ
گرى كەرەوھى فتواى شەرەم رۆ

كى ؟ سىرى تفسىر (قرآن) بنويى
ئىتر ھەدىس مان كى ؟ بۆ بخويى

كى ؟ بەصرفو نحو موشكل مەھوو كا
كى لە عبادەت مەنعى سەھوو كا

کئی بی؟ بہ ناداب ، ناداب بخوینئی
کئی؟ مہنطق لہ دست ، منطق بسینئی

کئی؟ بہ مَطَوَّل ، طولدا عبارت
با مُخْتَصَر بی ، بہ بی اِشَارَت

کئی بی؟ بہ عیلم و زہ کای جہق بینی
بدوئی لہ کنھی گوکھی چقمینی

فہقی بی خویندن ، مَدْرَسَہ بی زہوق
مزگہوت بی اِمَام ، جہماعہت بی شہوق

عالمان بی مہغزو شاعران لائن
نازک خہیالان وینھی مندالن

میرزام تو بی وقت بہ ناکامی دل
بہر لہ من چوویتہ خہلوت سہرای گل

شاد بووی بہ وہصلی حوری جہنانی
گہیشتیہ مہرام لقای سوبحانی

مَنْزِل موبارک لقای حہق رہبہر
شَفَاعَت خوازت پوچی پیغمبہر (ص)

بی زہحمت لہ (ہہول) محشر نازاد بی
لہ بہہشتا بی و بہ رہحمت شاد بی

قهلهم سهره ووژیر كهوته چالی رهش
فرمیسکی دادی دووری بوو به ، بهش

کاغهز وهك فنه ر تیک پیچرایه وه
وهك من سهرتاپای تیک شسکایه وه

دویت دووکه لی رهش هه لده پریژی
نامه (خاك) به سهر خو یا نه بیژی

دویت دووکه لی رهشی له دلدا
لیقه خو ی کیشا به کویه لی لدا

قهلهم شهقی برد ده می کرده وه
جیره جیری دی به ده م دهرده وه

ئه ی گوت هه ی ئاوات خواستووی هه ناوم
هه ی مؤمیایی ئیسکی شکاوم

کام برین بوو تو پیت نه گه یاندم
به ئاگری دووری هه لت قرچاندم

برین هاتنه ژان خوینیان ناوهستی
ئه م ئیشه ریگای ژیان نه بهستی

ته لی ره بابی قافیله م پچرا
عباره ت زانیم له هوش وه رگه را

کوورەى ھەناسەى گەرمى ئاگرە کەم
تاوى شەرارەى دنیا داگرە کەم

ئاگرى بەردایە حوجرەى دەروونم
مەجموعەى شیعرم سووتا زەبوونم

لەم بېشکەى دەوران دەسترازەى خەمدا
تاکەى؟ ئەموسىتى تەفرە لە دەمدا

ئەت خەلاڤىنن ھەرىكە لە لایى
دەنگى دایەنان بەلایە، لایە

فەرقیان چىيە؟ ئەو دەنگەو تائىر
تائەو لای لایەو بەمەزەى ئەوشىر

ھەر طفلى بېشك كەلەو بېشكە
لەم دایك برا، لای ئەو دایكە

خۆلە پەتانی • مندالى بەسە
تویش ئەبىریتەو، دواىى نەفەسە

لەسەر گازی پشبت ئەبووریتەو
چاۋ بۆ بىنایى ئەسووریتەو

قهزا به قومار به ئاخوارنه
قهده چهمايهوه وادهى دهورانه

مطرب سازه كهت ئه بئى خوش تهرزبئى
ئهمجاريش دهنگى مجلس ههر بهرزبئى

گورهي گريانم وا جوش بسينئى
داخى رويينم له دلا نه مينئى

داد ، دادئى نادا وا دياره ئه پوم
شينم بو ناكاههس ، دواى خوم وهك خوم

سروشستى من و حوكمى تهبيعت
قهده يهك ناكهون يارانى سهربهست

جەزبهى ئاسنينم پهرداخى دايم
موغناطيس كهوته ناو شووشهوه ليم

كاره باله دهور كام دهوره ئه كا
سهير كهن ! كاره با ، لاي كام بو به كا

كافوور كه گهرمى منى پئى بگا
خويئى قفالى ئه بئى بهر بدا

وهك فرميسكى من به نههاتهوه
بيستم كه ئازيز رويى وههاتهوه

(برنووتی) گهردی پئی دهردم ههوا
بو اِفلاطوونی ئهبا به دهوا

ئهوهل بانگی نهی مردنم دینئی
دووهم بو پوژی بعثت ئهنوینئی

ههواي سازگار فهسلئی مهینهت وهخت
دهمدهم بو شادی دینئی سهبرو جهخت

ئازیزم عهکسی نامهئێ نامیتته
سایهئێ صفهئێ خوش کهلامیتته

های های ئهم نازه مظهري کئییه؟
نهشئهی صیفهئێ زاتی توئی پئییه

له جواب نهناردن، لهبئی وهفاییم
هر چیت فهرمووه پاسته بیناییم

وهقام ببوایه دوای تو دهمردم
یاخود ئهبرا پهنجهئێ پئی فهردم

ئازیزم نامه پیچ ئهدا وهک مار
قهلهمی چاو، یهک! فرمیسکم ههزار

خوئی دا لهسه رکهف کووپهئێ سیایی
بو شکات کردن دهردی جیایی

به خوا نه دووریت ئه بریته وه
نه گیان له له شدا جی ئه گریته وه

یارت نایه ئی. خۆم بو خۆم بيم
ئهو ی خۆم دامنا به لایا بچم

سه را پیام یه کسه ر به شادمانی
نایه ته خهوی سه د زینده گانی

ئه جزام سه ر به ستی که یفو خوشی یه
پارچه م ئاگیان له یه کتر نی یه

نه دل یادی راز بۆناو بردنی یه
نه په نجه ی ، هۆشی قه له م گرتنی یه

هیئند له زه لکاوی دۆیتدا مایه وه
قه له بم واگه لای لی روایه وه

به ناله ی قه له م دلان په ی خهسته
گه لا هیئایه بهسته به بهسته

ئیسستا یادتین سزای خطابه
یا سزای به ناز یا به عتابه

له ئاگری دووری خالی ئالات دام
له جه هه ننه می دووری بالات دام

کەس لە من پەخنەیی نەمردن ناگرێ
جەھەننەمی ، چۆن ، دووبارە ئەمری

ماران بەتالی پێی خوشیمیان گەست
لە پیالەیی چاو ژار تووژالی بەست

ساقی مەهی ! هەمی داد ، مۇغنی چەنگی
فیدای نەغمەت بێ ، بەرز کە ئاھەنگی

گەرمی مەهی ، نەواو کزەیی دەفو نەهی
تیکەل بن لە گەل شین و پۆو ، وەهی ، وەهی

بلین چە وادەیی نشینگی تەنگە
یاران چاوە پزین ، کاکە درەنگە

بۆ بەغدا ئهچین بە دۆو گیانی
بۆ زیارەتی : (غەوسی گەیلانی)

کئی ؟ وەك تۆ لێی دێ دەست بەدۆعاو
گەردنی کەچ کا لەو بارە گاوە

دەخیل جەماعەت بێ امامەتە
امامەت ماتەم بەبێ قامەتە

گۆشەیی تەیی هیندی مەندیلی بێ گەرد
بیکا بە لڤکەیی سایی گەردنی زەرد

قيام ده به بهژن قهدو قامهتت
قيامهت ههآسى به قهد (قامهت) ت

هاو دهردان چاويان لهپى شاييه
چ خيړبوو دهنگى كارى خيړنييه

مهيلت له گهآمان وهك سارد دياره
يا جهستهت خهستهى گهستهكهى ماره

رؤ ، بؤئهو مهيلهى پى خودايت رؤ
رؤ ، بؤ وهفاو شهرت ئاشنايت رؤ

رؤ ، بؤئيشى سهخت مارگهستهى كاريت
داد بؤ ژوور سهرى كهس نادياريت

خهريك بووين بؤ تو ، بوکمان سوار ئه کرد
كهچى بوکى خاك وا ، توى داگير کرد

له دركى داني تيرى ژارى مار
دلى ناسكى خوت مهده ئازار

تؤ نهو گولى باخ مصطفىايى بووى
گهنجو خهزينهى مرتضايى بووى

عادهتى گوله ، به بي خار نابى
مهشهوره گهنجيش به بي مار نابى

غەربىت تېكەل بە شەھىدىيە
شەھىدى ھاودەم بە سەھىدىيە
ئەو پېغمبەرەي ئەمپرۆ تۆي سەرخست
بەنازو اعزاز، كارى تۆي رېك خست
أمیڈم وایە سەبەینیش لەھوی
شەفاعەت خوازی ئەوت بەرکەھوی

ھەر چەند لە پردا دەماخەم تەم بوو
ھەوری رەشى دەرد لە کەللەم جەم بوو
بەرقو برووسکەو تەمی پیکادا
لە پلووسکی چاو ئاوی ھەوا دا
ئاوی چاو پووشی وجودی بىردم
دل بوورایەو، بئى ھۆشى کردم
زانیم دیسان دل کۆستى نوئیەتی
گەردەلوولیهو مەیلی تۆیەتی
جۆشى خواردەوہ چارە چوو لە دەست
بە ھەر حالى بوو وا شەرتیکمان بەست
نەك خۆی لای قیبلەم رېك خا بە فیلی
برواو بەدەنی خەستەم جئ بیلی

سەر هەرداو سەرھەرد مەنزڵ بە مەنزڵ
دڵ بە شوین تۆداو من لە شوینی دڵ

دیم بەد عەدی کرد کەوتە هەواو
بەدەن بێ تین بوو ئەومایە دواو

لە بێ شەرتی دڵ مات و زەلیلم
بگەرە فریام شەمال دەخیلم

پەحمی بکە بە حال دەروون پر داخان
بکەوەرە سەر کێوان و شاخان

هەر جێیەك وەك بەخت دووری نوو خالان
پەشو تارێك بێ لە سیا مالان

پر لە دوو کەلی هەناسە ی دەردە
ئەو یە تاخگە ی خالۆ ی هام فەردە

گا، لە گەرداوی گێژی مەینەت دا
گا، نوستووو، لە تووی نوینی خەفەت دا

لە گەرمی هەوای کرژی کوورە ی مەیل
چالی تینووە تی لە نم بوو کەیل

وەك خۆت لە سەر خۆ عارەقی بسپرە
بە شنۆی فینك تینیووە تی بسپرە

به لآم به سروهت ، تاي سورمه ي بي گهره
نازاري نه بي بو ساي گهردني زهره

كه هاته پرسين فرميسك ههل پريژه
له جوابي نهو دا به نه رمي بيژه

خهسته كه ي خهريك نه خوشي دووري
نهمه ي كردبووه چاره ي سه بووري

زه حمهت هيبنده سهخت دهرويش وا مشكل
نازيريش وا دوور نهمه يش شه رتي دل

له ياران كام ييان كوچي له پيشه
وا دلهم ديسان به ئيش و نيشه

تاوي ئاگري ته نووري دهروون
ليم بووه به گره ي سه بووني هاموون

ساق ي له پريزه ي مه يي ، دوو سالة
جاميكم به ري ، حالم بهد حاله

مغني ، دهسته ي ساز كو كه ره وه
نهو اي هجرانيم بو لي ده ره وه

نه ي چي ، سا ، لي ده قهزات له مالم
فوو به نه يتا كه ، دهروون زوو خالم

هۆشت بئى هام فەرد سەزات سەزە
بە شۆرى حوزنى نەوات بىنازە

بەو نالەى ، نەيە ، پۆحم وشيار كە
خەوى شەوانم بە ژەهرى مار كە

قەزاي پەنجەكەت لە گيانم كەوى
دەرويش كەرەم كە بۆ تەنھاشەوى

ئەمشەو بە پەغمى جەستەى زەبوونم
لە بەحرى غەمدا وائىسە نگوونم

خەيالانى خاوپر لە كەللەمە
هەناسەم بوو ، بە مووشە دەمە

پر لە زووخواو دەلى پىر خونم
قولپ ئەدا لە غەم ديزەى دەروونم

پەنگاوپەنگ بە پەنگ گەلگەنە بەزگم
لە گيانەلادام ، نزيكە مەرگم

وہك دانەى سەر ساج هەل ئەدەم جار ، جار
لە تاو گپەى دل وہك شەرارەى نار

سووتام ، هەى سووتام هەر وہك شەلەى نور
وہك سورمەى سەبجان تەجلاى كۆى طور

خو من قهقنهس نيم وا بووم به قهقنهس
 بگه ره فريام هاوار فرياد رهس
 شهوو ، پوژ پيشهه شينو گريانه
 هه مووی له داخی دووری يارانه
 پوژ له شهو زياتر زارو زه ليلم
 سناقی سا جامی ته مجار ده خيلم
 پياله يک نوش کهم ديسان وهک جاران
 به ره غمی گهرمی گهرووی مهی خواران
 شيعری خوّم له جيی نالهی سه متوور بی
 به ناله که للهی مجلس پر شور بی
 چه نگ و مهی و نهی ، کهفو دهفو زهف
 هه ره شهش پر زهوق بن له هه ره شهش ته رهف
 به آکو بهم شه شه خهه بده ين به باد
 با شه ويکيش بی ، بگه ينه مراد
 سناقی دادمه ، بگه ره فريام
 له رووی نازه وه ده ست بده ره جام
 با بهس سه رينم پر خوینی گهش بی
 له تاو جهان دا من به ختم رهش بی

لیم دوور خه ره وه خه یالانی سهخت
به لکو بمیننی مهعدومی بهد بهخت

نامه کهت گه یشت بوو به دهوای دهرد
به چاو پروونی یه وه مطالعهم کرد

ناخ بیخی خوشیم هه ل که ندراره
چاره ی ته دبیری که سم نه ماوه

سه ره تای زووخاو له جه رگم جوشی
ره فیقانم دین ، گشت بو سه ره خوشی

هاوار ، یانی ، ها ، نه ی بیستووه خالو
کوستیکی ترم که وتووه له نو

ئه لین دیده کهم بی وه فایبی کرد
شهرت و په یمانی پیشووی له ببرد برد

زیادی کرد سه ردی دلهی له غم که یل
کهم بوو گهرمی تاو کووره ی وه فاو مه یل

هه وای دۆستیکی تازه ی په یدا بوو
دل سووتاوه که ی ، بیر چوو شه یدا بوو

دیده کهم تو مه یل دۆستت ضرور بوو
به لام بی شهرتیت گه لی لی دوور بوو

ووتم برینم کهوته گۆشته و زوون
ئای کولانتهوه بو ناله‌ی دهروون

به‌زه‌ییت نه‌هات به‌ زاریمه‌دا
به‌ ناله‌ی شه‌وان بیداریمه‌دا

به‌ دلّه‌ی پر ئیش پر زووخاوم دا
به‌ هه‌ناسه‌ی سارد بی هه‌ناوم دا

من دلّم به‌ تیر تو ئیشا یا ئه‌و؟
من حه‌سه‌ر ته‌ندی توّم کیشا یا ئه‌و؟

من بووم به‌ سه‌ر گه‌رد بالاکه‌ت یا ئه‌و
من فیدای خالی ئالاکه‌ت یا ئه‌و

له‌ به‌دبه‌ختی خوّم ته‌ریق ئه‌بمه‌وه
نه‌م زانی هینده‌ له‌ بیر ئه‌چمه‌وه

گریمان من هه‌یچ ، وایم ناپرسی
ئهی قیامه‌تیش له‌ خوا ناترسی

خالۆ وه‌ردی دل ، بی نه‌هایه‌ته
به‌شکات نایم وه‌ک حکایه‌ته

مال ئاواپی غه‌یر ویران ماله‌ خوّم
عالم دهم شپیرین ، من دهم تاله‌ خوّم

هه لال پي نه شياو ، به ش هه رامه خوّم
شادي بو نقصان ، غهه تمامه خوّم
هه لو زه ده كه ي بي په رو بال خوّم
درو بي يا راست ، هه رهس به مال خوّم
چه وه قتي هاتي انشاي فهدرت بوو
چه واده ي داواي ، دهواي دهردت بوو
گلاراوي مه رگ ، نه م لاو نه و لامه
ده خيل ته دبيري حاله ته مامه

نه واه تپ پهری
خالو كهه زستان نه واه تپ پهری
به هار هات سه رمای له زه مين بری
زوقمي چوزه ره ي گولآهي سري
سهوزه خه تي پرووي نه و نهالی دا
سه لای به لای حال دل مه لالی دا
دلی راپه راند شنوی بای سه هه ر
بوی (بهر كه مهري) ی چهنده بهر كه مه ر

وهك دوو كهل له پرووی دل بو خاویران
 تهم سهر كه و ته سهر ئاو و تاویران
 صفای سیرانگای مله و سهر ههردان
 ئه نائی بو بهزم جهرگهی هام فهران
 نهك وهك قضای كه یف برکی سیاوان
 خونچهی سهر زاخیر له پای به فراوان
 من خو دوور له تو وهك مردوو ، مردوو
 ههروام له خهیاڵ سالی پابوردوو
 تهرتیبی راوم من پیک ئه خست بو
 توخوت گورج ئه کرد، وهك کی؟ ههر وهك خوت
 خریته و رهزنه ی معده نی کانی
 شیوهی صنعه تی سه لیهی مانی
 صب له جاسوسگی مله و سهر بهرزان
 وهك تیشکی ههتاو شعله ی کرد ههرزان
 ئهت کرده شانته لووله ی دوور منزل
 موسوی سهرتال کارخانه ی موصل
 خارای خانان طاق قوئی لوول خواردوو،
 وهك نیگای دولبه ر ههزاره کردوو

دُرستی و هه‌لمهت قه‌زاو خیال طور
 نه‌عه‌رو نا‌له‌و ته‌م ، په‌عه‌دو به‌رق‌و هه‌هور
 خۆش ده‌ماخ دل‌شاد به‌و شکل و شیوه
 دوو‌که‌لی جه‌سته‌ی سه‌د سه‌ودا‌پپوه
 خاو ، خاو له‌ شوین‌ پ‌او چاو به‌نگاوه
 ته‌کم دا به‌ لای کۆی ئاته‌ش‌گاوه
 من مات و بی‌ده‌نگ ، بی‌صه‌داو نا‌له
 یه‌کۆ بووم وه‌ک به‌رد ، قولله‌ی قزآله
 تۆ گه‌ل گه‌ل ، گه‌لی که‌لت به‌چاو‌کرد
 پاریتزت په‌ی ریز هه‌ستیمت ئه‌برد
 پشووت ئه‌خواردو هه‌ناسه‌ت ئه‌گرت
 شاخه‌ی چه‌تالت ، له‌به‌رد توند ئه‌کرد
 مشت بو‌گرتن و پیلکه‌ی سه‌رماشه‌ک
 ته‌قه‌و لیدان و رمانی که‌ل‌یه‌ک
 گویت لی‌هه‌ل ده‌خست ، هۆش به‌ صه‌داوه
 هه‌ر به‌ردی‌ به‌ جوئ ، ده‌نگی ئه‌داوه
 باز ره‌قه‌ی تاوی ، کیو‌تلی ئه‌خوارد
 هه‌ر به‌رد بوو له‌هه‌رد ، ئه‌هارپ‌ا وه‌ک ئارد

دوای ئەمه دڵم ، لەراو هەل ئەنگوت
کەوتمه تەماشای مَنظَره‌ی ناسوت

لەرزە‌ی سەد تەرزە‌ی سەوزە‌ی دیاران
خەندە‌ی نەمامی طول گۆپکە داران

شـنۆ‌ی هەلـلان لەکیوی نووردا
پەخشان لەسای سَنگ ، بە رووی چنووردا

شادی و خۆشی و عەیش ، چەم و خەم جەم بوو
چشتی لەلامان کەم بوو هەرخەم بوو

ئێستا لەدووری وەك خەستە دلان
مەلولو بەدحالوام لە ئەردەلان

تۆ مەستی بادە‌ی دەرد افگنی مەیل
من زەلیلی دەست ، نیگای بالای لەیل

نەئەو سەیر نەئەو ، نەتۆ دیاری
سا ، وەرە ، هەل کە بەدەردی کاری

دلە چىن كەوتە جەبەھى شەوقتا
پىستى مەرگ كىشا ، بەرووى زەوقتا

بۆچ وادىلشادىت ، ئازىز مردەيە
بۆچ وادەماخت لەيل گوم كردهيە

بەپىي ئەو ئىشەي كە نەسرەوتەو
واديارە كۆچى ، لەيل دووركەوتەو

چەندەم وت ئامان ، دەخىل سەدئامان
خۆت مەخەرە بەند نەو توول نەمامان

ئەم گوت كەدەستت لەدامن گىربى
ژارى مارى دەرد ، دووريت لە بىربى

گویت لى نەگرتەم ، ھەرچەند دادەم كرد
دیتە بى گويى چۆن تۆي لەناو برد

بەقۆچەقانى رىشتەي دوورى لەيل
لەيل ناردە خىل تۆي خستە دوجەيل

سەبامەن بگىرىم تۆ بلائەو
مەن بەزامى سەخت تۆ بە نالەو

ساقى گردى كۆچ ياران ديارە
خىلى ھاومالان بۆم چناو نوپە

من تهنه ما لهی جی ماوهی دل تهنگ
بی کهس گران بار ، پیی باره بهر لهنگ

مه گهر به هه ی ، هه ی ، نه شه ی جامی مه ی
له م پله سهخته فریاد ره سیم که ی

سایم ده جامی به عه شقی دلداری
کوچی دوا که وتهم ، بگاته هه وار

نامه کهت گه شت کوستم که وتوه
دله ی ئاگرینت ، دابه نه وتوه

تا که ی ؟ تو به وزام من بهم ده رده وه
تو به کاوه وه من به هه رده وه

فه رموه ئیره ، باکور مان جه م بی
له ته که یه که دابین غه م لمان که م بی

بیسارانیه له تو ی شیعر ما
خه م له گهل خه مان ئه دریت به با

هه ناسه ی ساردم له ده روون ده رچوو
خیلخانه ی که یغم هوزی لی تیک چوو

وه یشوومه ی مهینه ت کردی به ته م ودو
گه لاکه ی شادیم وه ری وشک بوو

سەرچاوهی شهوقی چاو ، سههۆل بهستی
(خه لۆوزه) لئی دا مه زرعهی ههستی

نه شهی وهختی سهخت قهوسی پایزه
باشنۆی دووری بالای ئازیزه

فهلهك ئەت ناسم کارت چهپ گهرده
چه پۆكت زۆره بۆ باوك مرده

چی بوو ؟ بهم دهردهت نه بردهمایه
مه حروومی قیبلهت نه کردمایه

بۆ تۆ دیده نی شهه دیداره کهه
بۆ تۆ گوئی لهراز شهه کر باره کهه

بهلام بابهس بی ئەم بهختی شوومه
بادلم خوش بی بهم بهروبومه

بۆ فیئکی دل ، هه راسانه کهه
بهسه طوافی پئی ئاستانه کهه

ئازیز کام خوین ما ؟ که دیدم نهی پرشت
یا کام زوو خاو ما ؟ دهروونم نهی چهشت

کام زامی مهینهت که دل نهی کیشا
کام قیمهه دهرد بوو ، جهرگ پئی نه ئیشا

بهسه کوا تاقهت؟ نه ماسه بووری
ناتوانم بی کهم گفتو گۆی دووری
وای ئاگر خسته مَجَبَّت سهرای دَل
مه یلت بی جیگا مایه وه خه جهَل
ئازیزم ئیتر توانام نه مـاـوه
دَل گوشتو خوینه له بهرد نه کراوه

•

دهمیکی پی چوو! نایهت خه بهری
تای تامل برا نهسیم سه فهری
تا، نه وجی به نه دهی هه ردهی لیلاخان
بو خدمت سه ره ئیل بلند ده ماخان
وهك تالع داران ناوم به چاکه
به نه رم و لفظی شیرین نه دا، که
بلی دیم ساتی، به سالی ده چوو
دهم به دهم حالی لی نه گۆرا زوو
گا ده بورده وه له سه ره خوینی چه م
نه ی خویند نه م شیعره ی دیوانه که ی شه م

گهشتی سه‌ر به‌رزان کو‌یستانانت بوو
حه‌یفت کرد ئه‌ی شه‌م منت له‌ بیرچوو

گا ئه‌ی گوت دووریت ، دریغی نه‌ کرد
گه‌رمای گه‌رمیان ، گه‌رمی به‌ کار برد

به‌لام دل گه‌رمای له‌ بیر بردمه‌وه
هه‌ناسه‌ی ساردی ، فی‌نکی کردمه‌وه

گا ئه‌ی گوت ئازیز ئای دل‌ئه‌فگاریم
هه‌ی سبحان الله له‌ انتظاریم

به‌لکو مژده‌بیت ناکاو له‌ده‌ردا
چاو دیده‌وانه‌ له‌پراگوزه‌ردا

دل سترس‌تری‌یه‌ نه‌ماله‌جادا
سه‌رش‌ییته‌ له‌به‌ین خه‌وفو پرجادا

ئاخۆ به‌وه‌صلی ئه‌م ژین‌یته‌وه
یا هه‌ربه‌هیجران ئه‌م تو‌ین‌یته‌وه

ئه‌مه‌ کزه‌ی ده‌رد ، گرفتاریمه
ئه‌مه‌ پری‌ی دووری‌ی انتظاریمه

وا به‌سوژی دل ته‌فصیلم دابۆت
ئیت‌ر هیچ‌نالیم ! خۆت و په‌حمی خۆت

خۆشى نابىنى شەوقى (جەبىنت) (۱)،
وادىيارە لىلە جامى (جەمىنت) (۲)

تالە دەمى دىل مەينەت گازە كەت
تامى دوورىەتى رىزەى پازە كەت

بەدبەختى منە ھەى مال و پىران خۆم
ئازىزىكى ۋەك تۆ رام نابى بۆم

ئەگىنە چىرا ، پەروانە دارە
پەروانەش نەبى ، پەروانە دارە

ساقى دەستى چەرخ ھەروا لەكارا
تاي تەونى دوورى كىردوۋە بە دارا

سەروەختى ھەستى لە دەست دەركىردووم
ئەمپۆۋ سەبەيە ، وابزانە مردووم

پەواجە اذنى قَبْضى حَوَالْهَمْ
زۈۈكە كەرەم كە ، بەدە پىئالەم

ھىمەت خۈازى كەين بەيەك پەيمانە
چۆل بى لە ئىمەش گۆشەى مەيخانە

(۱) ناۋچاۋان •

(۲) جام جەم •

چەرخى چەپ راسىتە بىي تان و پۆيە
دەردى سەرى زۆر ، بەلای بىي شوپە

بەدى چاكەيە ، چاكە بەدنامى
عاقلى شىيىتى ، شىيىتى پىر فامى

دەشتى ھىدايەت ، تارىك ئەبىنن
پىردى سەربوار ، بارىك ئەبىنن

نالەم وەك نالەھى نەھى مەقام خوینە
شوووشەھى مەھى !! لۆكەت لەگویت دەربىنە

تۆ قەھقەھەت بىي و پىالە پىر لە مەھى
ساقى (ھا) بلىت ، من بلىم (بىت) دەھى

بە سادە لەوحى مەھلا بتوانى
خەلالى بادە ، مەنسوخ نەزانى

مىزەرى لەسەر مىزى مەزەبى
وەك گوئى چەقىمىنى سەر بىي فزەبى

صوفى حەق پەرسىت بەنەعرەھى ھوو ھوو
دەستار وەك دەستار ئاشى ئاوكەوتوو

مىش بەفەيضى شىيىتى و نەفامى
يەخەم بەمە پەنجەھى بەدنامى

به ديوانه يي مُشكلم هه ي بي
به لام بنوشم، له لام وهك مه ي بي
بليسه ي مهستي بهر هه لدا له دل
بهو چرايه وه بگه مه مه نزل

نه هات به نه هات دل ماته نه مشه و
شنه ي شه وه كه ي به راته نه مشه و
(أم الكتاب) ي ميرزاي نه زه له
بو كه و زوري رزق و نه جه له
نه و، به به راتي بي نه نـدازه وه
نه م، به فرماني عومري تازه وه
نه و، نو قلتي رازي دول بهر نه مژي
نه م، تامي ليوي جانان نه چي ژي
هانا هام دهر دان هاي چي نه لين بو م
من كه و توومه شوين قسمت نامه ي خو م
ژاري دووري گيان نازيز نه نوشم
رازي شيريني نايه ته گويشم

یه‌عنی له‌شوومی به‌ختی سیای‌من
ئه‌مشه‌و له‌ریه‌وه تۆل طالعی‌من

گه‌لای زینده‌گیم وا به‌هه‌واوه
ئه‌م دیو ئه‌ودیوی‌یه، به‌بای فه‌ناوه

ئالۆدای تآریخ کامه‌رانی مه
نه‌شه‌ئی دوایی زینده‌گانیمه

یاران تی‌په‌رین نۆبه‌مه‌هاده‌ی
ئیس‌تا که‌لك ئه‌گرێ ساقی به‌شه‌ئی‌مه‌ی

ساده‌ی تای دوگمه‌ی سوخمه‌ی دل‌په‌سه‌ند
ئازاد که‌ وه‌ك دل بی‌داردان له‌به‌ند

په‌ش‌یۆ که‌ لانه‌ی دلان له‌سه‌ردا
گۆشه‌ی عرق‌چین بینه‌ به‌به‌ردا

مائل بێ که‌می ئه‌داو گۆشه‌ی چه‌م
گۆشه‌ی چاو بۆجام، جام بۆئه‌هلی خه‌م

ده‌وره‌ت به‌با، دا ئاشووبی ده‌وران
ناز، بلی (چیریۆ) غه‌مزه‌ت! نۆشی گیان

تافواره‌ی وشک لوله‌ی ئیسکی ریش
هه‌ریه‌که‌ پرشه‌ی رۆج بداته‌ پيش

به نه شه ئه ی مهستی به خوینته وه .
له قهیدی ههستی به سینته وه .

● شینى ئامینه خان

ماته می و به هار ، بی شه و قی و نو گول
ملولی و گولزار بی زه و قی و بولبول
به یانیان بو نی نسیم وهك جارن
نادا له کاخی ده ماخی یاران
ئاخۆ لهم سهروهخت قهزای به هاردا
کام تهه له ههردهی قهزا دیاردا
سه دای هه ی دیبای شیوهن هه رزانه
سه لای واویلای بارام ته رزانه
گولشه نی حوسنی شای گولئه ندامان
وهیشوو مه خستی یه بهرگه لآ ریژان
ئه و بالای ئالای وینه ی سه می سه رو
سه د دل هیلانه ی لی کرد وهك ته زه رو

ھەل كەندراو پرووئا لەگەل ئاخو ئۆي
 تەزرووي نيشتە ژيړسيبەري خۆي
 تاي بەرەزاي شەنگ عَنبَر بۆي شەورپەنگ
 بوو بەتاتاي تاش الحد سراي سەنگ
 گوئي نزاكەتي جِسْمي مەلەكي
 لە ئاوريشمي خاو ، دادەچلەكي
 لە جامەي خاك دا ھەل كردي چۆن بي
 دەك چەرخە بەختت ، ھەرشين و كۆن بي
 نيړگس واچاوي ئەرپواني و گەشە
 تۆ چاوت ليك نا ، ئاي بەختم پەشە
 بۆچي ؟ خيلخانەي خۆشت لەبەر چوو
 رووي بارگەت كرده لاي حوريان زوو
 راستە ھاوپرازي حوريان خۆشە
 بەلام عەشرەتت زۆر بۆت بەجۆشە
 باري تۆو صفاو سيرانى گل گەشت
 ھەمسايەي حۆري ژيړ طوباي بەھەشت
 عەشرەت پيچ ئەخوا بەزەحمەتەو
 بەو ئيشەو تە ، رووي پەحمەتەو

شیوهی شیوه نی پهری زاد خانم

پشـتهی مرواری فرمیسکی شیواند
له دهورهی پوژدا پهروین خوئی نواند

جئی نیئوک به خوین له گونای بی گهرد
مانگی به سور گرت ، دلی رهش داگرت

شیرینی قامهت قیامهت کز کهر
چارپی دا: بهرگی تازه بکه نه بهر

ئیتتر فه توای شهرع باده نۆشان بی
هه لالی بهرگی ماتهم پۆشان بی

خۆشه ئه و بالا به و کالایه وه
بیله ئه و کالایه به و بالایه وه

سه رچاوهی حیات له ظلماتایه
که عبه یش ههروهک ئه و بهرگی سیایه

ئادەمیزاد نەمرى بە ھەموو

دەلغوازيك ئەگا

باوەرەم نەدە کرد من بگەمە ئەو رۆژەى فەردى
(مەولەوى) كۆ بکریتەووە لە چاپ بدری، خوا
ھەردوکیانی بۆ من ئاسان کرد، لە ھەر شوینی
نالەییکی (مەولەوى) م بیست خستە قەوانەووە •
بەلام زۆر داخی دیوانى نالی و کوردی و شیخ رەزاو
حاجى قادرم لە دڵدا بوو، کە ئابروى ئەو یادگارە
جوان جوانانەیان بردبوو • من بەشى گرانترم گرتە
ئەستۆى خۆم، زوبانى ھەورامى وزوبانزەدەى
(مەولەوى) ئەمڕۆ لەم خاکەدا کەم کەس ئەیزانى،
ھەرچى خۆم نەمزانی بى، بە کەعب الأجبارى
کوردستان (مەلا عبداللە) کە وەك مەولەوى لە
دوايیدا چاوى نابینا بوو، بە شاعیری ھیواى
ئەدەبیاتمان بنای ھیوا (گۆران) ساغ کردەووە •
وہ لە تەرتیب و چاپیش سا رەنجم دا چ ئەستى
شیعرەکان و چ چاپەکیان راست و رەوانە، خانەى
چەوتى و راستى بۆ ناکەم • خۆزگە شیعری

(مهولهوی) ئههلی دَل ئههی خویندهوه . . (گۆران)
ویستبوی غهزه لیکه ههلبژیری بیکا به عه ره بی
هه رچی ته ماشای کردبو، ههلبژارده بوو .

خوا ئه یزانی و ئههلی مهعنا باوه ر ده کهن که
رۆحی (مهولهوی) وهک مَثنوی مهولهی، رۆح
نهوازو دَل په سه نده، تا ئیستا له په رده ی زوبانی
هه وراماندا بوو، واده ر کهوت . چونکو هه مووی
پینچ سه د لاپه ره ی ئه گر ته وه کردمان به دوو جلد ،
هه رزان تریش ئه بی .

پیره میژد

ههوه سکاری

جلدی یه کهمی مهولهوی وهک گری ئاگری
زهدهشتی له سهر (کۆی ئاتهشگا) وه، که شاعیری
بلند، هه میشه یادی کردوه ، دره وشایه وه ،
کوردستانی پر کرد له نوری ئه دهب ، زۆرم پێ خوش
بوو، که به بازاردا ئه رۆیم وهه ندی دیوانی مهولهوی
به دهسته وهو، هه ندی له بهر، وهک ببل، به نه غمی
رۆحی مهولهوی، جریوه یان ئه هات . اؤف چه ند خوشه
دهنگی ههستی و به بادهی ههستی نه شئی
سهروهستی . من ئهوا دواپی رۆژمه (بهوتهی خۆم
نه بی) ئه ده بیاتی زۆر قهوم و ناوداران زۆر میلله تم
دیوه، هیچیان ئه وه ندهی رۆحی مهولهوی، پر جۆش و
خرۆش نی یه ، رهنگه له مه عنای شیعی مَعْلَقِی
عه ره بی نه گم، که (مَعْلَقَاتِی سَبَعَه)، چه وته وانهی
که عبه، پیچو تابو بریقهی شیر و اوشترم ئه خاته
که لله وه و بی دلیش خهوم لی ده خاو، مهولهوی به ناله ی
دلسوزیه وه بی داری کردمه وه، مه عدوم له قولله ی
قه زاله ی عه ده مه وه هینایه سهر کۆی ئاته شگا .

وا ده زانم ئەم دیوانه له ئەده بیاتی کوردی دا
هلالی شۆاله، هه ورامان به ئاشوبی زه مان شیوا، بهر
گوزاری مه عدومی تازه ره ننگ و بۆی به هار پهیدا
ئه کا . خۆزگه وهك نه مردم دیوانی مه وله ویم
به چاپکراوی دی، ئەیشم بیست رادیۆی عراقی
به ده نگی (ره شۆل) ویه کیتی تر، قه تارو هیجرانی
و ئای ئای، به شیعی مه وله وی ئەرازانده وه . من
وا به هه وه سکاری لاوان دهستم کرد به جلدی دووهم ،
خوا یار بی به یانی ده بیینن ئه و ئاره زوه یشمان
بیته دی .

پیره میژد

مۆلوی ئەمەدی بۆشیخی سەر حلقەدی
نقشی شیخ عثمانی سراج الدین
(قَدَس سَرَّه) ووتوه

شیخی دەوله‌مه‌ند به‌هرەدی سەر مه‌دی
جیگایی راستی ، جلوه‌ی ئەحمەدی
له‌ شه‌و هه‌وارگه‌ی (فَنَا) تی‌په‌ر بوو
له‌ هه‌رده‌ی (بَقَا) ئەودیو گه‌یشتوو
(شَأْنی) و (صِفَاتی) دابه‌تۆ ، خوا
فه‌یضی ته‌جه‌للای ذاتیت بۆلوا
خه‌لیفه‌ی ده‌نگی (أَدْن) هاتوو ه‌ گوی
شاره‌زای ره‌تی چه‌ندو چوونی ری
واسیته‌ی رێگای به‌ینی علم و چاو
ذی النورین یه‌عنی دووبال پی‌دراو
پیری پاک له‌تۆز خو‌لی ناسووتی
جیگات له‌به‌رزی سەر مه‌له‌کووتی
دَل به‌ نه‌وای به‌زم (جبروت) ئاوا
سیراوی سه‌راو لاهووتی مه‌ئوا

به لهش لای ئیمه و، به پوچ له لای ئه و
دائیره ی ته مام ، له وه وه بو ئه و
بئ ده نگ له سایه ی (تمکین) دامکین
خوا پراحت بدا به پوچی ئامین
نامه ی پوچ افزای شیرینت گه یشت
له جی گئینه ی دوو دیده م دانیشت
ده روونی به نوور صفا په رداخ دا
بو ئاشنایی له توئی ده ماخ دا
په رده ت له قطوی له علی ده م لا برد
له پرووی لطفه وه ئه م فه رمووده ت کرد
یا کاغه ز براء، یامه لا مردووه
یا له یادی دوستان عارت کردووه
زویر فه نیشه خه م بده به باد
فه له ک نایه ئی هیچ کهس به دلشاد
جاری من له کوئی رایه م ده کهوئ ؟
دوستانیش بدم دیسان په زای توئی دهوئ
تو بیگانه یی و ، دوستانیتی لا به
چونم قبول کهی ، ئه وه حسابه

دوووم ، ئەو كەسەى ، كە گەدا كېشە
يا فرۆتنى كرددووو ، بە پېشە

ئە گەر بېي لاي خەلك ، خۆى بە كەم بگري
لە ناو ولات دا قەدرى خۆى دە گري

بە لام ئەو كەسەى كە شېخ مېئالە
پېشەى إستېغناو ، شېوەى جەلالە

ئە گەر جار جارې ، ناوى من بېئى
كە رامەتى خۆى ، بە خەلك ئە نوئى

ئە گەر رەزابى، من يادت بكەم
نە قشېكى جوانى ، تۆ، بۆ دلە كەم

يا شېخ ، پېي ناوى ، كاغەز بېئىرم
ئە بېي نامەى تۆ ، بە دل بېئىرم

بۆ كەسى نامەى مۇجەت ، كەلك ئە گري
تازە لە جۆگەى مەيل دەست نوئىر بگري

خۆ من لە ئەزەل ، بە مەيلىت مەستىم
هەر گيان فېداكەى رۆژى ألسىم

سىماى ، دل تەنگىم لەر وو زەردى يە
روو زەردىم لە دەست ، هەر زە گەردى يە

ياران وەك مەي صاف ، چوونە دەمەو
من خلتەم، كەوتمە كووپەي خەمەو

گياي سيسو ژاكاو ، تينووي بى باران
چاوهرپىي هەورى لطفى تۆم ، ئامان

رەشخەي رەحمەتت وابدەستەو
لېم پرژينه : خەو، منى بەستەو

خوداي يەكانە ، كارى بنوينا
منو توييمان لەلا نەمينا

تۆ بيتو، لوتفت بو من زياد بى
من، بى من، رۆحم بە خدمەت شاد بى

دووريم لەدوورى تا سەد فرسەنگ بى
بيتو پازى بىم زبانم لەنگ بى

بەلام چى بليم ؟ بەلام هامرازە
فەلەك دەلەكەو كەلەكە بازە

كىردى مەينه تي ئيسكى قليشتم
ضياي دين و دل تويش بەجيت هيشتتم

قەلاي بير، سەيلي خەم رووخاند بووى
قوللەي هۆش بۆمباي دەرد جولاند بووى

ئېشك چى خەيال ، واقى وپما بوو
دوكانچەى بەدەن بى بگچى مابوو

سەوداى دلداریش فیرى گزى بوو
هاتبووہ گیان و، دلى دزى بوو

زرمەى پىى هوشى هینام بەبەردا
ئەم لا گیان ئەولا ، دل، دام بەسەردا

گریان و پۆ پۆ ، سوودیكى نەبوو
كەوتمە سەر شوینى ، بەرا كردن زوو

دیم نالچەى داخى ، دلەكەى زەبوون
شوینى دیارە ، لەسەر پىى دەروون

تیر تر لە فرمیسك دیدەكەى بى خەو
گەیمە مەكوگای ئاستانەكەى ئەو

نالاندم وتم حاشات مشكە
پۆح بۆ تۆ ئەمەیش وا (بەلگە) ی دلە

غەیری تۆ ئازیز لەم زەمانەدا
كى؟ رادەبوورى ، بەم ویرانەدا

نەلای کردەوہ ، نە تەماشای کرد
وہك مالى یاران ، لە منیش حاشای کرد

وا به دن له گیان مال ئاوايي خواست
وهره بېم گهری ، دوسته کهي به پراست

لاده تهخته ي به رد الحدسرای ئیش
کو بکه ره وه گرد ، جهسته ي خسته ي ریش

تیکه له به یاد بالای ته پرو بېر
یه عنی نمناکه زوو ده بی به قور

له وقوره ریڅخه شیوه ي بولبلی
بینیره سه رلق ، گولی یا چلی

به لکم نه وپراو کهر به سالی جاری
به وی دا پروا له شوین شکاری

نیچیرگای نه وه ، شاره زایه تی
که لای کرده وه دیته به ره تی

به تیریکی تر ، نه ی تلینیته وه
بو ، مهرگیکی تر ، نه ی ژینیته وه

هه رساتې سه دجار به و تیرو که مان
زینده گی و مردن چند خوشه ئامان

چەر خە ، ئەمە تۆی ؟ وامەیل ئەنوینی
بەختە ، ئەمە تۆی ؟ خوشیم پری دینی
خەمە فرسەتیی ، هانامە ، لە لات
دەردە مۆلەتیی ، ها نامەیل لە هات
نوشتەیی دڵ بەستەیی ، خەتی ریحانیت
واتەیی ئاواتەیی ، شیرین زبانی
گەیشتە سەر وەخت خەستەیی مەھجوریت
بوو بە مەرھەمی ، برینی دووریت
من کییم ؟ تۆ لە کوی و ، خۆتیی گەیاندن
شیوەت شیرین بیی بو دڵ فراندن
جوانیت جەلا بیی ، هەردەم جەلابی
هەر جەلالی کی بو من بەلابی
نیگات پیای تیر ئەندازی بیی
دڵ بو نیشانەیی تیر ، جانبازی بیی
وتم مەیلی دڵ بو کەسی کەسە
لەباتی صُحْبَتُ سەرزاری بەسە

خەيال ، خۆ كەوتەي بەردەرگاي تۆيە
ئىتر پىي ناوى ئەم ھات و چۆيە

كەچى دىم دووريت ، زۆرى لى كىردم
بەچە ترسىنى چەرخى چەپ گەردم

ھەرۈە كو خوشى دەوامى نىيە
ۋتم كەم عومرە سا ، ئەم دوورىيە

سیر لەچاۋ دەسووم بۆ بالاي بى گەرد
تومەز زياتر بوو ، بى نصىبى و دەرد

يادى بەخىرى بى مەينەتتى دوورى
سەد پەحمەت لەگۆر ، دوورى رەنج دوورى

ھەرچەند توپى دەروون ، بۆت ۋەك قەقنەس بوو
خانەي دل بەياد ئاۋا بوو بەس بوو

ئىستەتتا ھەسرەت و ترسى بەد گۆيان
ئەم شەكىننەۋە ھەريەك بۆخۆيان

خىصوص كەۋا تۆ ئەبىنن دل گىر
ئەللى دەروونم ئەدەنە بەر تىر

دل خه ريكي گيٽر شه پولي دهرده
بعوه به ويردي زبان ، ثم فهرده

من نه بيم ! نازيز گهردن بلووري
كي وَصلي ناوي بهدياري دووري !

چاك بوو كه هه رچه ند ، شادي به باد بووم
له دوور به ديني ، ناستانه ي شاد بووم

ئيس تاوا فه لك كه له كي به ستووه
داوي دورى بوپيم پيك خستووه

خفت واده ته مهينه تي ، سادى
دهمي بارانه فرميسك ! دهى ، بو كهى ؟

نازيز ويس تووتى وا له دواوه دى
له شه ، سا ، بي پوخ بكه و ره پى ،

بيستم گيانه كه م ، بالا قاميشى
ويستووته بيتو له گل هاوريشى

مه گهر پى ته دبير به دبختى كوترا
گيان هه واى مه يلى جه ستمى كرا

نه گينه شه يته ، دل خوشى ، دل
هاتنه وهى گيانى ده رچوو ، مشكله

چوار خسته کی

یادی شیرینی نده کرد به دهن
تهنها گیان ئه چووه خدمه تی بی تن

به لام له پهره ی دوو که لی جیایی
وابزانم ئه ویش که وته ته نهایی

من وام زانی بوو که توپر مهیلی
دهروون له باده ی مهینه تی کهیلی

دوو که لی دوستیت ئه چی به تووندا
به ردت دابه تای وه فای مه جنووندا

ئیستا دیده کهم لیم دیاری یه
ئهوی لیت کهم بی وه فاداری یه

ئاموشوی گهرمی یارانی گیانی
به باری دلی خوئی ده زانی

(۱) پۆج لای ئازیزه •

بۆی بی‌وه‌فاییت وه‌ك بۆنی شه‌مال
ئهدا له‌ده‌ماخ یاران ی به‌دحال

شه‌رت بی تا به‌م‌ده‌رد ، دل‌هی ته‌نگه‌وه
سه‌ر ئه‌نیمه‌ سای سیاس‌نگه‌وه

ئهم ناو چاوانه‌ی په‌نگ خه‌زان نمون
پای ئاستانه‌ت نه‌گریته ئالتوون

دیده‌ی کوپری هجر بالای بی‌خه‌وشت
نه‌بینیت س‌رمه‌ی تۆزه‌که‌ی که‌وشت

له‌شنۆی ناله‌ی سۆزو زاری شه‌و
سه‌گی به‌رده‌رگات هه‌ل‌نه‌سی له‌خه‌و

چا و ئاوپرژینی تۆزی پیت نه‌کا
با ، با بی‌با ، به‌هه‌موو شوینی‌کا

دایم هه‌وای یار پر به‌ینه‌تت بی
که‌س نه‌بی یاری رووی مه‌ینه‌تت بی

بلیسه‌ت به‌رز بی دایم بگریت بۆم
بلیت له‌کوئی‌یه ؟ وه‌فاداری خۆم

من وا بگه‌رپیم به‌سه‌ر هه‌رده‌وه
هه‌روا ده‌رد بی‌نم به‌سه‌ر ده‌رده‌وه

تا برژیته خاک وهك دل پرداخان
داخ زۆربوو ، ئەمیش سەرباری داخان

بۆ شیخی ضیا الدینی نووسیوه

پهتی کارخانە وەستای بەغدايي
دەروونی دەزووی تاي ئاشـنـايـي

سپي تر له جەرگ مەینەت گازه کەم
نازکتر لەناز جی نیازه کەم

وهك لۆنگی مەجنون بی دە بەکۆلدا
پێوهی بگهڕی بەسـهـحـرای چۆلدا

جار ، جار بەدەردی نەدامەتـهـوه
بەو ، قەدی باریک ، پر زەحمەتـهـوه

بەبای هەناسەیی بەرزی دیاران
بشنی وهك بەیداخ لەسەرمەزاران

چوار خسته کی

ههلقه ی چه ماوه ی گواره ی ئالتونت
په یام به ربوو ، بۆ بهنده ی دلخونت

چهنه دادی منی به گوئی ، تۆدا ، دا
هیچ دادی نه بوو ، روو زهردی پی ما

ئازیزم گهردن بلووری بی گهرد
ئهمانه تی تۆو دله ی پر له دهرد

چونکو له مآوای خوئی ده ربه ده ره
غهریبه توخوا قه دری پاگره

مووچه ی لی مه بره که هاته وه بیر
به یانی یان به شیر ، ئیواران به تیر

های ره قیب دیدم روئی ده ست و برد
عومری کئی؟ وه هابه تالی رابورد

تۆ عومری عُمرم عاده تیش وایه
بۆ هه موو که سی وا ، بی وه فایه

گیانی شیرینه ، شیرین ناوی تۆ
که ئه روئی باری ، به ئازار مه رو

ٺه گهر نيت به ته ننگ ٺم به دب هخته وه
به دم گيانه لآو ٺيشي سهخته وه
وادل جهم له گهل تودا هاوړي يه
پي به پي بيرو، چونكو كه م پي يه

بو محمود پاشا

شه پولي دجله ي غم كهف ٺه چيني
گيژي خويني دل ههر، جوش ٺه سيني
ٺه وه، ده شتي به غداي به لافاو ته ننگ كرد
ٺه م، پرووي كه ربه لاي به خوين گول ره ننگ كرد
ٺه وه له ٺه ندازه ي كه شتي ده رچووه
له خويني ٺه م خه لك، زراوي چووه
به م پي به ندانه ٺام شو كه ر ني يه
كه كاغه ز نايه ت گونا هم چي يه؟
ري بوار ماتل، ده روونم ته ننگه
قافيه م تا قاف، قيامت له ننگه

له دووریت جۆشی سه رچاوهی چاوان
کهوته سه ربهستی جۆگه و سه رچاوان

پایتهختی محمود دار السـ لآمه
منیش کهمی فام آیاز له لآمه

ئه یاز تی گهیی، هه لسا ده ست و برد
سه لآمه تی تۆی، تیا تی بینی کرد

به درک و دالی بزژانگی نووسناو
به ره هه لستی کرد سه یلی چاوه، چاو

ئه گینه دجله ی، چاو ئه ر خه وان سوور
به غدای ئه کرده ده شتی شاره زوور

آیازی هام پراز نه غمه ی خو ش سروود
عه رضی به نده گی هه یه بو محمود

وه رم گرت نامه ت که چاوه پری بووم
دیاره ره مه زان له بیرت نه چووم

پوژووی نه شکاوه، دوستی دو مه نزل
به غه یری هه نگوین خه یاله کهت دل

نوئىرى تەراوىچ تەمچىدى بەيان
دوعاى محمودى تۆ دەكەم بەيان
خو بەلطفى خۆى بنىتە رى بۆت
سوودى سەرمايەى عەقىدەكەى خۆت
ئەگىنە سەيلى گوناه منى بىرد
دوعام رىى دەرگای قبوولى گوم کرد
نەى چى پەنجەى پىى نالەى من سوا
تۆ، دەى كەتأثير نالەت بۆ لوا
چەند شىعەرى مەعدوم كە حەسبئحالە
لەسەينەى نەى دا بىكە بەنالە
(من خۆم ئەى زانم چە تۆوئىكم چاند
خەلك وا تى دەگەن شىخىه تىم نواند)
ئەى كەرەمى تۆ رجای حال داران
بم بەخشە بەعشق مەزەننەى ياران
وختى گوشە گىرلاى خامۆشانم
نەبمە ئازارى دراو سىيكانم
چى بلى مەعدوم خەستەى مەھجووريت
حالى دىدەو دل لە دەردى دووريت

بروانه دِجِله که تی پیه ریوه
ناوجه رگی شاری بهغدای بریوه
ئهوبای سموومه و شراره و تاوه
که هاوینان دی له لای بهغداوه
ئهو، ئاخروشکاو فرمیسکی دیدم
ئهو، دواپی نهفهس دلای خه دیدم
لهو که رماو لهوئاو! بهر گزیده کهم
قیاس که جهستهی دل و دیده کهم

●
نامه کهی بۆلای منت ناردبوو
گه یشتوو له پرووی دوو دیدم ههلسوو

کوئی دهروونت گری گرتبوو
کزهی دووری خۆت اظهار کردبوو

خۆشت کرد کوورهی دهردی دهروونم
کولانتهوه زام دلای پر خونم

نایه لئی ساتی بسهوم بۆ خۆم
دهک بی بهلابی هه رکۆلکی تۆم

بۆچ من کهم زووخواو هجران له جهرگم
بهه برینه یشت گلگون بوو بهرگم

هینده ، زاری دهرد بیزاری کردووم
 فهزری پۆژووشی لهبیر دهربردووم
 ئەوهتی قەسدى پۆژووم هیناوه
 هیچ ئەندامیکم پۆژووی نەشکاوه
 نەچاو لەدیدار ئازیزی بێگەرد
 نەگوێ لەسەدای یارانى هامفەرد
 شیرینی افطار لەلام تائییه
 جیم لەناو کۆمەڵ یاران خالییه
 نەوای (مەرحة با) م نەهاتووه ته گوێ
 تەنها (ألودا) دل ئەخاتە سوێ
 ضعیفم ئەمەند دەرچوووه لەپری
 با ، پامفرینى بۆلای تو ئەشى
 زستان پەنگیکی وایخستە جهان
 گێژولوولى دا کلیلهی کیوان
 بنا باش بـرج بەرزە دیاران
 وا گەچ کاری کرد ، طاڤچهی مغانان

وہستای زہرگہری توفی زستانی
گوارہی کردہ گوی نہو نہمامانی

بۆنیگاو بالای نہمامی سہر بہست
سہہۆل ئاوینہو تہم چارشوی بہست

ئہم مہحبووبہو ئہم وہستای تہواوہ
بۆ بہزمی ساقی و پیالہ داماوہ

ساقی بی باکین لہ ساردی دەی ، دەی
ہہوا خۆش ئہکا ، نۆشا نۆشی مہی

ئاخر سہر مہشقہ بۆری مہی خواران
خواردووی رابوردوو جی ماندہی یاران

وہک دل بہمہزہی ، مہی تہسہل دە کەن
بروانہ لۆیی (لۆنگ) چۆن ہہل دە کەن

ژیان بہ سۆزو دەست بہ پیالہ
بنیری و بدا !! رەحمەت و پیالہ

رەحمت بہرووی خاک رستگاراندا
پیالہ ، بہدەم إنتظاراندا

زووکە ، بائیمہیش لہم گوزەرہوہ
جامی دەست خۆ ، خەین ، دەست بہسەرہوہ

سەر چاوهی زه ئم

به هارهو بهیان سهوزهی دیاران
نم کهوته چاوی وهك شهو بیداران

بو دلهی پرشور دهروون مهلالان
سیبهری بهستووو خیمهی گولالان

بۆ یهخهی بهیان بو دهماخی دل
ئه لێ نه سیمه ، جیتی جه بین گول

وهك دیوانهی شور دولبهر له سه هردا
شه تاو سه ری نا ، به ده شت و ده ردا

دریژ ، وهك هجری دل پر له ده ردان
ره وان وهك وه صلی گه ردان بی گه ردان

های شنۆی خو شی رو ح افزای کاوان
ئای شاخهی کافی ، صافی سه ره ئاوان

نهك طافی چاوی پر فرمی سکی چه رخ
بارك الله چه رخ ، ههی ئافه رین چه رخ

له گه ل ههستی خو ت ، به خو ت ئاسایی
له گه ل شو ری عه شق ، مه جنوون ئاسایی

ئەگەر بىھۆشى داوى بۆ تەنيت
تۆيش خۆت دەربەستى شەرەمسارى نيت

ئەوۋە بېنە ياد ، عومرت نەمىنى
سرور ، بەكردەت سەر دانەوۋىنى

كەبلىن ئەمە ئوممەتى تۆيە
كردەۋەى بەدى بىھەدو شۆيە

ئەو بەوشەرەمەۋە سەردانەۋىنى
خاكسارى ھەر بۆ من ئەمىنى

ئەۋا دەبىنى من چىم بەسەرھات
ھاي نەى چى ئامان ، ھاۋارە ئەلات

لەگەل گوناه جووت ، لەطاعت طاقم
روورەشى مەجلىس گرۆى عشراقم

بىناى وجودم خجالت اساسە
بەختم مخالف نەھاتىم راسە

سەباى ھەناسەم لەدلدا سەد تەرز
ئەكا ئاگرى ابراهيمى بەرز ۰۰۰۰

پەنجەت بەونەغمەى بەبىنو بەتىن
رېك كا ئەم شىعەرە بەشعبەى حەزىن

سههله من روو زهر د سههرم له بهره
ئاخ داخم خهم بو پيغم بهره

دووری وهك دلی مه عدومی دل تهنگ
دینیتته هاوار دلای سهختی سهنگ

هه ل ده گری ، بگری ته م دلای کاوان
ههور بگری و به گیان برژی خویناوان

به لام طاقتی های ههوره ئامان
له سهفهردایه شای نه ونه مامان

نازکی وهك ناز ، له حد ده رچووه
دل نه وایی که ، کهس وانه بووه

خوی به ته م و ههور ، دلی نایه شئی
یادی له دل دا زه حمهت نه کیشئی

بو دل ئازاری نه و شیرین شیوه
پئی ناوی ته م و لافاوی ئیوه

دوو که لی له شی ، له گیان جویم به سه
لافاوی چاوی پرله خویم به سه

بۆ ملا داخی خیاط

تای خیاطه‌ی شیعر بۆ عه‌نبه‌رینت
ده‌ست ریسی فیکری بیکری شیرینت
وه‌ک ئارزووی وه‌صل له‌توئی مه‌رومی
ته‌نی بوته ، تان فه‌ردی مه‌عدومی
شه‌به‌نده به‌روژ چۆنه به‌و ره‌نگه
ره‌نگاو ره‌نگ ئه‌ت گوت دیتای فه‌ره‌نگه
بۆ ده‌فعی ده‌ردی سه‌ودای دل و گیان
به‌رگی بو : ره‌نگین سه‌رتاپا دامان
دل به‌رگ و بوک‌ه‌ی جارانی نه‌بوو
رووی لای مجلسی یارانی نه‌بوو
پۆشته‌ت کرده‌وه ، لطف ئه‌بی و ابی
ده‌ک هه‌ی ده‌ولمه‌ند ، مالت ئاوابی
لاقه‌یدیم له‌به‌ر دل ساردی نی‌یه
بی مه‌یلیم ته‌رکی هام فه‌ردی نی‌یه
به‌لام مه‌سه‌له‌ی فتوای قه‌زای حق
له‌ محکمه‌ی شرع ، حاکی موطله‌ق

بوو کی به سۆزی دَل به خِیو کردوو
مارهیی گیان و گیان پیی ئەسپردوو
به ههرسی تهلّاق باینه کراو
ماره ی ره جعیه ی له دَل ده ربپراو
شنۆی خوْش که م بوو ئاهی ضبَح ده می
وشکاوی دا هات جوْگه ی چا وچه می
بو سۆزی مه نزل دَل کردی یه یاتاخ
بو ئاوو هه وای ئه و ئاخ و ئه و داخ
به بی من و تو خۆت ریت پی بردبوو
دهردانه ی نکتته زوو شهق کردبوو
بی بَدَله عُمَر بۆیه که لک ئه گری
باختی مه عشه قوی بی بَدَل کری

ھەرچەند خەم دايم ، لىيى بەستووم كەلەك
ئاخ تەنھا داخى تۆ سەوزە فەلەك

ئەدەي بەيەكدا لەنيوۋە رادا
نىگاي ئارەزوو بەتەمە نادا

كام سەر ؟ نەت خستە سەوداي تاجى كەي
دوايى نەت كرده تاجى نيزەي نەي

كىي ؟ بۆكىي ! بەزمى شىئادى نايەوۋە
پۆست كەلەي بەدەف دەنگى دايەوۋە

معدوم ئەگەر تۆ ، ئەھلى دانايىت
نزيكە بەفام كۆچى دوايىت

ئەم رىيە رى ترس پىبوارانە
سپيەتى ، تۆزى كەللەي يارائە

خەوزى چالى چاۋ پرخويناۋى دل
مەيل ، بالاي بىي گيان نەگيوۋە مەنزل

رىزى بەستوۋە پىستى كەللەي سەر
سەر ، بىر ! بۆ پىستى كەللەي تر حازر

بەرزكە لەگەل سۆز دەروونى پىرئىش
ھاوار بۆسساقي و نەي ژەنو دەرويش

دەنگى دەفو نەي ، زياتر كاجۆشت
 نەشئەي مەي حەيات بدا بەھۆشت
 رابوئيرە بەھۆي دەفو نەيەوہ
 بە زۆرو زاتي نەشئەي مەيەوہ
 تاكەي ؟ دەستی چەرخ بەئيش و بەوہي
 بگروئ پيستی كەللت بو كەللەي

بۆ دارتاش

تەختەي مَحَبَّت تاش ، دارتاشي دَل تەنگ
 گيرۆدەي داوي كلافەي شەو رەنگ
 نامەي ئاگرين شاپلېتە بەندان
 لە پووشي جەستەم ، دوو كەلّي هەلسان
 گەيشت و فەكرت تى گەييم چۆنە
 پى كەنيم ، وتم دەردە كەي كۆنە
 دۆستت! گەر راستە دۆستە كەي گياني
 من بە (دار كۆلك) خەمان ئەزاني
 باري گرانى دەردم بەردبوو
 تەجربەي دواي عەشقم كەردبوو

هیشتا گلپه‌ی سۆز ئه‌وبالای ئالای
له‌کووره‌ی دڵدا نه‌ی‌گرتوووه‌ بالای

دامی دووبادی صَیادی قاتل
نه‌ ئالاوته‌ ، پی‌ی شکاوی دڵ

بۆی هه‌ل نه‌که‌وتوووه‌ که‌وا بتوانی
جه‌فا بنوینی و صه‌فا نه‌زانی

ده‌خیل زوووتر ، پی‌ی خۆت بی‌نه‌ دواوه‌
نه‌که‌وی‌یه‌ ده‌ردی به‌هه‌ردوو پاوه‌

ئه‌گینه‌ به‌ده‌ست بای ، استغناوه‌
ئه‌له‌رزوی به‌سه‌ر داری فه‌ناوه‌

سه‌رت لیت ئه‌بی به‌باری گه‌ردن ،
ئاوات ئه‌خوازی به‌ده‌ردی مردن

نه‌بۆ ئه‌و ، پۆیه‌ی به‌ینت داری‌یه‌
نه‌بۆ تۆیش به‌مه‌رگ رستگاری‌یه‌

ئه‌و سه‌بر ، ئه‌وتاقه‌ت ، ئه‌وتوانای ده‌رد
نه‌تدی ، خه‌رجم کرد ، فائده‌ی نه‌کرد

ئێستا سووتاوی گه‌رمی دڵ ساردیم
سه‌ودایی هه‌رده‌ی ده‌ردی بی‌ ده‌ردیم

بۆ خاتۆی کۆماسی

له گیان تیر خواردوو ، له لهش هه راسان
خاتۆی کۆماوهی ، خالی خال خاسان

ئهم کاغه زهم نارد ، له گه ل خویندته وه
بچۆ پیی ماچ که ، بهحه سه ره ته وه

بلی ئای معدوم کهس لی نه پرسسیو
تۆ ، لیت پرسسیوو ، وهك خیر بههه تیو

چۆنه له دووریم ؟ چۆن راده بویری
کهی دیاری خهم ، بوئه وه ئه نیتری

هام فهد ، نالهی دل سهیرانگه ستهم
هام دهرد ، دوی دهروون خهم ره وین کۆی خهم

ساتی به رهنگی دهردی خه ته ربی
هه ل ، کردی چۆنه ؟ خاکی به سه ربی

تۆ چاکه وهك تول سهرووی سهراوان
خهم ئه دهی به بای شنۆی سهراوان

گاه ، وهك بۆی نهسیم بهرووی شه تاودا
گاه ، وهك گول له ژیر هاژهی به فراودا

سەیری لەرزەیی بەزم سەوزەیی سەربەرزان
صفاي گەللاڤان ، سەد تەرزان ھەرزان

بەیاننیان لەگەڵ راوگەر لەسەرگەل
شەریخەیی تەنگ ، کەلای گەلگەل

نەك وەك ئەو پێی بەند قەلای شاری دەرد
لەبەھاردا وەك ، گەلای پایز زەرد ۰۰۰۰۰

ئاخ لەدەست داخی کوپەرەوهری سەخت
جل بەرگی ماتەم ناھەمواری بەخت

کەزەیی خەم وەك موو ، بەپێچو بەخەم
ھێجگاری دووریت ، خستووومی بە ئەلەم

کاتی جۆشی دەرد کەزەو نالەیی سەرد
کەم بوو لەگێژاو گەردە لوولی دەرد

ئەو زەھری خەندی دێی بەسەر دەمدا
ئەگەرپێو ئەلێ لەگێژی تەمدا

ئەگەر ھەر ئەو بەخت ھەر ئەو طالعه
دیدەم دیدەنیت بەخاوا راجعه

شینى قادر به گى كهى خسرو به گ

رؤييت ! بينايى ديدهى دهرويشان
ئاسان بوو دهردى مُصيهت كيشان
خه م ، خه فهت ، مهينهت ، فرميسكى پرخوين
ههركاميكيان دين ، بابين ، بهخير بين
تامه حشهر ئه گهر ، نهم دى جه مالت
له دهست بهر نادهم چاكي خه يالت
تو له ناودانيت ئيل بى سه فهره
سه فهر بى له شكر ، له شكر بى سه فهره
چاوى سوارهى شهر نابينى ته مه
طاس كلاوى تو له مهيدان كه مه
تا فه لك موداى رمى توى لابرده
زرى داودى ، باوى پهيدا كرد
شپىرى بهيداخت كه ئه هاته ده
له گوشه ي بيشه ي رم فهوجى له شكر
دليران (ياشير ئامان) يان ئه خواند
شيران وهك شپىرى بهيداخيان ئه خواند

ئىستا بەمەرگت عالەم دليّره ۰۰
شيري بەيداخي يان لەلا وەك شيرە.

بەهار تازە گۆل ، لەخاک دەرويني
بەختم لەخاک دا واتۆ دەنويني

وادەي خەو ني يە ، رۆژي شـکارە
دەشتي پای هەردی (شاکەل) ديارە.

مانگي يەك شەوہي نالي ئەسپي تۆ
دەركەوي و مانگي شادي بکانۆ

گەرووي ئاسکەکان زۆر تينويانە
چاوہرئي ئاوي ، شيري تويانە

تاريك بوو شەوي شەو زندەداران
گيراوہ مانگي رووي ماہروخساران

شيوا لانەي دل ؟ دل خوينين ياران
هەل کەنرا زولفي شيرين نيگاران

رەشمال ماتەمدار ، سەرکۆمار دل تەنگ
جاف پرجەفاو جەور، مدرسە بي دەنگ

هيچ ديار ني يە ، کەست لەبيري
ئەشي گەرميان خاكي دلگيري

هەر سالتی چەند جار سەرھەردە ی لیاخ
بۆی ھاودەمی تۆی ، ئەدالە دەماخ

ئەو چەندە دلە ی گەرمیان ، بەتا
لە تاوی دووری ئیو دەسووتا

ئێستا گەرمیان ، وا بۆی چوووە سەر
بوو بەھاو دەمت تا پۆژی مەحشەر

دەردی گەرمیان داویە لە لیاخ
گەرمیان ئەگری بەحالی لیاخ ٠٠

مەرگی بیوادەت رەنگیکی وای رشەت
شین کەوتە دنیا شادیش ئەبەشت

دنیا شینیەتی کەتۆی لی دەرچوویت
بەهەشت شایبەتی کەوا تۆی تی چوویت

نازداران بۆتۆ دلیان پرداخە
حوریان بۆتۆ پۆشتەو پرداخە

دەرویش ! رۆ رۆی من وەرگەرایەو
رۆم براییەو ، رۆم نەبراییەو

تاکە ی بەرۆ رۆو بە شین و نزا ؟
با ، بە سۆزی دل دەست بکەین بە دعا

ئېمە لەدېنەت محروم بووین يەكسەر
تۆ شادىبى بەدېن خواو پېغمبەر

تازەى كردهوہ پايزى تازە مەيل
رزان ريزيان كورد رشتەى نۆسيوہيل

گيژى سەركاوان پىر بوو لە سەرما
بۆنى يو بە بۆن لەيلى بى وەفا

ئازيز تاقەت چوو! ئاخىر نەفەسە
ئامان رەحمت بى استغنا بەسە

جگە لەكزەى دەروون پىرداخان
بۆتۆ تاگونجى ساردى لىلاخان

قشلاخى دلى مەعدومى نەبى
هەوارگەى چۆلە ، دوور لەپرووى تۆبى

قطارەى خيلى چاورەشان يەكسەر
رووى گەرميانيان هيناوہ تە فەر

كوچى خيىرت بى مەنزىل بەمەنزىل
تا هەوارگەى كۆن گەرميانى دىل

ساقى نەهاتى ، زۆرى لەمن ساند
فەرقى بەينى وەصف ئازيزى شىواند

نابیننی چاوی کزی دلہی تہنگ
بی وہفای دۆست، صفای و فاریہنگ
به تہمی غہفلت لام گوم بوو، زوو به
مہی، نہوہک بهجام به کووپہ، کووپہ
تا تہواو مایہی خامیم بستیننی
وہک جہمال، جہلال لہ لام بنویننی

نامہ کہت گہیشٹ کوستم کہوتہوہ
دلہی ئاگرینی دا، بہنہوتہوہ
تا کہی؟ تۆبہزام، من به دہردہوہ
تۆ بہشاخہوہو، من به ہہردہوہ
فہرموو، وەرہ، با، مہجلیسمان جہم بی
بہ لکو دا سہرجہم خہم لامان کہم بی
بیساراننیہ لہتۆی شیعرما
خہم لہ گہل خہمان زوو ئہدری بہ با
ساقی وہک ہاتووین ہہموو پہفتہنین
دہریا بردہنین، کاری ئیستانین

ئىستا ، وەك پېشىوو واتى دەپەرى
دانيشتويش ھەموو كۆچى دېتەرى

كاروان سەراى كۆن دەورەكەى دنيا
لە بارگەى ياران چۆل ماوھو تەنيا

كاروان كەوتەرى زەنگى لىداوھ
ھوجرەى وچودمان يەكسەر رووخواوھ

وھستاي تاي شاوول تەنافى راھىشت
بنا باشى بورج ، ديواريان جىھىشت

قەدم رەنجەكە ، فەرمووھ سەركار
بىنچىنەم بەمەى بىكە بە ديوار

ھەر ھەمارەتتى ھەزكەى باقى بى
ئاو ، مەى ، خاك ، خلتە بەناى ساقى بى

بوچی خالۆ کهی دهروون له خوین کهیل
وا ئه جزای مهیلی له یله کهی پر مهیل

تیکه له له گه ل ریزه ی مه جنووندا
حه یفه ئاوبیبا ، به تووناو تووندا

ئازیز بی هودای دله ی خه م پویه
له ئه زه لدا به ند ، رشته ی پی ی تویه

خالۆ ته دبیری ده ردت نه زانی
هانام برده تو هیچت نه توانی

شاده تم هیئا ، ناوی خودام برد
خالۆت مه وجی گێژ ده ریا گێژی کرد

نه ت کرد خۆت بده ی به مودای (وهی)دا
گێژ بده ی له گێژ ده ریای بی په یدا

له که ناروه توتیت کۆش ابوو
هه وئی په لو پۆی ئاو رای پیچا بوو . .

هه ردوو پیکه وه پیچیان خوارده وه
لیک بوونه وه یان وا را بوورده وه

نینۆکی په نجه م یه کسه ر تی گیر کرد
لیک نه بوونه وه هه رچه ند ره نجم برد

لەم سەردەمەدا وا لەپیش چاوان
بەو رەنگە ئەوان وا تێك ئالاون

ياران بزانی ریشەى جەرگمە
پێیان هەلناوە لەرووی بەرگمە

بە حەمدو ئەنا باناویان بەرین
لە هەموولایەك بڵین ئافەرین

چی بەخەيالاً هاتوووە چەرخى پير
باز منى بۆشەر، كەوتۆتەووە بىر

دياره اساسەى دوورى رێك ئەخا
بۆ بالام كالاى مەينەت تێك ئەخا

ئاخۆ، كى لە من دوور ئەخاتەووە؟
ديسان ئەم خاتە رووى نەهاتەووە

سەرچەلقەى فرقەى نازك خەيالان
ديباجەى ديوان خاوەند كەمالان

جلووى جەلای دۆس تەدریج بۆياران
ناتەوانايى ديارايى كاران

گا به پیکه نین سفیده ره نین
 گا ، به گفت و گوی شیرین وهك هه نگوین
 پیکه نین به ناز تاریکی لابه ر
 گفت و گو به راز وه حشمت فری ده ر
 کاتی دهستی بو نقابی رووی برد
 په ردهی له روخسار وهك مانگی لابه ر
 فه نای عالی می پی ده جوو لینی
 باقی هه رخوی و هه رخوی ئه مینی

نظامی بو مهولهوی نووسیوه

دلای دیوانه م همت خوازی کرد
 له شی به جی هیشت سه ری خوی هه ل گرت
 وهك په دوو که وتوو ، دل له شوینته
 به ندی ته نافی (ناله هون) ته
 له ش وهك که وچکی ره ش له هه وارانه
 دواکه وتوو شه لی ده ردی یاران

جوابی مهولهوی

نظام ؟ زام ! نامهت قهرتماغهی لایبرد
ئای ئای سزای داو قیامهتی کرد
له گهل کزه ی جهرگ تیر ههل قرچابووی
له تهری دله ی سه رچل دوا بووی
گوایه ئیشی دهر د ئوقره ی برده وه
لای تووه بولای من رای کرده وه
دهزانی ئه وه ی به عه قل وهوشه
هر جنسی جنسی خوی له لا خوشه
بی دهر د بو بی دهر د ، حَجَل بُو خه جَل
گیان ئاره زووی گیان ، دل ته مه نای دل
نه هاتووه و چاوم پی ی نه که وتووه
دله که ی منیش زوو بو ی دهر چوو
ئهم له ئاخ و داخ ، ئه و فرمیسک وه ک سه یل
ئهم له واویلا ، ئه و! کوا له یل ؟ هه ی له یل
ئهم خویناوی گهرم ، ئه و هه ناسه سه رد
ئهم ئالوده ی غه م ، ئه و خه ریکی دهر د
ئاخو له کوینو ، به کام هه رده وه ؟؟
کام ویرانه یان ئاوا کرده وه

رووناکی چاوو سهرمایه‌ی ژینم
مه‌زه‌ی به‌زمی که‌یف دل‌هی غه‌مگینم

ساکه من بیتۆ رۆحم نه‌سپارد
سه‌رم له‌سایه‌ی الحد نه‌په‌سارد

چۆن؟ بلیم وه‌فام و‌اله‌تۆ‌ی دل‌دا
ئای وه‌فاو جه‌رگم بدن به‌چل‌دا

تاقیق من له‌به‌رد سه‌رسه‌خت ترم
له‌شیوه‌ی حسی انسان به‌ده‌رم

ئه‌گینه زۆری ده‌روونی پر سۆز
به‌ردیش بومایه ئه‌ی‌کردم به‌تۆز

ده‌ك ئه‌جه‌ل! له‌داو هه‌جران‌دا گیر بی
له‌په‌نجه‌ی ده‌ردا که‌وته‌و أسیر بی

نه‌ت هه‌یشت پیا‌له‌ی مه‌رگ بخۆمه‌وه
له‌که‌ی دل ساردیت نا به‌روومه‌وه

خه راماڻ ده ركهوت له توئى پهرده وه
 نقابى له سره رووى لابرده وه
 دلهى من نيشته سه رثارهق وهك ئاو
 عه كسى ئهوى تيا ، ديارى دا ته واو
 هينده نازك بوو به باى باوه شين
 سه ركولمى ئالى پر بوو بوو له خوئين
 له توئى ئاوينه ي روخسارى وهك گول
 وشك ئه بووه وه ئارهقه كه ي دل

تې چين

وه مزاني ئارهق خويناوى دلمه
 زه ده ي په يكانى مژگانى گولمه
 وتم دل تلامى ، زامى برده وه
 ئاخ باى باوه شين ساردى كرده وه

دلّهی نفس بردووی گوناہ ئاورده
صِفتت له پرووی (ذات) کرد به پهرده،

له رووی بی شہرمی پهردهت کردہ وہ
ھیچ نہ بووی بہ تہنگ (ئہودیو) پهرده وہ،

لافای ستار مائی رووخاندی
کہریمی شوومی شانی شکاندی

وا، کردم بہ ہوی رحمہتی خودا
له قیامت دا، خۆت دایہ پہنا

کەس پی نہ زانی وا گناباری
ئەہی تۆچی دە کہی لە عیلمی باری؟

ئەوسایہ لەتاو کردووی رابوردووم
له خەجالەتی جەھەنەم بردووم

ہەر دەلالەتی مەلالەتیکە
ہەر دلخۆشییەک خەجالەتیکە

شنۆی نەسیمی وەصل و حضوری
سەبوونە بۆمن وەك فَصل، دووری

(۱) ذات الله •

(۲) خوا •

ئەي نەي نالەيىچ! مطرب مەقامى
مَعْنَى طەرزى ، ساقيا جامى

دەماخ لەم بەزمە نەشئە بسىنى
بەجى بمىنى و بەجى سوي بمىنى

شەنۆى لەم دەمداو لەدلەي تەنگدا
ریشەي پىر، غەير بەدا بەھەمدا

با، دلەي چەند سال إنتظارە کەي
لەزەت وەرگىرى لە دیدارە کەي

نتیجەي پاکدین شیخی سازانى
چۆن لەناو دلەي مەدووم میوانى

فەزموو بووت پرسیم گوزەشتەي ئەحوال
پىی و تم ریزەي شووشەي کۆنە سال

ظرفى بووم لەتۆيى وەختى شامەو
وہك ئەستیرەي صبح ئەدرەوشامەو

بۆ گولآو پرژین کۆرى بەزمى کەي
گا ، پرگولآو بووم ، گاسەر شارى مەي

گا ، لهسه ر ره فیهی زرین طاقه وه
گا به ده ست ساقی سیمین ساقه وه

گا لهسه ر په نجھی بانوی بی نقاب
وهك سیوهیل شهوقی په نجھی ئافتاب

له به زمی شیرین خسروانی دهور
ئه هاتمه گهر دش، هه رساتی سه دطهور

گولآو پرژینم ئه کرد بو یاران
بادم ئه دایه دهستی مهی خواران

گا ، گهر دن به ده ست نازك ئه ندامان
گا ، ده ست له گهر دن که بکی خه رامان

گاهیی روو به رووی لهیلی ئه ندازان
گا ، لیو لهسه ر لیوشای شیرین رازان

هه ستیم بی شو مار ، مه ستیم کو ، کو بوو
طغیانم وهك طاف ، جوانی تو بوو

هینده نادان بووم، ئه و أحوالهی خوم
ئهم گوت به وره نگه پایه داره بووم

فلهك وه ر گه را لیم چوو به قینا
ئهو به زم و زه وقه ی دواپی پی هیئا

منیشی شکاند وه کوو دهم بینى
بوکەس نامینى زه مانه و ژینى

معدومی، عامه به لاو دهر دو بیم ۰۰
به تهنها شووشه ی شکاوی، من نیم

وشیار به میوه ی مهستی غه فله ته
غه فله ت سه رمایه ی نهنگی و خه جله ته

هاکا دهستی چه رخ دیسان که وته کار
وهک شووشه تویشی ورد کرد به یه کجار

گله یی بهختی رهشی خوّم ئە کرد
ئەم وت بوچ منی وابەم دهرده برد

هەرچی دهی بینم واله پیشه وه
من به دهست چه رخی جفا پیشه وه

نالەم سازمه خەم باده ی به زمه
هەر ووا مامه وه لەم پایه نزمه

گینگه لەم ئە خوارد به دهردی په نهان
پارچه بلورئ لیم هاته زبان

به زبانی حال ره وانتر له قال
 بوی گیرامه وه ریتزه ی کۆنه سال
 وتی له وساو به بهرد خهلق کرام
 هه رکه سی ههستا پییه کی پیا نام
 روژی هینامیان دوو بووره زه لام
 گرتمیانه ناوو بهرچه کوشیان دام
 هینده یان لی دام هه تا بووم به ئارد
 نامیانه کووره ی ئاگر جوشم خوارد
 که قالیان کردم ، بووم به بلووری
 ئه دره و شامه وه وه ک پارچه نوری
 لیوم نابه لیو نازدارانه وه
 که وتمه ناوبه زمی خونگاران وه
 گا ، گولآودانی عه ترو عه بیر بووم
 نه شه ی دهماخی شاه و وه زیر بووم
 گا ، مأوی شراب کۆنه ی پرته ئسیر
 ده میان تی ژه ندم نه وجوان و پیر
 گا جنسی لطیف شوخی دیده مهست
 ئه یان فراندم ئه مه دهست بو ئه ودهست

لهو بهرده شینه ، بروم به وبلووره
 أجری قان بوونو و شهراړدی کووره
 دهوړدی دووباره ی رڼی حلق ببینی
 تهوسا دیت بوونی هیوات لهبینی
 څه بوونه نووری باده ی ساقی یه
 له پارچه ی مندا بهرقی باقی یه
 مهعدومی سهرمهست بهزم دل ریشی
 تاتویش شهراړدی کووره نه کیشی
 ته سلیمی نه یی بهسه ر تهستوتا
 پی نه نیی بهسه ر وجودی خو تا
 که ی دهچپته ریزه مهردانی بهناو ؟
 که ی روتبه ی بلند تهبینی بهچاو
 دهوړدی دووباره ی دهوران نهبینی
 له گوړی پهستی سه ر دهرنه هیینی
 بهخت ناپوخته ، بهرقی بی نوری
 له ری ی زانستی و معرفت دووری

تا له داخی طاق جووت له گهل خه ما
وهك قه في گۆچان ، راست بالا : چه ما ،

شهمال بو لای ئه و بکه وهره ری
بچوو که پرسی خه بهری بهری

بلی : گیرۆدهی دهردی فیراقه
تو چهند مشتاقی ، هینده مشتاقه

تاوی لافاوی دهرده کهی دووریت
لیزمهی خویناوی کزه می مه هجووریت

تانجه روئی ئه م چه م ، سپروانی ئه و چه م
پیکدا جووشیان دائه م چه م تائه و چه م

که له کم ههل بهست بکه ویته ری
نه می هیشته ، نه می توانی پی بنیته به ری

بی شهرت و شویت له حد به دهره
رهحمهت له یادت به وه فاتره

دیده م مه قه سی بی شهرتیت تیز کرد
شریتی وه صلت بری و له ناوبرد

شهرت بی تاجهسته‌ی خهسته‌ی مه‌جووریت
له‌ناوی نه‌با مردن له‌دووریت
له‌أحد سَرای شوومی دۆزه‌خ تاو
له‌قه‌لبه‌زی خوین سه‌رچاوه‌که‌ی چاو
به‌بۆنه‌ی بالاو خَطو کولم و دهم
سَروو سه‌وزهو گول خونچه، گول به‌دهم
دلّه‌ی به‌مه‌یلت سووتاوی قه‌قنه‌س
نه‌بی به‌نیشان تیری مژه‌ی که‌س

مامۆستای سه‌ر ئییل شیرین که‌لامان
ته‌شرفی خیرت بینه‌ره لامان
نه‌شنۆی به‌دکار نه‌پیی به‌دخواهان
وَحشیان هم‌راز، طیران هم‌راهان
شه‌تاو وه‌ک لافاو دیده‌ی من جاری
پیچ ئه‌دا له‌گه‌ل برینی کاری
تۆ له‌سه‌ر گُذشت سزای دهردی له‌یل
من له‌گله‌یی ئازیزی بی‌مه‌یل

ساتى بۇ خۆمان دانىشىن بەشساد
بەو ، وردە رازە خەم بەدەين بەباد
تافەلەك دىسان لەپى گوزەردا
ئاخۇ چى تىرى والەژپىر سەردا

شەمال دارانە
رەنگى زەرد لەسەر پەلکى دارانە
تەمەو گەردەلوول ، بايەو بارانە
تۆفى ھەوارگەي سەرکۆسارانە
ھەوای سىامال وینەي جارانە
بۆشارى زهاوپەلەي يارانە
ھۆ ، ھۆو بەو بەوى بارگە سوارانە
گەرمى بەزمى نەزم سەرھەوارانە
تامى شەکر راز، شەکر بارانە
فەصلى سەيرى صید میر شکارانە
چەخىرتە نامەرد، مەگەر تۆ نووستووی
بۆچ کۆچى رىگای زهاو نەبىستووی

بچوره خدمت شوخی جهمین گول
دهوای دهر دانه و دهرمانه بو دل

ئه آئی به فرقهی ده لیلی خیلان
دیارنی به مه عدووم لو نگی خه به شان

که ئه و ، واپرسی ، تو و هره جواب
بئی ئه و لیوهی ، دل به خه م که باب

گه رد و خولیه تی به شاخو کووه
به سزای دووری دیداری تووه

به ایمانیان له گه ل به کتر به ستووه
له ناو خوئیان دا به شیان کردووه

ئه و تازییر اَلحد ، ئه و تا بئی به گه رد
ئه و ته م و ئه و خه م ، ئه و سه ر ماو ، ئه و دهر د

خلاصه ی که لام ، نووری دیده و دل
شفای ئیش و نیش زامان پی حاصل

سه بزه ی جهیاتم به وفات روا
که وه فات نه بی زنده گیم کوا ؟

ئازيز دله كه م كول و كويته تي
ئاره زووي تيري په نجهي تويته تي

ده مي كه تيري توي لي پراوه
بريني كون بوو ! ئيشي نه ماوه

لووتی زور به رزه ، ساقوربان تيري
پهل ئه بزوي ئامان زنجيري

به تايه كي زولف زوو مهباري كه
به تيري كي تر كول هواري كه

تاي طره ي زولفت بکه به دامی
باسارپژ نه بي ، ناسور بي زامي

نامه ي به سووزي دلسوزيت بوم هات
بليسه م سهري سوو له سه ماوات

سووتاندي جهسته ي به زه حمت خسته
لاي برد تويزالي دله ي ده ردگه سته

خوشي و شادي و زهوق بوئيمه نييه
هيشتا نازانين رحه تي چييه

فەلەك لەگەڵمان عەدووی قەدىمە
مىخەت لەگەڵمان قەدىم نەدىمە
مەستى بادەى كەيف رۆزگارانىن
بى ھۆشى دوورى كۆنە يارانين
نەدڵ ئەو دڵە ، نەھۆش ئەو ھۆشە
نەفام ئەو فامە ، نەگۆش ئەو گۆشە
كاتىكت زانى قافلە جما
جا ، جوى بووينەو و جىمان بەجى ما

●
نەغمەى سۆزى ساز لەپىشەى اعضاء
وہ کوو کہمانچہ کہوتۆتہ مەقام

بانگى پىسوايىم لەعالەم بەرزە
بۆ ژيان ناشىم ، مردنم فەرزە

لەت لەتى جەرگ و عمانى عينين
پىر لە بريانى و بخارى بەحرين

لە ئاوى چاوما لەش نوقم و زەبوون
مىروولەيەكە ، کہوتۆتہ جەيجوون

ئەمشەو بەھەر حال شەو بەرىنە سەر
ساخودا مەرگى ! چى دەكەين سەحەر

دهك فلهك وهك من دهردت كاری بی
برینت پرئیش نادیاری بی

جهفای نهو نهمام صفات ههل کیشی
دلّت بهئیشی هسره تیان بیئیشی

ساتی به بی غهم جهستهی پرجهفای
لیی گهری له گهل یاری باوهفای

وهخته بوچاوت کویرایی دایی
تا ئاخری ئیمهت گه یانده لایی

ئهو جی به زمه کهی کهس لی دهرنه چوو
جی راو گهی صیاد سهد نیچیر خستوو

من نیچیره کهی سهد تیر لی دراو
ههر برینیکم پرخوینو زووخواو

ترساو و نالهی تفهنگ هوش برده
سل له بوئی بارووت، ههرده به ههرده

کهی توانایی دیارانمه
تاقهتی تاقی له یارانمه

رووم کرده سه‌حرای به‌ردی سارده‌وه
به‌سه‌د ترسو له‌رز خووم لی‌شارده‌وه

نازانم داوای چی لسه‌من داوه
نیوه‌ی رقه‌که‌ی هیشتا لیم ماوه

مایه‌ی ئازاری برینی سه‌ختم
سبب کاره‌که‌ی په‌شپیوی به‌ختم

خو، راسته‌فه‌له‌ک رقی به‌سه‌سته‌وه
بالای تووی له‌من وا دوور خسه‌سته‌وه

به‌لام گیانه‌که‌م زور عه‌یسه‌ بو‌تو
خه‌ک ناوت به‌رن به‌بی شه‌رت و شو

من بووم مشتته‌ری خال بی‌خه‌و شه‌که‌ت
من بووم به‌سه‌ر گه‌رد، گه‌ردی که‌وشه‌که‌ت

باعثی گه‌رمی بازارت من بووم
جه‌لای ئاوینه‌ی روخسارت من بووم

من سه‌که‌م به‌ناو مه‌حبووبیت لی‌دا
ره‌واجم پی‌دا له‌سه‌سارو دی‌دا

بو بیگانه‌یه‌ک منت له‌بیر برد
ئای بی به‌لابی، ئه‌مه‌ت بوچی کرد؟

به‌باي هه‌ناسه‌ي ساردت ئه‌سپيرم
ئاگري دلمت له‌ده‌ور ئه‌گيرم

ته‌په‌دوو كه‌لي هه‌ناسه‌ت به‌رزبي
نالته وهك ناله‌م به‌تاوو له‌رزبي

شه‌و جوگه‌ي فرميسك به‌سه‌ر رووتابي
گري خه‌م له‌گه‌ل تانو پوتابي

په‌يكاني چل‌چه‌نگ ناوجه‌رگت بري
چه‌پوكي مه‌ينه‌ت به‌سه‌رتا دري

به‌لكو ئه‌و ده‌مه‌ منت بيته‌ ياد
خزمه‌تم نه‌بي به‌ره‌نجي فه‌ره‌ياد

ئايزم ئاگري دووري بالا‌ي تو
کردمي به‌خۆل، شه‌مال شه‌نديه‌كو

ورشه‌ي پرشه‌ي گري، كووره‌ي هه‌ناوم
شه‌راره‌ي لوله‌ي ئيسكي شكاوم

گرمه‌ي تريشقه‌ي جه‌رگي چل مه‌نزل
ئاگري زرده‌شته‌ي آتسه‌كه‌دي دل

به چهمی چهمان ناکوژیتهوه
هه تادی زیاتر نه ته نیتهوه

شه پولی سهیلی خوینی دجله ی دل
به فواره ی چاوما هه ل ده قولی به کول

کای دلم له گیژ مهوجی فه نادا
مۆله قه له بهین خه وفو رجادا

تویش انصافت بی ئیتر به سه بهس
به خوا له دووریت وابووم به قه قنهس

تا که ی ؟ وه ک مجنون ویلی هه ردان بم
تا که ی ؟ شان ریشی باری هجران بم

سایکی دووریت له لام سالیکه
دهردم کاری یه زووکه چاری که

به زه ییت نایه به جهسته ی مریدا
به جاری ریشه م ده رهات له بن دا

خۆش هاتی په یکی لای قه بیلهی له ییل
چاکی دل به عطر مه ییل له ییل که ییل

ئهوسا دوو که ئی دهر د ئه چوو ههردان
له کوورهی ئاگری دهردی بی دهردان

نامه ی ویرانه ی دلان پی ئاوا
هات له ناکاوا به لام چون ؟ ئاوا

تاجی نایه سه سه ری بریندار
شهرعی ری مه ییل له ییل خسته کار

قات بوو له گه رووی یاران ته و او
تۆزی ری دولبه ر ! بگه ره لای چاوا

دهروون سه رخۆش که له باره ی باقی
یه عنی له جوابی منتهای ساقی

به ئی تامی تیر له ییله که ی گیانی
دل پی نه زانی ، به گاته ی زانی

بنازم به و تیر به و دهست و بردی
(ماشا الله) ی به حال یاران پی بردی

هه وای کو تایی ناله ی خۆت بووه
له تیریکی تر ئاگات نه بووه

دَل ئەنالىنىڭ نالەي بۆ تىرە
 تىر ، ماىەي گىانى عالەمى پىرە
 كەمى ناينى دۆست لە نالەي دَل
 وەك لە رۆح بوردوو لە دلەي سەرچَل
 نىشانمان وابى ، جىي تىر ، خويىنى دَل
 بۆ دەست نوپۇز حۆض ھەل قولاً بەكول
 حۆضى ھەنەفى كەقولەتتىن بىي
 نەك لەم شەرەدا بۆ دەست نوپۇز نەشىي
 گەرمە برىنى ھۆشتى بردووۋە
 وەك خۆت خەيالى دۆستت كرددووۋە
 ئەو لە كويى و دوورى و، نزيك لە كويىيە
 دوورى و نزيكى بۆ من و تۆيىە
 مَنزلى نىيە ئەو تىر ، ئەو كەوان
 سەد ھەزار فرسەخ نايەتە پىوان
 يەككە دايم ئامادەي نىشان
 دەست دانە تىرو كىشان و لىدان
 ساقى زۆرى مەي ، زۆرى بۆ ھىنام
 سەرى لە پەردەي سەرى دەرھىنام

من تهنگه تیلکه م بهزۆر مه م نێژه
وِسَعَتْ !! یا نیوهی پیکم برپێژه

•
ئازیزم هاتی! چهند بی قه رار بووم
های سبحان الله چهند انتظار بووم

نیشتمانه که ی چاو ، چاوه رپێته
غهریبی به سه هه ، وه ره وه جیته

های ساقی واده ی جلوه ی دلداره
سه و دای کرینی دانه ی دیداره

یه کێ به مایه ی گه نجی که یه وه
منیش به لوله ی کۆنی نه یه وه

هه رچهند هه ز که سی خۆی ده کوتیته ناو
به قیمه ت نی به إخلاص بیته ناو

به م لاو به ولادا بچه ر خه ، وه ک نه ی
ده ستیکت ده ف بی وه ، ئه ویان پیاله ی مه ی

با ، بیته وه هۆش ، تاکه ی ؟ وا غافل
ده ف به ده نگه ی رۆح ، مه ی به نه شه ی دل

بووم به کلافه، واده‌ی نه‌مانم
ئیس‌تا خاکپای پیری مغانم

وهك دهف برگ و پۆست ارادت پۆشم
غلامی ژیر دهست، حه‌لقه له گووشم

كووپه‌ی شه‌رابم، وه‌طن مه‌یخانم
وهك باده، وای شووشه‌ی په‌یمانم

ئهمشه‌و هه‌ر خه‌مه‌ وای له‌که‌مین‌دا
هه‌ر ده‌رده، ئه‌ی ده‌م به‌رووی زه‌مین‌دا

دل له‌گه‌رده‌لوول بێ په‌رداخ‌یه
ده‌ماخ له‌بورجی بێ ده‌ماخ‌یه

ده‌رویش به‌عه‌شقی مه‌ولای ده‌رویشان
به‌یاهووی به‌سۆز ریاضه‌ت کیشان

هه‌ر هینه‌ده‌بێ زه‌لیلی، ده‌خیل
مه‌یه‌له‌له‌مه‌ زیاتر بم زه‌لیل

بۆ دیزه‌ی ده‌روون جووشی کو‌ل و که‌ف
ته‌سکینی شووری کزه‌ی که‌ف و ده‌ف

با خوښ ، خوښ بيهم سوږه‌ی صه‌داکته
له ره‌ی نه‌وای طه‌رز، شيرين ته‌داکته

به‌و سوږو سازه‌و جوښی سه‌ر مه‌ستيم
تاگر به‌رده‌ره بنيادی هه‌ستيم

ته‌م شه‌و که‌له‌کمان با نه‌شيوينی
فه‌له‌ک سه‌به‌ينی چی‌دينی، بينی

قه‌دم چه‌ماوه ، که‌يفم خه‌م باره
زردی له‌رووی دل ، زه‌وقم دياره

بلی شه‌وق به‌ته‌وق ، خه‌فته نه‌ويوه
پئی شاديم چقلي تي هه‌ل چه‌قيوه

ساقی سا ، ده‌خيل پيالهی مه‌ی به‌که‌ف
ده‌رويش ئامانه ، که‌فی له‌رووی ده‌ف

خو فرسه‌ت نه‌بوو ، جاري له‌جانان
هه‌ر پوښت به‌مه‌ست بم بو‌دینی ياران

چه‌پ گه‌رد له‌دلی خو‌يا لانه‌برد
که‌ی بوو پيالهمان پر له‌گه‌رد نه‌کرد

ئېمەيش با ساتى بەزىمان جەم بىي
ھەرچى بىي چاكە، ھەرچەند كە كەم بىي
من نالە، تۆ دەف ، ئەو خلتەو، ئەو ، صاف
ملى فەردى دەرد بەدەين لە تەناف

شەفای ژان و ژار برینانی سەخت
رووناكى دیدەى مەعدوومی بەدبەخت
دەسكى وەنەوشەى كەبۆت ناردبووم
بۆى وەفای لەیلى لەدەماخ ھەلسووم
گەردى دەردەكەى دلى بردەو
عەشقەكەى كۆنى تازە كەردەو
سەودای وەنەوشەى پەل دیزی باخان
ھەوای گولالەى زاخیری شاخان
بۆ كەسنى چاكە ئەو دەردى بىي
تازە سەرەتای ئاھى سەردى بىي
دەورى مەشقى عەشق وەك بىي مەلalan
گاسەیری كاوان ، گا بۆى گەلalan

نەك وەك من فەيدار، ئاوازەى ھەردە
لافاوى دەردان خانەى دىل بىردە
كوورەى عەشقى دىل، سوور بوەتەوہ
وا تەيشم وەك خۆم لەبىر چوہ تەوہ

وا، ژيامەوہ مەرگى لەدوايە
كاغەزى ھاتوہو گلەبى تيايە
قاصيد! بچۆرە لاي ئەو نەمامە
وہك ھاتى بيش بە، ئەم جەواب نامە
ئەسكەنجە بينى دەستى رەنگىنت
يەعنى: نامەكەى ترش و شيرىنت
نەخۆشەكەى دىل، لاي تۆ جى ھىشتوو
تالى سەفراى دەردە، دوورى تۆچىشتوو
فەرموو بووت بەو لەفظ شەكەر رازەوہ
گا بە توورەبى، گا بە نازەوہ
نەت فامى ويداع، بو وەختى دوورى
يا بە شەمالدا كاغەز بنىرى

سا ھەلسەوەرە خەمبارە کەي خۆم
شاد بە، بەدینی دیدارە کەي خۆم
تۆو تیرە کەي تۆو، برینداری خۆم
تۆو بیباکی تۆو، بوردە باری خۆم
ئەو کاتەي کاوی ھەردەي دڵ تەم بوو
بە رویشنتان دەروون پەر خەم بوو
چۆن نابری ھەودای رشتەي سەبووری
گوئی لە گوئی ئەبیه گفتوگۆی دووری
زوبان چۆن یارای ھیممەت خوازی بی
چۆن چاوی توانای چەشم ئەندازی بی
لە گەل ئەو پیچەو، ئەو ئیشەي زامان
تو خوا ھەي سەرخیل، تۆلە نەمامان
چۆنم ئەتوانی؟ بێم گروگال کەم
یا سۆزی دلم تەسلیم شەمال کەم
ئەترسام ئەگەر تەقریر کەم ئەحوال
یسووتی خەزنەي خەيالی شەمال
خۆم شەو و روژ ئارەزووی تۆمە
بۆ دیدەني تۆ، نەزرو فتۆمە

به لآم هيٺد به ياد بالآكهى تۆوه
دهور ئه دهه لهدهور رىى كه ژو كووه

دهشتو دهه هه مووى بوى تۆى پيوه يه
نازانم رىى لاي تۆ، له كويوه يه

گله ييت وه ها ، هه لكرديش ئه مه
دووريش بهم ره نكه، هيشتا هه ر كه مه

دل ، كردى به ته م، كه م كه م دايه شاخ
بوئى نامه ي تۆى گه يوه ته ده ماخ

مه ئال هه واي مه رگ برين جى تيرت
په نه انى قاتل ده و او ته دبيرت

لال بم بو جه خار، جه سته كه ي خه سته ت
بمرم بو زامى جى ماران گه سته ت

من و تۆ، به لآو زامان برده وه
له چاوگه ي ژيان ئاومان خوارده وه

خه يالى خاوه ، ئيمه و ليك بوردن
جوئى نابينه وه ، تا روژى مردن

که وتویته گیتژی ده ریاکهی بی پهی
بمیری و بسنووتی گیان ته سلیم ناکهی

تازه له ده رگای عشق هه لوه ساوی
له هازهی بآلی دهر دحه په ساوی

نه خوازه لابه و جهستهی ره نجووری
که وتویته پیچی ریگاکهی دووری

هۆشت له میشکی که للهت فیراره
ئه گینه قاتل له ناوا دیاره

کئی بی؟ که تیری نازی که وتهری
ئه مه ندهت زانی له وپهر تی پهری

کئی به ورومه تهی نازکهی وهك گول ،
خیوهت هه ل ئه دا له پیده شتی دل؟

کئی بی؟ وا به زام دل به نگیوی
ئه م بکوژی و ئه و له و لا بکهوی

ئه گهر په روشی، تو ئه و دهر دته
چارهی رسگاری و ته دبیر ئه مه ته

وهختی په شوکی و شعور لی شیوان
که وتی و په له په ل، رووت کرده کتیوان

بۆچی تا ئیستا نەت زانی چى يه ؟
 راو كەر له كوشتار دريغى نى يه
 به لام ئەم حالە سەرەتاي مەشقه
 خيلافي شيوەى قال بوونى عەشقه
 دەخيل بى عارى و سەر سەختى ئەوى
 نەهيلى لەتير پەكى بکەوى
 لە دلەي پر زەوق كۆنە نيچيردا
 چەند بە لەزەتە تير بە شوين تيردا

بنچينەي شاديت لە بيخ دەرهينام
 لەرىي مۆلەت دوور، چيت بەسەر هينام
 ئیستا ئەم توندى و رق گرتنەت لەچى ؟
 كولاندنەوى برينەت لەچى ؟
 ئەم ئازار دانەت هيشتا بەس نەبوو ؟
 بى ئينساف ئەمەت شيوەى كەس نەبوو
 بە جەفاو زەحمەت من ئەترسيىنى
 جەورى دولبەریم پى دەنووينى

وا دیاره تو هیچ گیت نه خواردوه
بوی شه مامه ی ئیش عه شقت نه کردوه

گازی ناز له لام : خه لاتی ژیره
دهوای برینم ! برینی تیره

بی شه رتی : دوستی ، قه هری : وه فامه
قین : مه زه ی له زهت ، جه فای : صه فامه

هه رساتی به رد بی وه ، ده ردی لی زیاد کا
ئاخ بو ده رد یکی تر به شم ناکا

ئه مانهت که دی ، بالا عه رعه ر ته رز
عه رز که نه ک جاری به سه د سوژی به رز

به لکو دلخوش کا ، مهینهت گازه که ی
زور بدا به قول غه مزه و نازه که ی

په ی ده رپه ی ، جی جی ، له دلای ته نگدا
با هه ر خه ده نگ بی به شوین خه ده نگدا

هه‌وای زستانه خه‌فت به تاله
به‌فری هه‌ردی دهرده‌روون خال خاله
هاژه‌ی طافی ساف جو گاکه‌ی شادی
به‌یان دیته‌گویی هوشی ئازادی
بۆی شنوی له‌نجه‌ی تای چنووری شه‌وق
ئه‌دا له‌ده‌ماخ پیر په‌رداخ و زه‌وق
که‌یفم خۆش خۆش دای ده‌سته‌ی خۆشی گۆل
له‌گۆشه‌ی که‌لاوه‌له‌ پێ ده‌شستی دل
نیشانه‌ی نه‌ورۆز، واده‌ی به‌هاره
یا نه‌شه‌ئهی هاتنی نامهی نینگاره
یه‌عنی ئازیزم نامه‌که‌ی تۆ بوو
ره‌شحه‌ی حه‌یاتی خامه‌که‌ی تۆ بوو
فرمیسکی گهرمی تاو تاوه راسته
ئه‌و دله‌ بۆ من خویناوه راسته
بوو، ئهم وه‌فاو بێ که‌مته‌ر خه‌میت
ئهم ئاشنایی و موصبه‌ت گهرمیت
هه‌ی یاران راسته‌، یا خه‌و ئه‌بینم؟
له‌به‌ده‌ به‌ختی خۆم وانا ئه‌مینم

ئەو كۆلمە ناسكەي لە تويى سەر پۆشا
بەبای پارىزى خەيال ئەرووشا

فرمىسكى دل رەق بەردى لى بارى
چۆن دلى هيناي؟ پيا بيتە خواري

دلىك وەك پەرهى گولى ئەنواند
ئەي خەم! هەي نامەرد، تۆ چۆنت رەنجاند؟

ئەوسالە كەسى رووى وەرگىرايە
ئەبوو ئەو كەسە ئىتر نەژايە

سا، وەرە ئىستا فرمىسك وەك لافا
لە رووى وەفاو مەيل، هەلرژى بەتاو

ئەو دلە ناسكە بۆ تۆ هەلقرچى
تۆ ئەمە بپىو گىبانت دەرنەچى

ئازىز سەراپاي لەش داھىزاو
مەينەت پىي هاتنى لەزنجىر ناو

قاسىد! بۆ ئەمە نەبى بۆ كەيە؟
خۆمن فرمىسك وەناسەم هەيە

بەلام هەردو كيان هيزيان نەماو
ئەو چاوەي و شىك، ئەم رىي گىراو

له رقی بهختی نابہ کارہ کہم
ساتۆ وەرہ ناو دیدی تارہ کہم

با ساتۆ ره قیب دووریت بکیشی
شه ویکیش وهک من جهرگی بئیشی

ئه گینه چونکو ری قاپیت دووره
بۆ نهشارهزا، بهآهد زهرووره

دل له خزمهتتا کههوالهوی یه
ئامه شووی زۆره، شارهزای ری یه

له تامی زامی دووری دا تییره
خانه بیزاره نایهته ئییره

با بهزۆریش بیو به نارهزایی
بۆم بنیروهه بۆ شارهزایی

شهمالی داخان
شهمال خانه گهرده، خانه پرداخان

شانه گهری تاي تورهی بهرزاخان
ره ونه قی بالای نهو توولی باخان

هانای، تووخووا هانام هیئاوه
هانای خووام به دم هیئاوه

ئه بی بهرگی گشت فهرمان فری دهی
لای زامار، زامت دهرمانی لی دهی

بروانه گولی فرمیسیکی چاوان
فیئدای بالت بم بفره به چاوان

بهر له نیوه شهو، وه گهر نیوه شهو
نیوه خهو، پرخهو، نه وهك نیوه خهو

شل شل خوت بده له توی سرکه یی
ئهو تورهی وینهی ئاوی زینده گی

ئهوسا ئهوساتهی لهخهو هه ئهسی
ساتی قیامت ئهوسا هه لدهسی

ئه لی چی، بلئی هه ی شهمال بو تو
چی یه های شهمال، چی قهوما له نو؟

بلی به سزای ئه و زهمه تهی ریت
چی بلیم ئیتر؟ شه مال چی ئه لیت؟

ئه گهر هه ر وتی، ئه وچی وتوووه؟
بلی: ئه لی خۆم فیدا کردوووه

ریکه وت ریم که وته لای که وته کاری
به خاری جه خار ده روون خار خاری

وه ره، تیپه ره، حۆری له و ده شته
فه رقیکی نابی چوونی به هه شته

هیوای دواپی، به ده ست پی پی تویه
که پیت ری که وی، پیدری، هی تویه

لی پی راکشابووم وهك خۆم په شوکاو
دیم هات دلخۆشی، له ده ردا به تاو

وتم ئهم هاتنهت به زۆری کئی به
که روانیم زانیم نامه ی توی پی به

له تاریکی خهت، مه عنای شوعله ی هات
تیرم خوارده وه، وهك ئاوی حیات

برشتی زهوی دهروونم کهم بوو
 خوئی سووتاوم له سهرریی خهه بوو
 ئەگینا ئاسمان شهونمی ئهپرشت
 ئەشیا ببوایه به باخچهی بهههشت
 جهمین جامی جهم، شای شیرین شیوه
 فهرموو بووت چاوت هیچی نهدیوه
 لهوساوه نرخى کالای بالایه
 سهه گیان به پوولیی هیند بئی بههایه
 بلئی تابئی ئهوه، من روژم شهوه
 سفیدهی سووبجی جهبینی ئهوه
 تا به مشاری غهه دل شانیه
 توپهی ئهه چاکتر، دانه دانیه
 تا سنوو تووی لهشی من وهك وهسسهیه
 بروو زولفی ئهوه، پهیری و سونهیه
 تا به تهه جهستهی من زه بوون تره
 دیاره ئاوینهی رووی ئهه روون تره
 ئای کئی؟ فهرموویه بهرحمهت شادبئی
 گوایه زوو کهم بوو، ئیستا زیاد بئی

له کونی زامی دلم پرووانه
 ئهوسا ئهزانی وهسفی چهن جوانه
 ئه وراز ، ئه وناز ، ئه و قهوس ، ئه و خه دهنگ
 بووه ههیهو، قهت ناگۆرپۆ له رهنگ
 حالی و ئیستیقبال یه کهو یه کحاله
 استقبال له گهل ماضی هاو حاله
 خشتی و ئیرانی دلی ئاوا کرد
 حهقت به دهسته تو وات به سهز برد
 دل مندایکوه، یار شوخ و شهنگی
 هه رساته ته رزی ، هه رکاته دهنگی
 گا ، وهك ئه ستیره ی بهری به یانی
 گا ، مانگه و ، گا ، روژ، که تی ی ده پروانی
 گا ، به بیستوون ههستی بیناوه
 شیوه ی شیرینی به استغناوه
 دهستی شیرینی ئه خاته وه یاد
 تاقی تهوقه سهره، فه رهادی فه رهاد
 گا ، چه رخی دیدی سهده له یلی فروش
 کووره ی ناری ناز، ئه هینیتته جوش

تا گێژی ده‌ریای سه‌ودای بی سامان
مه‌جنوون بخاته کهژی هه‌ورامان

ئه‌گه‌ر بو جه‌لال کار سازیه‌تی
هه‌وای په‌ر بازی تیر ئه‌ندازی‌یه‌تی

بسم الله ئه‌و تیر، بنیته که‌هوان
دل هه‌ر ئه‌و دله‌و، نیشان ئه‌و نیشان

به‌ خوینی زامی تازهی ره‌نگینم
ئاو ئه‌نیریته‌ ده‌م کۆنه‌ برینم

کون کون بی له‌شسم، به‌م برینانه
ریی ئامه‌ شووی دل بو‌لای ئاسانه

دیدم ! نهو نهمام ، نهوهیلال ئهبروو
داوای مانگانهی تازهت کرد بوو

دیاره تو مانگی و، مانگانهت فهرزه
فهرموودهت رهواو مهقامت بهرزه

بهلام له دووریت هوشم نهماوه
نهم زانیوه مانگ ماوه ؟ تهواوه

باوهر بفهرموو مانگی نهوشیوه
هیشتا من مانگی خووم نهدیوه

بهنده گیت فهرزه، وهك حهجی مهککه
بهلام بی واده جهریمه مهکه

مانگی رووتم دی ئهینیرم بی دهنگ
زیوی فرمیسک و، لیره ی زهردی رهنگ

شیوهنو ته ئیریخی شیخ ئه وپره حمانی تاله بانى قڊس سره

دنیا نابینای تاریکه شهو بوو
رووناکی و جهلای، لهلا وهك خه و بوو

ناگا تیشکی روژ، بو تاله بانى
بوو به نووریکى ليقای سوبحانى

دنیا وهر گه پرا بوو به ده وره ی دین
ساحیب دین چاوی که و ته ساحیب دین

ئه و نووره دیسان مه یل کرده وه
شهوقی بو ئه و دیو په رده برده وه

دل ته ئیریخی وت به ده م ده رده وه
وای وای دنیاشی تاریک کرده وه

۱۱ ۱۷ ۱۶ ۳۶۵ ۶۳۱ ۲۳۵ = ۱۲۷۵

لەسەر مەرقەدی باوە یادگار

سەر ریژی بادهی بەزمی موناچات
پەنای ئیلتجای ئەربابی حاجات

جی پارانەووی پادشاو دەرویش
بارەگات پەنا بو بێگانەو خویش

ئاسکی خوتەنی فەیزی ئیلاهی
بوونی میسک ئەدا لەمانگ تاماهی

تەلی بۆن خۆشی ریحانەیی رەسوول
نۆ بەرەیی نەمام پاکیزەیی بەتوول

نووری مەرقەدتان بدرەوشی پیتەو
جاوی یارانێ پێ روون بێتەو

هەوای سایەتان هەر پایەدازبێ
تاسەبون بردەیی گوناو رسگار بێ

نا پوختەکاری و گوناھبازی من
شەرمەندی غەفلەت گرانبازی من

سهریهك كهوتوه، بهدكاریم وهك كو
رووی هیوام کرده باره گاکهی تو

چونکه تو نهوی شیفاعه تکاری
بو رجای بهجا دهستلآت داری

زارو زه بوونم، بهگریه وزاری
هاتمه دهربارت، به هیوا داری

سهرم ناوته سهر خاکی بهرپیت
غهرب، مووسپی، رووسیا، سهرشیت

بهدهن گونا هبار، دهروون پر له دهرد
چاو تهرپو لیو وشك، دل گهرم و تا سهرد

شای زور پلهی سهخت ریگای لی بهستم
تو فریام كهوه، دهست بده دهستم

بهلكم به هیزی دهستگیری ئیوه
باری گرانم بو بچی بهرپوه

دهستی شای مهران مهدهد کارم بی
لهم پله پله، شهو دهست بارم بی

وهك گوناہ نى يه هيچ موسـيبه تى
پيرو دامـاوم ، يا پير ! هيـمه تى

هيـمه تى مـايه رسـتگارى بى
يار بى ، ديار بى ، يادگارى بى

نامەى نەوتىنت با پى گەياندم
بلىتىنەى كوورەى لە نوى جۆشاندم

يادى ئەو شەوەى وەك روژى شايى
گرمەى گەرمى نەزم، بەزمى ئازايى

دەنگى لاو ھەى لاو، زپەى زنجىرە
سىلسىلەى پشتە سەر، گوارەو لاگىرە

شەوقى زەرقى بەرق، فەرقى زەركلاو
پرشەى ئارەقى كۆلمى بۆن گولاو

زىلەو زايەلەو زىنگەى پۆيلەى ھەى
كەوانەى دانەى زەنگۆلەو، لەرەى بەى

لارەى قەتارەى لاو شەدە لاران
ئىشارەى كەم كەم پەنجە وشاران

سەمەى دەسمالان لەنجەى نەو خالان
نەمەى مەلالان، نەمەى خۆشحالان

شه ققه و ته قه ی گهرم چه پله و چرپه ی نهرم
چریکه ی به ناز ، نرکه ی رووله شهرم

توری بی واده ی نازنین نازان
بیخورم و ئاوهنگ بازان یا نازان

خشه و خشپه ی خاس، ترپه ی په نجه ی کهوش
عیشوه و نه زاکهت، گریشمه ی بی خهوش

تیک ئالای کالای، ئالای بالای شهنگ
قرچه ی چرقه ی جهرگ، دل به خه مان تهنگ

دهنگی دیلانئی دل به دل هاو دهنگ
هاو ده می ده م، پهروای نام و نهنگ

خشه و خشپه ی خوش ترپه ی نووکی کهوش
عیشوه نه زاکهت، گریشمه ی بی خهوش

شاباشی شایبی شهیدای شاباشان
خاشخاشی کزه ی دهروون خاشخاشان

ياران ! ساوهرن سهنگه سارم كهڻ
له دهست خهفته و خهه رسگارم كهڻ

سهير كهڻ لهه بهخته و بهه اقباليه
هه رجى به خوښ بى من جيم خاليه

هه موو بهه بهخته و بهه اقباليه
وادهى حاصلات جىگام خاليه

به یاریده‌ی خوای بی هاوتا جلدی یه کهم و
 دوومی مهوله‌ویمان چاپ کرد . من دیوانی مهوله‌ویم
 دانا بوو به دوو جلد ، کهچی بهم دوو جلد تهاو
 نه‌بوو هیشتا بهشی جلدیکی تری ماوه، ئهم توانی
 ههنلی فهردی ئهو، که لئی دوو دئم : ئایا هی ئهو
 نه‌بی وه‌کوو (هاو دهردان ئیشی) یاخو شیوه‌نیکی
 دورو دریزی کوری مه‌حمودی یاروه‌یس که ئه‌وه‌ی
 هه‌ل نه‌ده‌گرت ، ویستم ئهمانه‌ی لئی کورت بکه‌مه‌وه،
 به‌لام لیکم دایه‌وه بوونی چاکتر بوو له نه‌بوونی و
 نۆریش فهردی تاڤو چوارخشته‌کی و ورده‌کاری
 هه‌یه . ئهمانه‌ی بابه‌ی جلدیکی جیاوازی .

ورده‌کاری مه‌وله‌وی تا لئی ورد نه‌بیته‌وه نایه‌ته
 به‌رچاو . له لاپه‌ره‌ی ۱۹۸ دا فهردیکی هه‌یه ئه‌لی :

کون کون بی له‌شم بهم برینانه

ری ئامه‌شۆی دل بو لای ئاسانه

ئهمه ههر له‌مه‌وله‌وی دی .

پیره‌میرد

— ههر دوو به‌رگه‌که‌ی کو‌تایی هات —

Mowlavi's essence

Rendered by

Piramerd

and published again
under his supervision

The foreword written by

MOHAMAD H. BAKY

انستراتیونل
کتابخانه و اسناد
۱۳۸۶